

PSALTERIUM TRI-
UMPHALE.

Það er:

Þppriðu
Þsalfari,

Þt af

Dyrðarfullum Þppriðu Sigri
Þors Þrottins Þesu
Þristi.

Med Lærðooms = fullri Textans
Þt þ þ i n g u.

ordtur af

Gal. Mag. STEINI JONS SYNI,

Þordum Þisþupi Þoola = Þristis.

Þrentadur i Kaupmaña Þofu af Þheistoph Georg
Þlasing, Þar eptir Þluds Þurd 1746.

Jeg er Upprisan og Dødsd: hver
sem truir at mig, han skal lifa, þort
han deyri.

Og hver sa, sem lifir, og truir a
mig, skal ecki deya eilíflega. Joh. II.
v. 25. 26.

Þeir Þiðrutíju Heilegu Öpprisu Psalmar.

I. Psalmur.

Af Öpprisu Historíu Þors Endur-
 lausnara Jesu Christi, hlíðar um
 Nöfn Kvenanna, þeirra Smyr-
 slakaup og Utgaungu.

Ton: Allsagurt Líðs öss byrtist bræðt, 1c.

Öpprijs, mín Sál, því Ps. 86, 4.
 Öpprisín, er nú Jesus
 Bræðgumi þín, upprijs
 mitt Híarta einn með, Öpprijsi
 Mál og Hugskoted.

2. Öpp mín Harpa og Hliðd. Ps. 57, 8.
 færi, heilagt Sigur Þess byriandi,
 inna. Skal jafnt og viðvortes, allt
 hvað með mér er, gjæta þess.

2Tim. 2, 8

3. Sancte Páll skipar, Sæla
mijn, söddan Orð lauttu nær til
þijn, að vier skulum þess alltið gæ,
Bypriðu Íesum minnast æ.

Act. 13,

15.

Joh. 19,

30.

4. Vid höfum, Sæl mijn,
Sorgar Róf, soþid um Stund,
vid Íesu Gref, Þiðssins Hertoga
litid þar, Þið andad smurt til
Grefstrunar.

Act. 13,

27.

Ebr. 1, 3.

5. Hulið Guddoomsins Geysl-
ið var, Í Græt: Skya Mjætri
Þjinnunnar, Sæl þa Riettleðtis

Mat. 4, 2.

Soolin Dod, Síð var hun eins
og rauda Blood.

Phil. 2, 6.

7. 8.

6. Bloodraud i Daudans dýrpa
Haf, Drottinn nær Andan sinn
uppgaf, gíedf sv signada Soolin
þa, sást ei nær því um Daga
þriat.

Ef. 60, 20

Mat. 4, 2.

7. Nu er hun aptur upprunnin,
albiört med Morgun-Looman sinn,
hann fær med Gledi Sæl mijn
sied, sem er Glöðs Þængia Hialp-
ræded.

Ps. 96, 11

1 Pet. 5, 2.

Ap. 12,

10. 11.

8. Fagni því Himnar, fagni
Jord, fagni Glöðs Endurkænpta
Hjerd, Frelsarans Sigri fagna
ber, fagna nu med oss Englarner.

9. Þe.

9. Þegar mið lívfur Lausnare,
leid og þjándist a Krossens Frie, að
Frid þægja mig auman Mað, Of. Ap. 5, 12.
fur Lamb meinlaust gjærdist hað.

10. En nu, sætasti Alstvin mið,
augljústist Gæddoms Kraptur þið,
gledur það miðna Sorgar-Sioon, ^{ibid. v. 5.}
þu Sigurið vanst, sem öflugt Lion.

11. Dæful, Helviti, Dæda ^{1 Cor. 15,}
og Synd, deyðde þijn Bloodug ^{ss. 57.}
Þjallar-Mynd: I Hollds Beiklei-
fa a Hoolmið giedst, i Hreysti ^{Joh. 10,}
Gæddoomsiðs Sigur fiekst. ^{18.}

12. Dædi þið Þjifid lienar mier, ^{1 Cor. 15,}
Þjif mitt fræ Dædum komid er, ^{21. 22.}
þu doost fyrir Misgjærning mið, ^{Rom. 4,}
mier til Riettlætis Þpprið. ^{25.}

13. Loffsaunava um þitt Læst og
Þjinn, Loffsverda hefur Christnin
þjinn, Sigur: Bess þitt eg siingia
vil; send mier O! Iesu Nað þar
til.

14. O! Iesu gief mier Anda
þið, O! Iesu Gæð og Drottin ^{Joh. 20,}
mið, upplýs mitt Hiarta, Hug og ^{28.}
Marl, so hefie þitt Lof mið frels-
ud Gæð.

Tertiu.

15. Ritningin hier so hermir
 fyrst, Sattid Sab-
 bathins endadist, teypt hofdu
 smyrsl af Rostum good,
 Rvinnur Galanar, Dygda-
 fliood.

Luc. 23,
 54

Tert.

16. Maria Magdalena
 loost Liktaman Jesu, hreint
 med Brjoost, smyrtia villdi og
 wtgief ein, Vaur Jacobit Noo-
 dir hrein.

Tert.

Luc. 24,
 10.

17. Sorgandi e cfi sintu um
 Heim, Salome pridia fylgdi
 heim, Johana en med odrum
 þar, arla fyrsta Dag Vitunar.

Tert.

Exod 20,
 10.

18. Utgengnar voru allar
 þar, adur en Soolin lysti
 sticar, um Sattidina i Strygd
 og Vaud, hvildust þar, sem
 Glds Legmal band.

19. Vardu min Sattad heidra
 hier, HErrans Legmal, sem gaf
 han þier, þad er Liffs Reglan riett
 og skjir, rangt giorir hver sem fræ-
 þvi snir.

Deut. 30,
 11.

Gal. 3/24

20. Þad leidir þig til Lausnar-
 ans,

ans, so leittir Frelsis i Bndum
hans, Fordæming þa ei finnst hia Rom. 8, 1.
þier, Fylling Logmælsens Jesu Matth. 5,
er. 17.

21. Allt brestur mig, en allt eg 1 Cor. 15,
fin, i þinni Hlydni Jesu min, allt 22.
Riettlæti, Já, allt med San, af Phil. 2, 30
mier hvad Logmæl heimta fan.

22. Sakfelldan þo þad segi mig, Rom. 8,
saklaus reynist eg fyrir þig, læt 23.
mig saklausan þioona þier, en þyrn Ps. 101, 2
þu æ og lifna mier. ib. 51, 3.

23. Kvinnurnar framar fienā
hier, christin Madur, og benda
þier, Hvíldardagiū þu halldir
riett, sem hafa GLDS Bodord
fyrer sett.

24. Drottins er sier hver Dag Ps. 74, 16
urin, Drottin lætur þo nefnast Ap. 1, 10.
sin, sierdeilis þan hin Siounda,
soddan skaltu vel athuga.

25. Edert Liskamans Erdfide, æ Exod. 31,
honum vill Gld framid sie, æn 15. seq.
Maudsynia, og Drielegt, annars
mun þan þess hefna frekt.

26. Holldfins Maudpurft til & 35, 2.
Mytsendar, nægiast Sex Dagar Deut. 5,
Bikuāar, giefum þan eina Gudi 13.
U 4 Exod. 20, frij, 12.

frij, Gagn hefur Garlin mest af því.

Rehem. 8, 27. Ord Glds stunda a alla
3. seq. Grein, eru Sunnudags Verkin
Enc. 4, 16. hrein, med Yferboot allt það um-
Es. 58, 13. bæta, sem á varð Sex virku Da-
gana.

28. Leifar, Ofdryckia, Dans og
Spil, Drottnei giorast þa síst i
Bil, einga Glds Dyrkan eflir
slíkt, Ofstíkan sv þó gangi ríkt.

Marc. 1, 29. Ydran og Erw, er ædsta
15. Raad, a þeim Degi síe nidur fæd,
Luc. 3, 8. a hinum Sex þa uppvara, Aðer-
tir goodu Verfanna.

30. Best sief þu JEsus Brotin
mijn, bid eg mjer hialpi Arnan
Es. 66, 23. þijn, um mter síðan i helgum Dag,
hallda eilífan Sabbaths Dag.

*****

II. Psalmur.

Um Tíjman, a hverium Drott-
in Bypreis.

Ton: Fagnadar Rieñing Rvínun', etc.

Text. Eg vil min JEsu Ánád Sín,
Byprisu Tíjmann stoda
þín:

þiñ: A þridia Degi er hun
stíed, epter þiñ Deid, þa lysa
ried.

2. Seint um Kvöld fyrir Text.
Sabbathiñ, sa er þiñ fyrsti
Dagurinn, vors Drottins laus-
iñ Lyfama, lagdi Joseph i
Grosfina.

3. Jhesi, næstañ hvíldist þa, Text.
Sattíðis Daginn gíðvallañ,
og vildi ecki upprísa, a Sab-
baths Degi Gydinga.

4. J Glds Fodurs heilagri Luc. 23, 4.
Hond, hvíldist þa JEsu Blessuð 6.
Dnd, i Grosfina hvíldist Holldid Ap. 14,
frij, hvíldist Guddoomsins Tign 13.
i þvi. Eol. 2, 9.

5. Eitljf Hvíld er nu afrefud, Mat. 11,
i mier Fridþægdum hvílist Gld, 129.
i honum Earl minn hvílist hier, Eant. 8,
Hvíld i Grosfinni veitist mier. 13.

6. Marla Morguns sem er nu Ps. 116, 7
sagt, uppreis af síalfs síns Gud. Job. 2, 19
dooms Magt, vor Drottinn laus
af þwngri þra, þridia Dege-
num var það a.

7. Aldrei bregðast Glds Ord Ps. 33, 9.
og Ráð, eins sem JEsus það
A 5 hafði

hafði tíðad, a Þridia Dægi upp-
reis hann, ætla þa Soolen lýsa
vann

Matt. 11, 28. Eg trenstí JESU Ordum þijn,
2 Cor. 6, 20. oft þijn Fyrirheit naa til miin, oft
Sannindi eg í þeim sie, alla Naad,
Traust og Hialpræde.

9. Þan Þridia Dagiin allan
wt, ei villdi Drottin spentir
Swt, þreidi eptir hans Bypriðu,
Aastvinir fram ad Kveldinu.

10. Þvi er han aptur Byp-
riðin, Aardegis, strax um Morg-
uniin, og liet ei þeirra Hiortun
hrellid, hier epter biida langt a
Kveld.

Job. 2, 3. 11. Undandrætt langan, er
þad viist, Aast þijn min JESU lijd-
ur sijst, ad hialpa off wr Friad
og Pijn, hradar sier Gudlig El-
fskan þijn.

Es. 65, 24 12. Aaður en siælsfir væntum
vær, veitist off opt þijn Huggun
fiær, þu heyrir fyrr en broopum
vler, Hugsvalar, gledur, vidriet-
ter.

Job. 7, 1. 13. Fyrir Hendi eg einin aa, O!
ib. 14, 6. Sæte JESU Daga þriaa, þeir
hverfa

hverfa síst wt Huga mier. Hier: & 8, 14.
víst Lijssins sa Fyrsti er.

14. Ervidis Dagur er það mið, Act. 14,
opt íaxist Sæl og Lijfamið, ann 22.
Hormunga eg ecki kað, in ad kom-
ast i Himna Rað.

15. Lijfid fraðdregst med Sorg Ebr. 40, 1
og Ewt, Seinast það Daudið leid-
ir wt, Kvöld þessa Dags þa kom-
id er, Christo a han Hætt fylg-
ja ber.

16. Fros vil eg alltið Frelsarið Ebr. 12,
fær, feta þijn spor, og vera þier 1. 2.
nær, þíast sem þu villt og þola
Þijn, þar til styrki mig Gæskan
þijn.

17. Áðar Dagurinn eptir fer, a Ap. 14, 13
þonum dauðra Lijfamer, hvíla i Cap. 3, 1.
Jordu hægt med Roo, a Himnum
Sælinar lífa þo.

18. Holldsins Bypriðu Efta Hos. 6, 2.
Tíð, öllum Ervudum þæg og
blíð, uppreður þegar þriður sár-
Þridia Dagið hað nefna má.

19. I Krapti Jesu Bypriðu, 1 Cor. 15,
aður þo verði ad Duptinu, upp: 21. seq.
rið þa Holldid Heidri þrydt,
Himne skum Þyrdar. Liooma
þrijdt. 20.

Ib. v. 53.

54.

20. Þó það í Banskemd verdi
sæd, Beift og Kiotlegt í Jardar
Laid, í Begskemd, Krapti, og Andligt
Holid, upplifnar það af daudri
Mold.

Phil. I, 23

21. Opt þrenir Sál mínú hier
í Heim, Harmandi eptir Degi
þeim, endast þá giorvell Eindin
mín, öll Mæda, Sorg og HERN-
ung dvijn.

22. Álf þessa ber að athuga, á
Sabbaths Degi Gydinga, ei vildi
Drottinn Daudum frá, Dyrðar-
samliga Riisa þá.

Act. 20, 7.

23. Næsta Dag eptir er það
skied, uppþyríast hefur so þar með,

I Cor. 16,

2.

Nýa Sattmarlans Sabbaths
Tíð, sem nú er bodin Christnum
Lyd.

24. Í Byprisu Míning Herr-
ans hier, hafa því Læresveinar,
ner, sett til Hvíldar og Helgunar,
hvern þann Fyrsta Dag Vikunnar.

25. Dyrðligur gíordist Dagur
sá, Drottinn á hverinum upp ríed
Stá, hvern Sunnudag so helgast
fær, Herrans Byprisu Dyrðin
skíær.

26. Drottins Dagur því heiter Ap. 1, 10.
 hañ, higg vel að þessu, Christiñ
 Mañ Drottne til Lofs og Dyrðar
 mest, Dag þañ að helga lærdu
 best.

27. Og sem Drottin með Rom. 6, 4.
 Dyrðar Hag, frá Daudum reis Matt. 3,
 að þennann Dag, frá Andlegum 2.
 Dauda upprijs þu, Yferboot gier
 í riettri Trú.

28. Hicalpa mierz Jesu Herra
 min, að hallda riett Sabbathis Joh. 15, 7
 Daginn þin, Sölin minn hvíli Jer. 6, 16.
 hægt í þier, hvíli þu alltið í
 Bríðosti mierz, Amen.

*****

III. Psalmur.

Um Utgöngu Kvinnanna til
 Grafarinnar.

Ton: Dagur í Austri öllum, 2c.

Merla, sem eg nam greina, Text.
 utgöngu Kvinnurnar,
 Siartans Elfuna hreina, hvör
 þeirra byrti þar, er þær til Her-
 rans höfdu, hræddust ei far-
 nie Dans, Afstríkar ei við tós-
 du,

du, Andvana að vitia hans.

Ecc. 12, 1 2. Vilier þu fara að finna, Frel-
2 Eion. 34, faram, Sæla mín, Næð hans og

3. Aft að vinna, umflýa Heljar Pijn,
aðla í Vættu þini, ættu hans lei-
ta fyrst, haf Guld í Huga og Míni,
Hollðfins þier forða Lyst.

Ps. 119, 3. Aðla hvern Morgun mín-
147. 148. stu, mín Sæl, í ánað Stad, af
Matth. 6, Hiartans Alvöð ústu, ei laut þier

33. glemmast í að, öllu fyr að þu leiter,
Deut. 28, í Bæn og Þactargjerd, þíns
p. t. Guds: Ef þáinn brentir, þier
blessast Himin og Jörd.

Es. 55, 6. 4. Hér að auk ættu að leita,
að Drottni, Sæl mín blid,
aðla með Ydran heita, a þægi
Næðar. Eijð, meðan þu mátt
hafa fína, og Míldin hans biður

ib. 65, 2. þijn, og þier vill Aft hans sinna,
Arma breiddandi sijn.

Eyr. 5, 8. 5. Sein Ydran flaldan færir,
Sýndugum rietta Boot: Huggun
Gulds Hiartad nærir, ef henni ei
stendum moot. Nu eru en Næðar
Eijðer, nu Dagur Híalvæðes,
2 Cor. 6, 2 ydrandi lívfir Lydir, lærir að
giata þess.

6. Allir

6. Allir Hugleida ættu, ervidt
 þad veita þan, i Daudans ysttu
 Hættu, ad finna Lausnarañ, ef ad
 Manneskian ardur, ecki þans leita-
 de, Daudiñ bistur og brædur, Syr. 14,
 þaigt lætur slíkt i tie. 12.

7. Þad epterðæmi eina, ydrandi Luc. 23,
 Ræningians, ei leidir (ad eg meina) 40.
 alla til Himna: Rañs: Dviss ex Eccl. 9, 12
 Þiðssins Endi, eingiñ þvi full tren-
 sti, Rædin sie samt i Hendi, þo
 seint þennar leitadi,

8. Opt leita eg Ungri vafñ, ad Eant. 3, 1.
 Þier, miñ Jesu þier, I Þrygd og seq.
 Þormum þafñ, Þiartad þa Sor-
 gin þær, feigiñ þiðs eg þig finna, þo
 frestist marga Stund, sem þu vilier Matt. 15,
 ei sinna, Syndugs Mañs hrellðri 21.22.
 Lund.

9. Eg veit Misgiördir miñnar, Es. 59, 2.
 mig skilta Þrottmi frax, giorvell
 þvi Gledin dvijnar, Giedid Þarm-
 arnir þiax: Ecki neiñ Þiðis Þagur, Eant. 5, 6.
 ecki neitt hugga þan, einagiñ Þunn- 7.
 ar: Þagur, ef aptur ei fin eg þan.

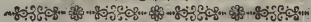
10. Lat mig til Þeingdar eig i, Es. 45, 19
 leita þiñ Þoraiefins, miñ Gild, a
 Mootgangs Þegi, i Mædu Hug- 1 Es. 3,
 skotfins, 10.

skotsius, þol og Trw finst mier
 Ap. 22, 20 þverra, þad ardur listid var, kom
 til mijn fiæri HErra, kom snart i
 Leitirnar.

Ebr. 6, 4. 11. Hryggiligt er ad hreppa,
 5.6. HErrans Malægd um Stund, og

Pf. 119, 10. honum aptur sleppa, eptir þan
 10. Gledi-Fund. O! JEsu, eg þijn

leita, O! JESU leita mijn, og
 virdst mier Allumum veita, ad alld-
 rei misst eg þijn, Amen.

IV. Psalmur.

Um Eyrendi Kveðnaða til Grafar-
 innar, ad smyria Ljfkaman JEsu.

Ton: Ein HErra eg best ætti, 2c.

Text. Sttgegnar af Borginni, að
 settu Kvinnurnar, Diggar
 med dæpru Síni, DRottni til
 Virðingar, ad smyria Hóld
 hans hvíta, hafandi Jesum
 good, Samkvæmgnar fer-
 dum fljota, fram þangad Grö-
 fin stood.

Matt. 27, 2. Fra Galilæa fooru. frosar
 55. med Herranum, og vid hans
 And

Andlaot vóoru, allnærri Kross- Luc. 23,
54.
sinum, Grefstrunar háns þær
giæta grant vissu þeina Stad,
hvar Jesu Hóldid mæta, haf-
di verid Jarðad.

3. Kröfsir þær fullar færa, fyll-
ra þó Hiartad var, með Álast og
Elstu skæra, eðert sparadist þær,
Þm Kostnad einga telia, Ómak-
id reikna síst, Heidur sler hæðstau
velia, HErran ad smyria viðst.

4. Hier máttu Máður finna,
mestu Kierleifans Dýgd, Kvinnur-
nar læta ei linna, Lofsverða Álast
og Trygd, við HErran, hvern þær
meina, hvíla Andvana Má, og
Hurun ei hefdu neina, hañ mundi
lifa þa.

5. Eg veit þu ert frá Daud- Rom. 8,
34.
um, upprisin, Jesu min, Lifandi
laus af Maudum; lifa i Himniñ,
fariñ med Sigri frijdum, fyrir oss
bidur þær, en Álast til hiñ, er hia Matt. 24,
12.
Lydum, ordin sem fulnad Skar.

6. Eg blygdast alla Vega, af
Dæmi Kvenanna, Hiartad er hrellt
af Trega, því hreina Elskuna,
giori eg síst þier sína, so sem ad
B skyll.

skyldugt er, en trenstí a Nard þí-
na, ad hun forlætti mæ.

Matth. 6, 7. Ljst eg en Ljst til Fara, þia
23. Lofs verdu Kvinnunum, þad Lioos,
sem þurste ad skara, i þeirra
Naudshnium, þær meintu Ljstid
luggia, lagt i Gröfinni fyr, ad hæn's
Sögn eðe hyggia, er þeim fyrr
hafde byrt.

Mat. 16, 21. 8. Þær höfdu heyr, hæn hafa,
hermt sig a Þridia Dag, Bypríssa
an alls Bafa, ad þvi sig gæfu ei
par, Þeiftrwadar ei vona, væri
þad framkomed, Sætasti JEsu!
Sona, sijnist stadt Mænligt Gied.

Gal. 5, 17 9. Eg sie hier akast stríða, Dr-
ku og Þeifindin, Kvinnanna Kær-
leiks Blijða, kom þeim til JESU
minn, af sterkum Ustar hætti, ad
smýria Holldid þitt, en Trwin af
2 Cor. 7, 5 minsta Mætte, mætti veriaft vid
sitt.

El. 42, 3. 10. Brækadañ Reir en brytur
Marc. 9, þijn Blessud Usteme, veif Trua
23. 24. Nardar nýtur, naunt þo hun
halldin sie, Kveiks Reikinn kær-
eigi, kærasti Undin þín: A Trwar
veikum Begi, veri GUD Styrkur
minn.

II. Huxa um Sæl minn hjón,
 hvar þaug Smyrsl kunnir fær, sem
 Guðs Sonar Gæstkan dyra, girn-
 ist nu Himnum á. Þt = aus Luc. 7, 38.
 Þdrunar-Tarum, ei læt þar ver-
 da a Staðis, með Sorgar-Trega
 sárum, so Smyr þu Fætur hans.

12. Hofud hans Heidri blidum, Mat. 26,
 hier næst þu Smyria skalt, hans 7.
 Lof með Helgum Lydum, hlioma
 læt þu ávallt, fyrir Miskun ps. 150, 6
 margfallda, sem Willdin hans veit. ib. 50, 15.
 ir þier, honum Prijs hæðstann
 gíalda, huxa þijn Skýldan er.

13. Þu átt, i Þridia Mæta,
 þess gættu Sæl minn fæer, Treg-
 dulaust til að læta, Erv good,
 sem orkaf fær, þa Smurning hver
 að heitir, Hiartans Mæðamkan Mat. 25,
 blid, og Olmusu Berk sem veitir, 40. 45,
 Boludum þurfa Lyd.

14. Annistadda Christna alla, Eph. 1. 22
 Andlegan Lífama, Guðs Sonar, 23.
 fann eg falla, af Ríening Ritninga.
 Ef þu með Ást og bliddu, annast Matt. 2. 8.
 Fættæfann bert, Þrottinn með Þeli
 þiddu, það reiknar við sig giert.

15. Ei skaltu eptirtelia, ei reikna, Eph. 18,

Misraiddid, þad Jesu þu fannit vel-
ia, og þursfandi taka vid, alldrei
Mat. 26, nockud votsfigur, su Andliga Smur-
9. 179.
Act. 10/4. ningin, Jlmur hennar uppstigur,
af Jerd i Himiniu.

16. Eg veit ad Jlmur setur, af
þessum Smurningum, leggur ofan
milog mætur, i mooti Trvudum,
en hellst a Efstu Degi, þa Endur-
Mat. 25, lausnariu tier, San-Blessada eg
34. segi, sem hafa Biargad mier.

Ps. 45, 8. 17. Med Oleo Heilags Andu,
ædur þu Smurdur vart, mætti
Ps. 16, 10 ei mooti standa, Mañliga Holld-
Ps. 6, 6. sins Art, ad ei Byprijsa nædir, ei
villdir Smurningar, med þeirra
Gæfu giædir, Guds Skiepnur
voladar.

18. Miñ Hiartans Herrañ fæ-
ri, þi culpa mier allan Tíð, ad eg
Olmusu tæri, aumstöddum þurfa-
Lynd, og a þeim Efstu Degi, med
Ordum þijn Huggadur, kom þu
af Rætleiks Begi, kom þu nu
Blessadur. Amen.

V. Psalmur.

Bm Jardskialstañ.

Ton: Til þinn Heilagi Herri Gud, etc.

J Opprisu Jesu eg viðst fín, Text.
 Ordin Skialsta Landana,
 Jordin varð Ötyr i þad fín,
 eins og Ritningar sanna. J
 hans Dauda skalf ardur Föld, þa Mat. 27,
51.
 ætti að leggiast nidur i Mould,
 Skapari dyr Skiepnanna.

2. Vid Jardskialstañ nam Text.
 skiefast skioott, skickud Vatt
 Grafarinnar, eins sem daud
 nidur fiell þun skioott. Fieð ei Cap. 17,
11.
 glætt skylldu sínar. Jll Samvitka,
 þu aumi Masi, alltið hræðir þig
 Syndugan, og sviptir Styrk
 Scalarinnar.

3. Lifslarsum Slutum eingin Luc. 9, 5. 6
 er, Adstod af þinni Þinnu, O min
 Jesu! en aumum mier, i Syndas
 Boli minnu, stendur æ Hiartans
 Hugar-Hægd, hvi hafdir þu gjort Job. 19,
30.
 mier fulla Nægd, sem lystir i Laati
 þinnu.

4. J þinni Þinn, sem Ofbide,
 B 3 allri

allri Hofudstiepnunni, þegar þú
Lokkins Liest a Eric, lítt fylgdi
hú Natturunni, en a þíni Byprisu
Tíð, ell Natturan varð gled og
blíð, það hægir Hugraun míní.

Pl. 104, 8 5. Soolen byrtist þa biert og
& 114, 4 skírr, brætt nam sig Jordin hræ-
6. ra, líeku síer Bíerg sem lystug
Pl. 33, 6 Dyr, Lof, sem þau villdu færa,
Job. 1, 3. Sigurvegara sonnum þa, sem
Daudanum var vísið frá, Skap-
ara þeirra skíerra.

6. D-kurr varð Jordin í það
Síu, eins sem hún Dans-Leif
hielldi, þegar að Hiartans H-Erran
1 Cor. 15, mín, Hoop Ovinaða felldi, Hel-
Ef. 25, 8. vísiti braut, en hrakti Dend, hialp-
adi off wr Kvala-Nend, með sínu
Magtar-Belldi.

7. Frelhari mín, eg fagna þíer,
Luc. 1, 47. frá Daudum Bypríissanda, Scál
mín gledst nú, og gíorr síer,
Gladværd í þínum Anda, Holld
mítt fagnar, því þegar þraung,
Job. 19, þrístur Hiervistar Mæda laung,
27. gladd muni af Gróf uppstanda.

Gen. 3, 19 8. Jeg er að vísu Jörd og
Molld, Jeg má skíalsfandi vera,
þegar

þegar Blíðs Blood og heilag
Hóld, hañ lætur til mijn vera, i
Sacramenti sínu hier, Sannliga
lofast þa af mjer, Boot og Bet-
ran ad giera.

9. O Jesu! eg þad efnt ei giet, Rom. 7,
eins so sem vera skýldi, Máttur. 18. 19.
an ill mjer eptirliet, eckert i nokru
Gýldi, eg heiti Boot, en æ fyrir 1 Tim. 6,
þier, ell mijn Lofun þo brygdul 21.
er. Mig Mádi Máttiñs Míldi!

10. I Skriftinni er uñgietid, Act. 16,
ad Skíalsti Jardarinnar, skied 26.
hafi þegar firrtir Frid, i Fængelsi
Reynslu sinnar, Paulus og Silas
sætu um Móott, sviptust þa af
þeim Fíoturin skioott, upplaukst
Hurd Ytra og Innar.

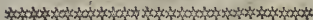
11. I Byprisu þínni eins við
þra, O! miñ Frelhariñ fíeri,
Jordin vard O-fyr einnín þa, en Ebr. 13,
mjer gaffst Tæfi-færi, wt ad gænn 13.
ga fra Gýmdunum, Jñ i Frelsid 2 Pet. 1,
a Hínnunum, so sem eg Saklaus 11.
vári.

12. Þegar fordum sitt Blíð wt- Ex. 19, 18
gaf, Gýdingum Lögmañ stræn-
ga, skalf Sina Fíall, en Felmti v. 24.

af, Fookid ried burt ad gaanga.
 Deut. 28, Illgiörda Mönnum Hefndum hart,
 15. hootar Lögmaalið heigt spart,
 þeim sem rækta hið Rænga.

13. Þegar minn lívfur Lausna-
 ri, Þiðs nam frá Daudum ríða,
 Jafnstíótt varð mikill Jafn-
 Rom. 4, skiafti, jeg máð Dskiaftur lýsa,
 24. 25. að skied var Lögmaals Byppfylling,
 i minns Jesu Sigurvíning, hann
 skal mitt Hiartad prijsa.

14. Hvenær sem Lögmaals
 Hootun sterk, hræða vill Garlu
 Rom. 8, minna, ei skal mig skiafta eitt mitt
 31. seq. Verk, O Jesu! Borgun þinna,
 eg ber fyrir mig Alar og Stíð,
 Dskiaftur hveria Þiðssens Tíð, so
 mun öll Eymd minn dvíjna, Alm.

VI. Psalmur.

Um Samtal Rveñana. þa þær
 gengu til Grafarinnar

Ton: Þæri nu Gud oss eeki hlax, 2c.

Text. Þa Jesus Oppreis, ofan stíe,
 Engill i Jafnstíalfrán-
 um, greip burt Steinen frá
 Gróf-

Gröfinne, Gledi varð þad
Kvinnunum, hañs Afynd steyn
sem Ellding flax, og hañs
Klædi var hvítt sem Sníax,
af Himnestum Saxtignunum.

2. Kvinnurnar ecke þeinktu Text.
þa, þegar vegaanga naðu, ad
Hindrun noður yrði a, Þyr-
indi þeirra brædu: Eñ a Veg-
inum ad þeim floo, Otta og
Kviðda noðrum þo, Eñ vid
aðra so tiadu:

3. Hver mun i burtu hardañ Text.
Stein, frá HErrans Legstad
færa: off hañ hindrar, og enkur
Mein, ei funnum vier hañ hræra,
eñ þo hielldu þær afram samt:
Elfkunni er þad næsta taint, ad I Cor. 13;
4. 7.
lauta sig Bol ei bæra.

4. Hver mun burtvella hord-
um Stein? Hver mun mig veifañ
stoda? Stoor añ Þwonga og
margskyns Mein, mier giorir Ec. 3 1, 16
Logmæl boda, a Steinum fordum Rom. 8, 2.
uppritað, ei giet eg fylt nie halld-
id þad, því stend eg víst i Boda.

5. Þa er og Krossins þwngur Mat. 11,
28.
Stein, þiæir hañ Holldid veifa,

honum burt vellta, er egeiñ, allan
 Job. 5, 5. Tíð lítt til Reika, Jeg má þreya
 & 16, 20. og þola hier, þad Drottinn GUD
 vill senda mier, þa adrir lystugt
 leika.

Pl. 38, 5. 6. Sælina giorir þwngi þia,
 & 49, 8. þvi velldur Stærd Synðana, sodd-
 ib. 42, 10. an Biargi i burt ad na, þægt
 veitir Kröptum Manna, Satan
 med Freistni sítt slær, Samvitkan
 þar af Sturlun fær, og efar Guds
 Afstöð sanna.

1 Joh. 5, 3 7. Þwnga Logmæls er lítt af
 mier: Lausnariñ JESU mæte! þad
 æ eg viist ad þaða hier, þess er æ
 Matth. 3, skylldt eg giæti, Logmælid þu
 15. uppfylltir Eiñ, er so burtvelltur
 Esa. 9, 4. þessi Steiñ, Sigurvegariñ sæti.

8. Krossins Þwngi þo þia
 1 Cor. 10, mig, þad skal mier allkært vera,
 13. eg trensti JESU! uppa þig, ad eg
 Gen. 18, kunni þan bera: Of þitt leggur þu
 27. alldrei meir, uppa þan sem er
 Matt. 11, Moll og Leyr, en sætt vilier síalf-
 29. ur giera.

9. En þo Sælina æstriðe,
 Ofþwngi Kreistingana, þig, Drott-
 inn JESU! samt eg sie, sætustu
 Huggun

Huggun Mæna. Þú varst freist. Ebr. 4/ 15
adur Furdu þrætt, Frelsi min,
a allan Hætt, so Almkann mæir
syndir sanna.

10. Huxa eg ein um hardan
Stein, er hamlar mest Jesum
sina, og eilíft gíörir Andar-Mein,
öllum sem Gudi ei sinna: Þdrum. Ezech. 11,
arleysi heiter han, hvern ad Döf. 19.
ull Jnnsigla van, med Þriöotöku Ef. 48/ 4
Þræla sinna.

11. Hægt er þier, þiæri Christi
Mæn, koma burt þessum Steini,
ef Þdran gíörir, alldrei han, er Joel. 2,
þier frammar ad Meini. Þess mikla Ef. 13.
Ræðsins Engill er, 26 til Reidu Ef. 55/ 7.
ad lífna þier, þo syndgir Dööst ib. 9/ 6.
og i Leyni.

12. Allt hvad mitt Hiarta hín.
ra kan, Herra min Jesu goodi,
fræ mæir taki, so finni eg han, firr-
tur Sorgum og Moödi. O min
Jesu! þa eg þig sie, Öndin min
verdur fagnande, bædi Hætt og i
Hlöödi, Amen.

VII. Psalmur.

Bm Grofina.

Ton: Sæll ertu, sem þín Guld, 1c.

Text. **T**viurnar komu brætt, til
AChristi Grasar, Del Astar
 þeirra hætt, þeim fljotti auð
 Tafar.

Text. 2. Ut þangad einga Dvöl,
 attu það Síni. Hafandi Hiart,
 auð Ból, en HErran i Míni.

3. Þu sem villt finna fæ, Fress
 aran sæla, Dvöl gjer þar eðki æ,
 ef ei villt þig tæla.

Es. 55, 6. 4. I Tíma attu haðs, Auð
 miðkur leita, með Yðran, utan
 Stans, ei þar af breita.

Eant. 5, 6. 5. Hvar mun eg hitta þa, HErr
 7. ran, mín blýða? Sem ad mig
 Sorgum fræ, svipter og Kvíða.

Text. 6. I Grofinni gjördu hier,
 Glds Sonar leita, Kvinnur.
 Sem auglýst er, með Astar þel
 heita.

7. Ei fíemst eg Almur Mað,
 so Alangri fargi, þangad, hvar
 hvíldist hað, i hördu Biargi.

8. Mier

8. Mier liggur listid á, Leid
þangad giera, sem þín Lífsami la,
Laxtín, mín Herra.

9. Vilagrijns Ganga sw, sem
glögt má jaxta, vískur frá víssri
Erw, a vondañ Mæta.

10. Þína Gröf þó vil eg, þu
Jesu fíeri, athuga einhvern Beg,
eins sem þad bæri.

11. Þ henni eg fann fyrst, ad siat Es. 26, 20
minn Dauda, i Gröf vor gíerist
Vist, Goodum áñ Nauda.

12. Eins mier sem öllum er, Ebr. 9, 27
ásett ad dena, einum og öðrum
hier, Ord Gllds þad segia.

13. Hialpa mier Herra minn, Syr. 7, 37
ad hugsa Daglega, um míns Lífs
Þtgangiñ, med Ydrunar Trega.

14. Þa Lífsid endad er, so Rom. 9,
Gymdin þrotni, Lífsid mitt lifta eg ^{II.} & 14, 7. 8.
hier, i Lifanda Drottni.

15. Eg fer i Annad Sinn, ad siat
Gröf þína, lívsi Lausnari mín, so
lettist Þína.

16. Þ Gröf þinni gíerdir þu,
Gröf mína bæta, hvar Hóldid
hvíler nu, og hefur Roo sæta.

17. Þu hefur Herra fíer, helg. Ef. 16, 20
ad

ad Grof mijna , Svefn : Stofa
 sw er vær , þar swiptist Þijna.

18. Þo Kroppurinn fœolni i Follid,
 Job. 3, 13 fviijde eg þvi eigi , þar hvijlir hægt
 mitt holld , ad hædsta Degi.

Eant. 2, 19. Eg hese giørt mier Grof ,
 14. med glødu Sinni , O Jesu ! utan
 Tos , i Siidu þinni.

Rom. 13, 20. Erwin mijn Tællauft sier ,
 14. tilreidt þar hefur , Legstad , sem lind-
 Gal. 3, 27 ir mier , og Þijkn alla giefur.

21. Þar vil eg lidiñ Þijfs , liggia
 min Herra , eg veit þar æn alls
 Rijs , Gynnd mijn kañ þverra.

Mat. 27, 22. Grof Joseph giordi sier , i
 60. Grof sijna lagdi , Latinn vorn
 Herra hier , med hroðu Bragdi.

Mat. 16, 23. Ue Josephs Grof , Jesu
 6. ficer ! jeg veit þig gengiñ , Amiñ-
 ing er mier skær , af þessu fengin.

Rom 6, 24. Ald eg nu uppa nn , i Hiarta
 13. mijnu , Grestri þig , þa af þvi ,
 þrixtur mig Þijnu.

Eant. 6, 3. 25. Egin Grof þad sie þijn þu
 Rom. 8, Jesu sati , eidist þa øll mijn Þijn ,
 31. þo Alanarid græti.

Gal. 2, 20 26. Nya Grof giøri eg þier ,
 GUD

GUD minn Daglega, þa Ydran ^{I Pet. 4, 2}
auglýser, Dnd minn med Trega.

27. Sem stadfest Stein: Grof ^{Eph. 6, 10}
fle, Sturlun ei hræri, minn Sæl: ^{Col. 1, 11.}
þad mier veite, minn JEsus kærri.

28. Mier Alunum Milldin þijn, ^{Joel. 2,}
megnar ad snwa, hvíll þu i Hiarta ^{14.}
mijn, hiaa mier virdst bwa, Amen. ^{Joh. 14,}
^{23.}

*****

VIII. Psalmur.

Bm Englanna Spinberan og Bod-
an Christi Bypriðu.

Ton: Hæðsti Gld Herra milldi, 1c.

Þvíurnar Grautnar gengu, ^{Text.}
A til Grafarinnar seð, fogn-
ud þar flíootan fengu, og fun-
du ad Engillen, þadan Stein
stooran hafði, med Styrk Him-
nestum færðt, þeirra Gyrnd
þessa krafði, þvi Hiartad
Kviðin vafði, ad giæti þar
hæ ei hrært.

2. Sie eg ad Sorg og Gledi, ^{Ps. 30, 6.}
sijfeldt i Heiminum, eins og Glds
Ræd þvi riedi, til Reinslu Gud-
hræddum, adfylgiast: Ei skal ^{Cor. 2, 4.}
þviðda, ^{seq.}

Þviðda, Dröænting beigi síst, off
ber Livfum ad Þiðda, Þiðnssemi
Job. 2, 9. Dröttiðs Þiðda, i Gledi snart
Grætur sníist.

Text. 3. Eins er, og eg nu liðte, æng-
raðda! Postula. Maria for med
Þliði, og fyrst ried þeim kúngiðra,
Þiartans HErra þið minn Þyra, ha-
fa þeir burttefed: Þeim nam hun
þetta ad skíðra, med Þeli Kíærleif-
ans dyra, sagdist hað fæ ei sið.

4. Sorgar Sögu grættandi,
Ps. 42, 4. segia hver öðrum mað, i Heim-
sins Harma Landi, Þrigðen þa
ib. 84, 7. stríðder a: þad eru Kíör Christiða,
Job. 16, ad Sveina og syrgia hier, liðt fað
20. þessu ad linna, enn livfur GUD
Ps. 115, man til sinna, og Þriggum Þugg-
12. un lier.

5. Þrelltu mig HErra þið goodi,
Job. 13, 15. hvæær sem liðkar þier, þu sviptir
Þbren. 3, Sorg og Mroodi, Saðliga þo af
32. & seq. mier, eg skal Harmandi hlioodur,
Job. 14, af Þiarta fros þið þið, þu gief-
14. ur, ad Þolgoodur, þreid muni eg
fæ Soramoodur, Aastin þið
allðret dvíð.

Text. 6. Sex Þnglar siðer voorn,
sælit

sæler við Herra's Gróf, hver-
ier af Sumnum föoru hrædt
syrir utan Tösa hans Öpprisu
Degi: Eflaust það Ritning-
tier. Sannliga yður eg segi,
soddan kann neitast eigi, sem
Örd Guds so auglyser.

7. Sannhelger Sendibodar,
sem komu Drottni frá Kvinn-
um til Styrks og Stodar,
stóðu Gröfnni hía, með
Dyrdar Gatti hjrum, hverier
þar byrtust Tveir, í fegurdar
Strodda stjrum, þar skilfdust
af Liooma Dyrum, til þeirra
tala þeir:

Text.

8. Þier Leitið Liffs hía
Daudum, með Liofañ Kær-
leiks Sid, hann er hofinn frá
Daudum, hefur nu Öpprisid,
eins og hann yður tiedi, og Örd-
in hans greina ber, að sin Öpp-
risu Gledi, a þridia Degi tiedi,
hann Lifir, ei er hier.

Text.

9. Það var Bódskapur blidur,
er byrtu Jacobs Nidjar, Födur-
um þægur, þidur, þa hann Harm-
þrönginn var, Joseph Lifir hía
E Lydum

Gen. 45,
26.

12

Lyndum, Lands-Herra gjörður er,
í Egypto: eingum Stríðum,
eigum mæta, síst kvíðum, hier
þó harðt líðum vier.

10. Betri míer Bodskaþ bera,
Blessadir Glds Einglar, að JES-
Rom. 4/ sus hæðstur Herra, Heimi til
25. Fagnadar, Bypriðin er frá Daud-
Joh. 10, um, Opnandi Himna Rán, sínum
11. seq. Daudvona Saudum, svipt hefur
hann wr Maudum, og Daudans
afmæd Rán.

11. Jeg leita þijn Lifanda, Lausn-
Luc. 24/ arin JESU mín, eg veit með
38. Holldi og Unda, Bypreis Mán-
doomur þín, eg veit þu ert að Lífi,
Ap. 1, 18. eg veit þu lifir nú, og mig wr
Gymda: Kjafi, (ófer þó Brygðin
Ps. 34, 18 drijfi) Loksin burt leidir þu.
20.

12. Líf Nátturligt off lienar,
Joel. 13. Lifandi JESUS hier, og hvað sent
Eph. 3, 9. þar til þienar, það líooft off Ritn-
Act. 17 ing tier: J honum erum, bæ-
28. unst, í honum lifum vier, allir í
Ps 145. honum hrærunst, aller fyrir hann
15., 16. nærunst, öllum hann Lífsid tier.

Tit. 3 5. 13. Andligt Líf off þu giefur,
6. Aft-kiæri JESU mín, hvert sérhver
Christ:

Christiñ hefur, hrept fyrir Anda
þiñ, með Skjarnar Helgum Hætti, Ezech. 16,
hálfdaundir vorum þa, af Gud. 4. 5.
dooms Eðstra Mætti (eingiñ þeg-
ar off bætti) það gjörði Híalþ
þiñ har.

14. Eg veit Þið eilíflega, af Dom. 6,
þier mier giefist við, Er eg þa 23.
utan Trega, öll Hygd i Gledi Joh. 6, 20
snífst. Þu ert Þið lifanda, líj Rom. 8, 9.
fga mig eins og þig, og þiñ Eilífa
Anda, alltið lazt hia mier standa, Gal. 4, 6.
til Þiðs eilífs leiddu mig. Ebr. 9, 14

15. Þiðs hia Dandum þeir
Leita, sem liggja i Syndunum, en
Christnir Hyggjast heita, hyrda lei
neitt þar um, i Dandum Gierdum Ebr. 6, 1.
þu gangi, Gudligt Þið er þeim Eph. 4, 18
frá: en þinir þu Hörmung stann Col. 3, 3.
gi, i HErrans sig lykla Fangi,
eilíft Þið allir far.

16. Þið mitt JEsus lifir, Þið Joh. 11,
og Byprisan miñ, Þið vort ertu, 25.
þu yfir, off falli Daudans Þiñ.
Laattu mig Drottin lifa, i lifandi Ebr. 2, 4.
Erð sem ber, an vondra Hollds
Þiñsvifa. Eilífs Þiðs Þu eg stí Gal. 5, 6.
fa, at Þiðs Bók, einum þier, Ap. 17, 8.
Amen. C 2 IX.

IX. Psalmur.

Vm Vtgöngu Peturs og Jóhannis
til Grafarinnar, og hvað þeir sáu
í Gröfinni.

Ton: Öss lart þín Andá styrkia.

Text. **M**aria Magdalena, (mijn
Örd þar höfdu Þið,)
Sú Christo hugdist þína,
hann gat ekki fundid, fljóttliga
hún því for og fan, **S**Errans
Postula hrygga, sem herma eg
aður van.

Text. 2. **Ö** Gröfni **S**ædstur **S**Err-
ra, horfin i burtu er, ei vill vort
Angur þverra, ekki finst hann,
hún tier, jafnsnart Petur og
Johannes, að Gröfni hlupu og
giattu, grandvarligana þess.

3. Jóhannes greidt framgeng-
ur, gat hann því komid fyr, Pet-
ur, þó lidi um lengur, lifa kom
þar eptir, strax i Gröfina stie
hann in, sat þar Lijn-Dwöla lag-
da, lifa Sveita-Klötin.

Text. 4. I Gröfina hin ánar, epter
Petri þa gieft, Sorgandi allt
það sannar, sem aður heyrá
fieft,

fieð, ei stíldu þeir þa Skrif-
irnar, ad hann Öpprijsa stýlði,
en slijkt þeim hulid var.

5. Þeyrdu Guds Barnid blýða,
bíð eg þu merkir það, látt ekki lengi
líða, so leitir Þrottur ad, slýttu
þíer so þu sínir hann, eptir Jóhanní
ætti, ad breyta sérhver Mánn. Ef. 58, 2.
& 55, 6.

6. Petur seirna sem segir, samt
kom ad Gröfni: Þingann Örvænt- Luc. 23/
43.
ing beigi, þó Þdran seint framkomi,
Þrottur vrbreidir allan Tíð, Ef. 65, 2.
Mýskunar Gæðm sín mýlða, móoti
Sýndugum Lyð.

7. María, Særrans hæðsta, Text.
Sarmþröngin saknadi, hýllt
hann það Sörmung stæðsta,
henni er bódadi, Öpnud Gröf,
sem þó sáuliga, Öpprisu Christi
Væðsta, auglíoost nam bevýssa.

8. Þpandi mæðdi Augum, Text.
íu i Gröfina flíoð. Stýst nam
af Síoönar: Þaugum, svýptast
burt Tæra: Flíoð: af Gledi: Tef-
ni þa gýrði hann sér, Sorg, Ból Joh. 16,
6. 7.
og sáran Kvíða, söððan optliga
stíer.

9. Þrygðin þegar þig þíarir, Thren. 5,
15. 16. 17
þu

þu meinar Saulmijn fiær, ad Hug-
gun einga fæir, og Dröttins
Náðin fiær, þe þer horfin i
Matt. 16¹ Heimi hier, en þess skalt glerla
24. 25. giæta, Gott bodar Krossin þer;
10. Maria mestan Goða,
mieg hrygg, Jilt reiknade, Kross
og þiarningar Þjóða, þær sem
Ebr. 12¹ GUD lætur stæ, Astar: Teikn
6. 7 Dröttins eru víst, berir þu það
Ap. 3¹ 19. med Blijdu, Ból þitt i Gledi
smíst.

11. Hygg ad, Hórmungar
stríðdar, HErrans Náð leggur a,
þetta sonnum vier síðar, Sorg-
Act 14¹ lausir Dróttni þíð: Þyrir marg-
22. faldlegt Móðlæti, oss byrjar in
ad ganga, i Guds Dyrðar Míki.
Text. 12. Petur sá Ljúlök liggja,

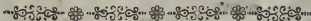
líka so Jóhannes, þar ad Harm-
þrængur hyggja, hier med
giætandi þess, ad Sveita Drók-
ur in samvasdi, sem Christi Hof-
nd huldi, hað var þer i Lagi.
Matt. 27¹ 13. Christur, þa Kross hað þíndi,
35. Klæðunum ræntur var, alnaktur
öllum síndi, Þundir og Benjarnar,
þans Fötum skiptu Heidnir þa, i
Heim:

Heiminn þau urdu, eptir sem Ps. 22, 19
Glds Ord tíar.

14. Eg gíeri að því hyggja, eins Text.
lietstu Drottinn mín, í Grofnni
Lijnlof liggja, lifka Sveita. Dwf
þín: Þppriðin toókstu ei með þier,
Nai-Klæði þijn, so niota, nædi
eg þeirra hier.

15. Síjdasti Daudans sære,
Sveitin nær þvíngar mig, mín
JESU, Milldi klæri, minnast vil eg
a þig, í Sveita Dwf þinum þa
skal eg, sveipa Hofud og Hiarta, Jos. 23,
hier með fara mín Beg. 14.

16. Lijfblæiu þijna leggi, Lausn-
ari mín, unu sig, Saxl mín, í
Heljar Hreggi, hvad kan þa skada
mig, í þeim Ljundwfkum eg skal
hier, skila við Veröld vonda,
Beittu það Drottinn mier, Amen.

X. Psalmur.

Þú þad, hvernin Englarnir og
stalfur JESUS Opínberudust
Mariu Magdalenu.

Ton: Hver sem að renfir hæga Bygd.

Text.

Maria ecki sína fíeð, fíels-
 M arañ í Gröfíni, Detur og
 Jóhan greidt burt gíeð, græt-
 in beid hun það Síni ein víð
 Gröfina, Angri með, í hana
 þrætt hun líta ríed, Engla
 Tvo sat þar iní.

Text.

2. Lín til Höfða, en Ánar
 var, að Chrísti fótalagi,
 hrellða Mariu hver spyr þar,
 hvað til Sorgana dragir Herr-
 an mín, hun so herma ríed,
 hafa þeir frá míc burt teðed,
 því segi eg Svt mig nagi.

3. Maria grætur Meistarán,
 Míldi ríjkañ síñ Herra, af því
 Líst hañs hun ecki fañ, ei kunní
 Sorgin þverra, hañ í burt stolin
 hiełt hun þa, híc að míñ Sæla
 íafnan gæ, víst hendir þig opt
 verða.

M 16, 10

4. Maria Ritning ríede síst,
 að Ríssa upp Chrístur ætti, hañ
 því burttefín hiełt hun víst,
 Herrañs Orða ei gíætti, Hrygd-
 arfull býrti Harma síñ: Henc
 það, og gíættu Sæla míñ, að
 þínum Eymdar-Hætti.

5. Þu

5. Þu syrgir ei fyrir Syndirn- Es. 59, 2.
ar, sem Drottinn frax þier skilia,
ad missa Jesum ei metur þar, Luc. 23,
mootstrijdir þrætt hans Bilia, og 18.
hrekur so frax þier HErran þin,
Heill, Lioos, Riettlæti, Fagnudiñ,
Sijst kantu soddan dylia.

6. Angrud Maria aptur fan,
Endurlausnaran blijda, græt
þijna Synd og syrg med San, so
þarstu ecki ad kvijda, Ydran og Joel. 2,
Erwen orfad fær, etnen þu Jesu 12, 13.
Fundi nær, med hans Hugsvolun
þijda.

7. Þ hvíttum Skerwda Eng- Text.
lar Tveir, Opinbera signardu.
Hinnesta Hegdan hófdu þeir,
HErrans Dyrð þar med tiardu:
a Himnum sijdar verduim vier,
i Begfemd, Guds Englum sam- Matt. 22,
lísker. Gled þig mijn Saal, þess 30.
gædu.

8. Þóott þu verdir i Heimi Gen. 37,
hier, Hrygdar Bruningin svartu, 34.
a þig taka, sem opt tilber, ei laut
þitt sturlast Hiarta. Englunum Ps. 27, 13
sijdar samlikt giord, Sæl a Lif- Ap. 7, 14.

endra fær þu Jerd, i hvíttum
Skroða að skarta.

Es. 61, 10. 9. Ríettlætis Skroða skíraði
hier, skínkir ofi Drottinn milldi,
Gal. 3, 26 i Skírninni það ódlunf vier, ef
þú vóftum sem skýldi, alltið
Jit. 3, 5. hvítt klæddu Englarnir, ofi munu
Ps. 34, 8. vera nælægir, með Híalpi i mesta
Gýlði.

Text. 10. Nádd sier við snéri
María, Náð ein leit hía sier
standa, hugdist Gardsvordin
hún þar síð, hrellt i Saulu og
Auda. ei þekti hún, að það var
hún, þess sem Grattandi leita
váu, Láusnarið yds og Landa.

Text. 11. Hún sagdi: Ef þarft hún
burt með þér, við eg mæ
gíörir inna JEsus elstuligt
Andsvar tíer, O hvað gratur
þú Kvinnar? Svors leitar þú
með hríggri Lund? Hana
nefndi á samri Stund. Allt
ried þá Mángur linna.

12. Gardsvordin hugdist síð
á síð, Sorgandi Magdalena,
Eant. 6, 2. er JEsus var: En ofi það mar,
ollum til Lærdooms þíena. JEsus
Gards.

Gardsverdur æðstur er, Adams Rom. 5,
Gardsvoftun bætti hañ hier, liet 27.
so Raunglætid riena.

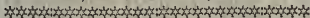
13. J Aldingardi var upphyr Joh. 18, 1
iud, æðsta Glds Sonar Pijna: J 1b. 19, 41.
Altin Gardinum wtendud, Of.
soofn þa hlaut ad dvijna: J Al-
dingardinum Byppreis hañ, Aldin-
gards besta Baftarañ, Sæll J. C.
sus vill sig sijna.

14. J Aldingard mijns Hiarta Matt. 13,
hañ, heilagt Glds Ord iñrætir, af 3. seq.
þvi vara uñ Afur þañ, Alvættir Gal. 5, 22
Dygda sættir: Elska, Erw, og
þolgiædi þijdt, þad allt hañs
Ordid verkar blijdt, soðdan Gld
sialfañ fiættir.

15. Viist er mitt Hiarta Herra Ef. 5, 1. 2.
þitt, hreinsad Aldingards Merki, Deut. 32,
þo Ewr Ber hafi þar Sæti sitt, 32.
So Erie med slæmum Berki,
Jllgrese opt þar inni fñist, upp þad Matt. 23,
ad ræta mier ei viñst, nema þijn 25.
Næd þad verki.

16. Mariu huggar Herrañ Hjr,
hemmar Sorgar vel giætti, þad er
þijn Venia Drottin dyr, med Matt. 11,
Dæsamligum Hætti, Hugsvala 28.
þeim

heim sem Hrigdin flær: Hress þu
Jesu, mín Drottin kær, mig í
mínum Banmætti, Amen.

XI. Psalmur.

Bm Samtal Christi við Mariu
hjá Grofni.

Ton: Gíæsturíðlasti Bræðari míni.

Text. **S**íð Grofina, sem greint var
fyr, Gíæsturíðlastur
Drottin spyr, Mariu með
Lund spaka: Svad Gratur
þu? Hun þekkti hana þa, þá hún
við hana riedi tíð, ei máttu
á mierz taka, því eg, um Deg,
til Himna Rana, Heimför sana,
hiedan gíori, til míns fód-
urs, sem mierz hana kíoti.

Text. 2. fardu og byrtu Bræðrum
míni, Blessada Jesu Milldin
sín, sagdi við Kvínu tíara:
Allt það sem nú auglístíft þier,
og þu heyrdir af síalsum mierz,
Sögn stalt þeim foddan ferra:
Eg fer, en tíer, til fódur míns,
og ydar eins, á Himna Hædir,
til

til Gllds mijns og ydar, so
riett hañ rædir.

3. Sætasti JEsu, Sorgin dviin, Ps. 119,
Sannliga þa eg Orða þijn, giæti, 28.
miñ HERRañ hijri: Þu nefnir
þijna BRÆDur bert, BRÆ Rom. 8,
liga Meñ, sem hofdu giert, Stygd 29.
þier, vor DRottin dyri: Alst þijn,
stærst stijn, Nær Syndir þijna, þu
fyrir þijna, þekir Brædur, þa Mat. 12,
sem þinn Andi og Ydran rædur. 50.

4. Blood-Teingda eg þinn Ebr. 2, 14
Broodir er, Blood mitt JEsu og
Höldid þier, Samteingdir þu Rom. 8,
Sannliga: Erfingi með þier, er eg 17.
mijns, Eljisa Gllds og Fædur Mat. 16,
þijns, þu nefnist Nætturliga, 16.
Gllds Son, Gllds Son, Helgur ib. 17, 5.
Blijdur, Fagur, Frijdur, þeim
Fadiriñ unni, en eg þinn Broodir Gal. 4, 5.
af Ætteidslunni.

5. JEsus miñ besti Broodir Ebr. 2, 17]
fiær, Brooderni gott mier fyrr og 18.
nær, sijndi i Mañraun minni, Hañ
er minn Broodir Heimi i, Hañ er
miñ Broodir upp frá þvi, Brood-
ir þo Eijf mitt linni: Broodur,
Goður, er hañ Milldur, mier
Næð

Gen. 45, 5. Nafshyldur, i Meynum stríðum,
Bræðralag við hann þó bregdi eg
tíðum.

Eph. 3, 14. 15. 6. Alf því minn Broðer er hann
viðst, Eynid minn og Sorg i Gledi
sniðst, og reina Raunir allar:
Sicalls þíns Födur, þu Födur
minn, Frelsari Jesús upprisin, og
fíðrað minn GUD þu kallar: Glad-
ur, Hradur, fly eg nu, með traustri
Erv, til Himna Háða, til míns
GUDS og Föðurs þa Meinin
mæða.

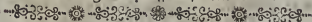
Luc. 15, 18. 7. O minn Fader! þad ángrar
mig, opt með Syndunum stngge
eg þig, hvað stundum veit þó
Rom. 7, 7. valla: Hyrtu mig því sem hent-
Jer. 10, 24. ast er, Hiartans Fader og lindir
þier, en of þwngt Hriðs ei lart falla,
a Barn þitt, anier midt, i Bræði
þíni, Lífn ei líni, Faderin Froomi:
Vertu minn Fadir, þitt hæðst Lof
hlíoomi.

Ps. 68, 6. 8. Födurlaus Barn i Heimi
hier, hualéidtu þad nu segi eg þier,
þa Forsvar fant ei fína: Veröld-
in bæði Fólki og Klar, Flest-öllum
sem að Raunir þíær, síst giorir
hunn

hú ad sína: Vestur, Bestur, þín Ps. 103,
Kadir Dýggur, Erur og Tryggur, 13.
Ból þó beigi, er Gud a Himnum,
því Gfast eigi.

9. Kviðan, er fyrri kyni var frax,
Christur og fyrsta liet sig síax, ept-
er Byprisu skiena, Maria liet, sem
míuvt bar Gied, med Auk-Rafni
þad fallast ried, mæta Sprund
Magdalena, Fyrr frax, hans Sax,
Míldin hafði, Frygd þa vafði,
heñi rekid, Sio Dýsfla, hana sem Marc. 16,
hofdu tekid. 9.

10. Ydrandi syndug Saxla er, Job. 6, 37
Sannlega fíer mín JESU þier,
hana ei frax þier brekur, hana þu
gledur hveria Tíð, heñar burt-
nemur Sorg og Stríð, hana Mat. 11
mædda medtekur: Ond mín, ad 28.
þijn, Footum skríður, Frelsariñ Luc. 7, 38.
bliður, frídt mun heñi, med Orm Mat. 28,
um Erwar eg um þa speñi, Alm. 9.

XII. Psalmur.

Þm Kveðnaða Btgongu i Almáð Síñ
til Grafariñar: Og um Engeliñ sem
þær saxu og heyrdu i Grofñi.

Ton :

Ton: Þagnadar Kieðing Kvinnur fær.

Text.

Þingradar Kvinnur Annad
Sinn, vrgengu, so sem
Ritningin, glogglega þetta
greinir stær, til Grafarinnar
enn komu þær.

2. Elskan, sem að er Einlæg viðst,
I Cor. 13, Ord Glds so herma, þreitist síst,
4. Cant. 8, 6. stadföst er hun a allann Sam, ei ha-
na Daudin sísta kañ.

3. Elsku Kvinnur með Elsku
Gied, ecki wr Minni líjda ried, Jes-
us þeim fær hañ allt eins er, eptir
Daudañ, sem lífdi hañ hier.

4. Þær læta ei af að Leita hañs,
lietu ei þar a nokurn Stans,
Hiartans Vlast þeirra inelig, ei kunn
filia hann við sig.

Cant. 2, 5. 5. Elska Jesum Elskuga þin,
O! Madur, so sem Ríett-Christ-
Job. 14, inn, stadfastliga hanns Vlast þa er,
23. Obrygd anlig og stadföst þier.

Cant. 8, 6. 6. Sterkari en Daudin Elskan
er, Elskan Jesu það syndi mier,
Elskunni slepti hann ei til minn, en
Job. 13, 1 þo hañ slepti Lífi síjn.

Cant. 8, 7. 7. Morg Bötin Kvalaþa kunnur
síst, Kærleiks Eld Jesu flokka
viðst.

vijst. Ungistar Flood þó falli á mig, Frelsarið læt mig elska þig.

8. Í Hormunginni eins eg á, Job. 13;
15.
Elskuna þíer, mín Drottinn tíar,
míer bregðst aldrege Elskan þíin,
Elskan við þig ei bregðist mín.

9. Ín í Gröfena geingu beint, Tert.
gratnar Kvinnur með Lyndid
hreint, Ungan Man síar hía
Sægrí Slid, hreldar þar all-
míog stíelfast við.

10. Mottul Skijnandi hafði Tert.
hán, Svístað á stíer og Skoo-
sýðan. Lærdoom Sagrað hía sún
eg vijst, fell hán mín Earl wr
Minni síst.

11. Í Ungs Maðs Afynd Eng. Jude v. 6;
illín, Öpenberaðist þetta Sinn,
alldrei elldist Gllds Engla. Her, Matt. 18;
10.
Ösku-Bloom þeirra sísfelldt er.

12. Af Elli og Beikleif erum Gen. 44;
29.
vía, á Jorðu þíarðir Mennirner,
Sýndana Verkan sív er ein, södd. Psalm. 6, 3
an af Adam hreptum Meín.

13. Gledium oss þó, að Gllds Matt. 22;
30.
Englum, giorunst lífkr í Himnin-
um, heilbrygðir, ungir, hofsnir Sap. 3, 1.
Píin, í hreini Trw ef Lífsíð dvíin.

Ps. 103, 5 14. Samall, Þeifur, með lúna
Lund, lífi eg Þrottinn marga
Stund, til Himna þegar eg hverfa
ma, Heill, Þugur, Styrkur verð
eg þa.

Text. 15. Í Jesu Gróf, a hægri
Hlid, Heilagur Engill sat. Þar
við, gleður sig Sál mín Sorgbit-
in, Sannlega nu og hvert eitt Sin.

1 Cor. 15, 57. 16. Sitiandi Engill synir mier,
Sigur og Hvild vors Þrottins
Ap. 9, 5. hier, og að hans Stríð á Enda
fle, unnið Þiðfull og Helvíte.

Job. 7, 1. 17. Eptir hardt Stríð í Heim-
inum, við Holld mitt og Blood
Ap. 7, 14. með Þiðflinum, Sigur- Hvíld
seq. mun eg sanna fa, sitiandi í Gledi
Himnum á.

Text. 18. En frammar Sál mín,
síaum við: Að settist hier ei á
Vinstri Hlid, Heilagur Engill,
Sagra veg, hans Tign vðval-
di Þyrdarleg.

19. Sjins og vors Herra Hat-
tign hann, hier með byrti á riettað
Ps. 110, 1 Sann, og GUD við sína Hægri
Hlid, hefði Jesu Sess vðvalid.

20. Hann bodar og að Herra
mín,

miñ, med Himneskaf Guddooms
Maattiñ siñ, sie mier alltið við
Hægri Hond, hier þa æstrið þs. 10, 8.
Meinir vönd.

21. Þu þíni Hægri Hendi hier, Cant. 2, 6.
Herra Jesu ei sleptu mier, Hun
fadmi mig i Hæsta og Þijn, Hin & 8, 3.
Þínfri sie og Skjlan minn, Amen.

*****

XIII. Psalmur.

Þm Predikun Engelsins fyrir
Kviðnum.

Ton: Skapariñ Stiarna Herra, 1c.

Blessadur Engell, eins sem Text.
Þer, i Orðum Gudsþiall-
sins kúngiðrt hier, Skjmandi
hvístañ Skröda þar. Skíðan
Glds Engla sie eg þar.

2. Heilagra Engla Helgust
Dyrd, hier þa ei verda noog
votskjrd, Klædnadar einstis þurfa
þeir, þessa minn Sæla giættu
meir.

3. Alltið Fegurðar Skrödi þp. 9, 9.
skein, a skjrum Englum og Klædin
hreini, þeirra þo eðl þyrstu med, Dan. 10,
þa minn hafa Meñ a þa sið. 5.

4. Þetta synir mier Sidseind
þa, sem Drottins Enlar Hinn-
um frá, hafa brúkad i Heiminn-
um, herinum slíkt eptir Englun-
um.

Ecc. 4, 17 5. Sidsemi rietta, Sæl minn
blijð, set þier ad brúka hveria
Tíð i Guds Húsi þo allra mest,
þa ættu Drottin ad þioona best.

Es. 61, 10 6. Ei kom þu nakinn þan Stad,
Job. 27, 16. 17. æ þier Klædi hafdu þangad,
Eccles. 9, 8 Ríettlætis Skrudu skíraðan, skal
annar hylia Líkamann.

Text. 7. Engelsins fyrsta Ord þad
var: (þa nrdu hræddar Kvinnur-
nar,) Ottist þier ei, eg síe til
Sáns, Sorgandi leitid frelf-
rans.

Text. 8. Hvern ed Krossfestu Heid-
nir Men, þan er frá Daudum
Dyprisen, Ei finst þan hier með
sama Sid, so sem þier fyr þan
stíldust við.

Jud. 13, 23. 9. Mánligur Styrkur minstur
er, Mánsins Mátturu Hæðslan
stíer, ei þan hun standast Engla-
Dyrd, off eru þar til Dæmin
stírd.

10. En ef þu leitar Lausnarans,
læt min Sæla a Hædflu Stans,
Hvad villtu Ottast? HErran þin, Rom. 8,
Med Himneskum Prijs er Þpp. 33-34.
risin.

11. JEsus þin bliði Bræd- Job. 16,
gumi, þarist þefur, og sigradi, 37.
Dvina þinna allan Her, eingin
þeirra fær Balld a þier.

12. Ei þarstu Ottast Andskot- 1 Job. 3, 8
an, ei fær þan sakad Christin Man,
Fordæming eingin finst þeim hia, Rom. 8, 1.
Er Frelsaran JEsu trwa a.

13. Lögmaxlid ecki hrædstu hier, Rom. 10,
HErran JEsus þess Sylling er, 4.
Ei þan þess Bólvan ængra þig, Eph. 2, 15
af því Christur took hana a sig.

14. Ei þarstu Daudans Ottast 1 Cor. 15,
Þijn, unnið er þan med Broddi 57.
stijn, og i Sigur nu svelgdur er,
soddan oss JEsu þacka ber.

15. Ottast skalltu þo mæti Deut. 6, 5
Man; þin milda Gld og Skap-
aran, Sonarlig Hædsla soddan Rom. 8,
sie, soni Alft til Guds þar med fylge. 15.

16. Med Gudhrædflu, sem 2 Cron.
Barnid best, Þyriar þier Drott. 19. 10.
in Ottast mest, so rettir þan ei til

Reidi hier, Niett Trw i þessu
foolgin er.

Text. 17. Vid Kvinnurnar Engell en
nam tía, Þpprisu Þ Rottins
segid frá, Postulum hans, so
glediest Gied, greinid og þetta
Petri med.

Text. 18. Siad, ad hañ mun fara
frá, fyrir yður i Galilæam,
þar saxi þier hañ siakfañ sied,
So sem hañ yður heita ried.

19. Eptir sem glegt var gietid
uñ, Guds Engell byður Kvinnu-
um, Þpprisu Jesu segia Sañ,
sierdeilis Petur nefnir hañ.

Mat. 9, 20. Jesu það er þitt Ord og
12. Ans, ei þurfa Heilir Læknarans,
Ex. 15, 26 heldur Svokir og sardir Þijn,
Sax þeirra læknar Milldin þijn.

Mat. 25, 21. Petur giordist stoor Glæpa-
70. seq. Mañ, Glds Son afsoor og neita
vañ, honum: En Herrañ hjirt
med Gied, hañs Syndar ecki
minast ried.

Luc. 24, 22. Stærstu Syndurum stærsta
47. Mard, stærsta Hugsvolum verdi
tiad, Ein Stoor Syndari aldreif
fañ, an þess koma i Himna Mañ.

23. Þar

23. Þar sem að Jordin of þurr Ef. 4 I, 18
er, Þýpsprettu. Læfi faxum vier.

Guds Mædar Bruðar bregðast Zach. 13, 1
sijst, Þersyndugum, og þáder viðst.

24. GUD hefur svarið so til Ezech. 33,
Sann, Syndugs vil eg ei. Dauda 11.

Mann, Petur Meinsæri synde
sitt, Særi Drottins það gjörði
fvitt.

25. Eg meina viðst að eingin sie, Rom. 5,
Aft Guds og Mýskun nælægre, 20. 21.
en Þdrandi syndug Sælin tvíst,
soddan við Petur auglýstist.

26. Siðlfur GUD lagði Adam Gen. 3, 21
að, Ein Klædnad þá hann náðinn
sæ, Mottli Ríettlætis mun hann Ef. 6 I, 10
mier, miðla þegar mig náðinn sier.

27. Eg trensti Drottinn uppa psal. 7, 2.
þig, alldrei min JEsu forlæst mig,
Syn mier þá þinna Mýskun mest,
mestað þá sierdu hía mier Brest,
Amen.

*****

XIV. Psalmur.

Þm Heimför Rveñaða frá Gröf-
inni, og Christi Opínberan fyrir
þeim.

Ton: Mitt Hiarta hvar til hryggist þu.

Text. Kvinnur gladar gengu
 A heim, frá Gröfni með
 Bodskap þeim hvern þær hug-
 du að tíð, HErrans Postulum
 hryggum þá, sem heilagur
 Engell sagði þeim frá.

Text. 2. Eptir sem þetta er nú stíed,
 í því Bili þeim máta ríed,
 JErran með hagan Sid, Heil-
 ar, sagði hann, síend þíð, síst
 varð þá a Gledinni Bíd.

Text. 3. Sver að hans footum
 falla vau, fadmande þá, til-
 baidu hann, hrædist ei, HErran
 tier, Brædrum mínum byrti
 þier, brædliga það sem greini
 eg hier.

Text. 4. Í Galílexan gangi beint,
 goodir Sveinar, með Lyndid
 hreint, þar stulu þeir mig síat.

Luc. 21,
 33. Ordín þínn JESU stöðug staa,
 Stadfast Traustid set eg þau a.

5. Hvað kom til þess, mín
 HErra, fyrst, þá hrellðri Maríu
 þu byrtist, hun mátti ei hræra a
 þier, en Kvinnur sem nú komu hier,
 floppudu um Sætur þínnar síera
 hver? 6. Magd

6. Magdalena i Trygdum traust, tróði því stadt og Efalaust, ad varstu Byprisiñ, en hinar bórðust við Brenskeif síñ, brædt þær aumkar Kærleiki þíñ.

7. Þvi lietstu Herra hjr i Lund, hier þau Beiktrwud Dngda-Sprund, fæ ad þreifa a þier? Hver þeirra og þig siakfañ sier: sön Trw giórði stadfestast hier.

8. Beiktrwada med Vanmætt Joh. 6, 37 síñ, vill ei þijn Giæska, Drottin mín, fræ sier burt hrekia hradt, Mysskunar þínar er það Vrt, eingum Naud-stöddum veitist hun spart.

9. Brækadañ Meyr ei bryntur Ef. 42, 3: þu, Blessadi Herra mín Jesu, Trw mijn þo vijst sie veik, hælflökin þu ei kærfir Kveik, Kraptar Mañs þa fara a Reik.

10. Trwar Vanmætti mijnum Marc. 9, mest, Willdin þijn Jesu hialpi 23. best, eg trensti a þig Ein, Vst þijn Ps. 9, 11. forlætur alldrei neiñ, sem ad þier leitar Drottin mín breiñ.

11. Viskamiliga et lienast mier, 1 Cor. 13, Lausnari min ad siak þig hier, og 12.

fadma Fætur þijn, en Tællauft
það gíori Trwín mijn, til þess míc
eiliþ Dyrðin þijn skijn.

Gen. 32, 12. Eins sem Jacob eg alltíð
27. skal, en þott þu byggir Himna
Sal, mín Herra hallda þier, i
hreini Trw þa hlotnast míc,
hverþkíns Blessan, Tflauft það
þier.

13. Míc þykir, so sem Willðin
þijn, míc lofi að hallda um Fæt-
ur þijn, þa Holld þitt og heilagt
Blood, i Kvølldverð þínum
Gíæðkan Good, gefur þu míc, so
firrist eg Mood.

14. Tæi einasta eg þa þa, um
Dent. 32, þínnar Fætur halldid fæ, helldur
31. Sælin miög mædd, Blood af
1 Cor. 10, þeim Sigur hrellð og hrædd,
4. Helgri Nædar Svølun vel gíædd.

Eant. 5, 15. HErrans Fætur i Heimi
15. hier, hañs Þienara riett køllum
Ef. 52, 7. vier, sem boda Gllds Ord best, ef
Ydrunarlaus þu að þeim setst,
Mat. 22, aumur Mañ það gíegnir þier
6. 8. vest.

Eyr. 7, 16. Eg vil þig Heiðra æ og nu,
31. Tskuligaste mín Jesu, og vyrða
Þioona

Þioona þijn, O! Drottinn fær Ps. 122, 2
þu fætur minn, i Fridarins Land, Es. 60, 13
þa Hiervistin dvijn, Amen.

*****

XV. Psalmur.

Um Vitnisburd Bardhalldss Máns-
auna, af Vpprisu Christi.

Ton: Sæll er sá Mánn sem hafna kañ.

Seidnir Stríðs-Menn, sem Text.
Historian, hermir til Vard-
hallds setta, Vpprisu Christi
allan Sann, athuga, naidu riet-
ta, Jarðstícalfran, einn Engil-
inn, er i burt ferdi Grafsteininn,
allt litu þeir a þetta.

2. Fara þeir þvimeð felmtri Text.
heim, foringium Presta ad
greina, allann Sannleik frá
Atburd þeim, ei þar af nockru
leyna: Prestarnir þegar heyr-
du hier, hvernin það allt til-
gengid er, Raðstefnu stofna
eina.

3. Verma Peninga gausu Text.
greidt, Gudlausum Vard-
hallds Mönnum, so fenge þa til
Lygi

Lygi leidd, og leyndi Rósum
sonum, ad JEsus hefði upp-
risið, Júi þá Lwnir swafum
við, hans Sveinar stálu hön-
um.

Text. 4. Allir Sambyckir urdu
þeir, eingin fínst hier a Vasi,
Gialldid wtgreida: gat ei meir,
giört hier þeirra Afasi. Þr
Gulds Ristuui þessir þar, Þioofar,
sem Enlfri Judasar, helld eg burt
stolid hafi.

Joh. 8, 44. 5. Af Lygiñar Fodur lærdu
hier, Lygiñar Kaupmen vestu,
Ex. 23, 1. Lygi wtbreida, Lygin er, med Löst-
um þeim allra mestu. Sa sem
Cap. 1, Ingur er Satans Þioon, Scaliñi
11. kaupir eilíft Þioon: þu Lygin þad
Hugfestu.

Deut. 16, 19. 6. Sannleikañ þa þu seigia catt,
sijst laattu Muñ þin fylla, med
Mwtum, sem þess fýsa flatt, ad
Eyr. 10, 19. framþerir Lygi Jlla, og Maullaus
verdir i sañri Gof, til soddan O-
hæfu finast Rof, Siegyrindir, vest
sem villa.

Text. 7. Seidnir Vardmen, til Lygi
lioost, lietu sig Presta gina: A
gyrind-

gyrndin þeirra blekti Bríoost,
bólvad Gialld a ad vinna: Þypa
sig síalfa einnin med, Odygd hver
þeirra lívga ríed: Samvitku
eingri sinna.

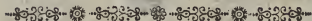
8. O! Drottinn gelm vort Þf- I Sam. 12, 31
irvalld, ei laet þad Satan villa, ad
þiggi edur giesi Gialld, so giori
Ríettindum spilla, I sjerhveriu Prov. 2, 9.
ræfi Sauleifan, Sakfelli alldrei
Ríettlaatan, laet þad ei Gullid
gylla.

9. Jfer Gröf JEsu erum vier, I Thess. 4, 4.
aller til Vardhallds settir, hans
Gröf Christiña Hiartad er, Hrein I Cor. 3, 16.
Trw Ljndwkar riettir, i hverium Ex. 9, 3.
vakta eigum han, ei stelur honum II.
neiñ þadan, nema síalfra vor Es. 59, 2.
Synd og Prettir.

10. Ef þier villt JEsu hallda
híax, Hiart-Ríera Sæl min
bliða, Sofandi eeki siertu þa, so
mæter strengum Kvíða: Vak þu Matt. 26, 4.
og bid, um Híax: stod hans, sem
hrekur burt Vardhalld Andskot-
ans, ædsti Lausnariñ Lyða.

11. Opt Syfiar mig, þa eg æ I Thess. 5, 6. 7.
hier, Embættis míns ad giæta,
til

til Þorkunnar had vörði mér,
 Þors Jesu Willdin sæta: hans
 blessud Nað minn hilið Brot, Han
 Ps. 121, lauti eðki verða a Þrot, sem vakir,
 3. 4. Svefn minn bæta, Amen.

XVI. Psalmur.

Öm Þtgöngu Lærissveinanna
 til Emaus.

Ton: Af dinnri Hrygd atkalla eg þig.

Text. **G**ra Þorgíni með Hrygdar
 Hag, Hærrans Tveir
 Sveinar ganga, a hans fyrsta
 Dypprisu Dag, Eind Hiartans
 báru straunga, til Emaus sier
 atla þeir, i Jerusalem þreidu ei
 meir, hvar einga Huggun
 faunga.

Text. 2. Öm Grundirnar þa gengu
 þeir, Grafnir i þetta Sine, um
 þad töludu tvister Tveir, sem
 tilbar i Stadnum mí, hrygg-
 ver þo mífast Hærran a,
 hvern ei Dypprisu meintu þa,
 mest var han þeim i Míni.

3. Villic þu Jesum fundid fæ,
 fraiskil

fræskil þig Veröldinni, fræ Dgud. El. 52, 11
 ligum gior þu gæ, med Giedi, 2 Pet. 1, 4
 Hiarta og Sinni, af Veröld Jlt
 þu ætíð fær, a BORD med henni Ap. 18, 4.
 Satan vær, Heill so hañ hamli Eph. 6, 11
 þinni.

4. Þa Veröldin sem hijrast
 hier, hun lætst þier Fadmi síñ
 breida, So sem Dalila Sinnud er,
 med Svikum þig giorir veyda.
 Samson hid fyrsta fængin var, i Jud. 16,
 Fadmi elskudu Hoorunnar. Sici 19.
 til hica Svikum sneida. Eph. 6, 11

5. Holdligir Wren med Hold,
 ligum, hier þo unngangast færi, I Cor. 5,
 Riectvijsir eins med Rænglætum, 10.
 og Raun sív margan þiari, fræ Gen. 18,
 Hegdan GUD. lausra hallt þig 23.
 samt, hverium ad svijsia, miög er psalm. 1, 1
 tamt. GUDs Otta sierhver gæi. ib. 2, 11.

6. J annan Stad ma athuga,
 un þessa Lærisveina, a Ferda-Ren-
 su þeir framhallda, sem fegurstu
 Skrifter greina, til Emaus fara
 hugdu hier: hallda þad Raupturn Josephus
 alsmarger, nefndt vera af Vatne lib. 13.
 hreina.

7. Af því sá Stadur styrktur
 var,

var, með Stoor: Bötnum marga
 Bega, Flootta: Men gattu geymt
 sig þar, þó giördist Ofsoökn bræd-
 lega. Og sig feingu þar Dhulta,
 Jñihallidid, þa Fiandmaña, Senpt,
 þeim hootadi Trega.

Vs. 39/ 3. 8. Staddur ertu þu mæti Mañ,
 Mæddur a Begferd þíni, hier með-
 an byggir Heimsins Rañ, og hrekst
 Phil. 3, 20 i Beröldinni. Til Emaus fleppast
 attu greidt, ei það Jardnesska
 Eph. 2, 6. gylldir neitt, hældur Himnest
 Heimfinni.

Ap. 21,
 14. 9. Þar er fast Slot, þar Frið
 Stad att, fyrir Dvinum þínum,
 Sap. 3, 1. Dhultur bwa ætíð mætt, eing-
 um mætir har Þínum, fram af
 Ap. 22, 1. Stool Lambsins flootta þar, seg-
 ursu Vatnsföll Gledinnar, með
 Elisfum Sætleik sínum.

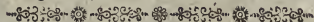
10. Fræ Ogudligum untu mæ,
 id. 18, 4. O! Drottin burt að ganga, læt
 mig eðl i Heimi hier, Slutskipti
 með þeim fænga, og þa Begferd
 Es 61, 7. er wti min, Eg bið, gled mig i
 Rijfi þín, um alla Elisfd længa.

11. I Þridia Lagi það er en,
 þier Saul min athugandi, hverier
 þeir

þeir Reisfu mundu Meñ, sem mæd-
dust hier Begfarandi. Læresveina Text.
vors Lausnara, Lioos Gllds
Ord bæda auglysa, halidna i
Sarma Standi.

12. Ef þu villt Madur að þu Luc. 18,
bert, ødlist JEsu að sína, Læri- 22. seq.
Svein hans med Sani siert, siist
laet þig Heimiñ giña, Blessað Ps. 119,
Ord hans med blidri Lund, breid p. t.
wt og medfien alla Stund, Bods
um hans best skallt sína.

13. Hañ umframñ allt þu heidra Ex. 20, 2.
att, hañ er GUD þiñ Lausnari, seq.
Kross hans D-vyrda alldrei Gal. 6, 14
matt, en þo hañ lengi vari. O!
JEsu laet þu alltíð mig, Elska,
Prijsa og Dyrfa þig, hier a med-
an eg hiari, Amen.

XVII. Psalmur.

Þm þad, hvernin Christur kom a
Beginum til þeirra Tveggia Emaus
Reisu-Maana, og i hverri Lijf-
ing hañ byrtist þeim.

Ton: Ef GUD er off ei siakfur hiar.

E

GUD

Text.

SUD spjóllin segja, **S**Erra
 hið, hafa sem Veggfar-
 andi, Komad og nallagst
 Krapta-dyr, tíara Sveina
 Keysandi. Þeim þar samlaga
 sig nam hann, so sem hinn Þridie
 Kerda-Mann, þeirra so þverri
 Bandi.

Text.

2. Jafusframt þeim báðum
JEsus gieft **J**Esu samt þeck-
 tu eigi, fyrir Sioon þeirra
 Hulda hieft, hun var a þessum
 Vogi, halldin, so þeir ei hugdu
 hier, **S**Errað väre i för med
 sier, so frax eg Ritning segi.

Mat. 28/
20.

3. Staa hier og skoda Gail
 mijn tíer, Síni þijns **J**Esu bliða:

Act. 17/
27.

Gild-hræddum er hañ alltíð nær,
 eins þa vid Freisting striíða:

Mat. 11/
29.

Beiftrivada hañ vidrietter: Van-
 færur Styrk og Huggun líer, Ei
 þarstu þvi ad kvíða.

ib. 18/20.

4. Hvar sem ad eru einir Tveir,
 eda Þrijr komnir saman, **J** Herr-
 ans Nafni, þar hafa þeir, hia
 sier **J**Esu Moadtamañ, þeirra a
 milli midt hañ er, ma þeim so
 ekkert granda hier, þa hañ er myr
 framan.

5. Frax

5. Fræ Hiörd Mottins. hier
 hefdu Tveir, HErrans Sandir
 burt fíwid, æ Villu-Stig hættum
 voru þeir, var því Sælar-Tioon
 bíwid, Ef uppleitad þa ei hefði ^{Ezech. 3.}
 hañ, sem Hyrdir er bestí Gíld og ^{11.15.16}
 Mañ, og þeim villtum vídsíwid.

6. O! Jesu, Jesu, opt hefeg, ^{Luc. 15, 4.}
 I burt fræ Hiördu þíni, villst a ^{5.}
 Gíotunar vondañ Beg, Belferd
 nær tapad míni: En þu hefur
 mig uppleitad, Væðsti Hyrdir, og
 samlagad, Sandum þínum hvert
 Síni.

7. Ei byrtist Mottin öllum ^{Act. 10, 4.}
 Þyð, þa upp var ríseñ fræ Daud-
 um: Sveinar hañs og so Flíood-
 in fríð, sem fylltust af Sorg og
 Maudum, fengu hañ síæ, en
 adrir ey, eingin fañ þar víð segia ^{Joh. 10,}
 Ney: Síjnum hañ bíargar ^{14.}
 Sandum. ^{ps. 23, 1.}
 seq.

8. Lærisveinar með lívfrí Lund,
 Lof Mottins Tveir víðfrægia,
 þegar þeir Jesu fengu Fund, fræ
 hvers Mællægd víed bægia, Ríeni-
 mōnum og heidnum Her, Hrekkir,
 Vondíka og Lastaner, Er alldrei
 líetu síg lægia. E 2 9.

9. Ef þu villt Barn mitt, ødlast hier, ad JEsus þin Frelsari, Sie æ i Fylgd og For med þier, og Føð-
 Ex.20,20 urliga bevari, med heiløgu Talt hañ ævallt, i Hiarta þitt in þu locka skalt, Vist hañs so hia þier vari.

10. Dvrfurnar hræðast Hrafna-
 Mæl, Hlood Blssins Lømbin
 fña, Gior þier ei siælfum Svif
 Eph. 5, 3. og Tæl, Synðir med Ordum drng-
 4. ia, M u ñ so fñ u d vondañ varast
 skalt, vit, hañ burt stýggir GUD
 ævallt, so færðn ei Fylgd hañs
 nya.

11. Eg blygdast vid ad athuga,
 Byppfoostur sumra Maña, æ
 Børnum þeirra, sem berliga, byr-
 tist og Maun vill saña, fyrr en þau
 fña Fadir, Bor, Foreldra vond-
 ra rekia Spor, Sveria, Bølva
 og Baña.

12. Bid eg þess giætid goodir
 Eph. 30, Meñ, GUD mun af yður kresia,
 9. seq. Barnaña yðar Sælva señ, er
 Marc. 10, Satan fief Snørum vesia, Leidid
 14. þau ung til Lausnarans, med livf-
 um Aða og Reñing hañs: Hyggid
 ei hier vid tesia.

13. Eñ framar siædu Sæl min
 hier, Sorgandi Lærisveina, Til
 Emaus sem ætla sier, ad fara
 Meysu beina, I aþarligri Afynd
 þa, eilífur Guds Son liet sig siæ:
 Giet eg so Ritning greina.

14. Eg veit Gudhræddum ertu Ps. 91, 15.
 hia, O! min JESU Blessadi:
 Hvar hellst sem ad þu hittir þa,
 Hörmung trúi eg ei skadi, Eñ
 Stundum þeir ei þeckia glegt, Ps. 10, 11
 þinna Afynd so fljótt og snegt,
 eins sem i Villu vadi.

15. I Elfking Þrefalldri list eg
 þig, Lausnari min þin blíði, foma
 til vor og syna sig. I Sorqum
 vorum og Stríði, Afynd þin JESU Gal. 3, 1
 su Andlig er, I Ordi og Sacra- 2 Cor. 3, 8
 mentum hier, Leyndardooms full
 hia Lyði.

16. Ekke fæ eg þa Afynd þin,
 æ aþan Hætt ad skoda, eñ med
 Truar Augunum min, allan so
 firrist Boda, sem Aþarligan sie eg Es. 28, 21
 þig, so þinna Elfking ber fyrir mig,
 þa Kross þin þu fíemur ad boda.

17. I Krossburdinum Ríærteik
 þin, þan eg ei glegt ad lista, Þan

maattur sterkur víst er minn, þa
verð eg í Gynndum síta, Hugskots
Sioon minn er halldin þa, sem
Jer. 14,
8.9. hyggi eg þig einn Framandi síð,
Er Huggun ei vill byta.

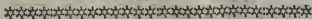
1 Pet. 1, 1 18. Í eiginligri Afynd þó, eg
fæ þig lifka síenann, Herra minn
fær, þa Harma Froo, helg Nað
þijn og Forþienan, Líkamans
Blessan lætur hier, og Líkn þa
Andlugu veitast mjer, þa gíefst á
Raunum Menan.

19. Í hverri hellst Afynd Herra
minn, hier villtu mjer þig syna,
Hiart: anlega í sér: hvert Sinn,
Sæl minn síð Naðlægð þijna,
Matt. 25,
31. Einmana eg þa efi er, Englana
veit eg fylgia þier, allt gledur það
Önd mijna.

Eant. 1, 4. 20. Kom til minn Jesu, kom til
mijn, kom ei sem einn Framandi:
Eg bid, Naðlægðar alldrei þijn,
Umur verði eg saknandi: Herra
Ps. 22, 13 minn kom og hialpa mjer, Hialp-
ræði þitt mig burt leider, hiedan
ör Harma Landi.

1 Joh. 3, 2 21. Eiginliga þa Afynd þijn,
eg fæ gladur að skoda, hofinn frá
allri

allri Brygd og Pijn, hvers kyns
 Gyndum og Boda, Soolu fegri
 þar sie eg þig, Sool Riettlætisins, Mal. 4, 2.
 hvar ed mig, eilijf Dyrd æ mun
 stoda, Vimen.

XVIII. Psalmur.

Bm Samtal Christi við Lærisvein-
 ana a Beginum.

Ton: Gicæstu Glds vier priisum.

Sausnarans Lærisveinar, Text.
 Slitu Tveir Frelsarañ, hver-
 ugur hañ þo meinar, heildur
 Vegferdar = Mañ, hvern þeir
 sig hugdu siar, Augunum
 Harmar hielldu, Siortun i Lfa
 felldu, S Frrañ ei þecktu þa.

2. Grædarañ giefur ecki, good
 Raud til Læfninga, utan hañ au-
 nr þekki, Orðsof Simfdoomaña.
 S Errann eins hrellda spyr, Text.
 Sveina, hvad Samtal halldi,
 sem þeirra Strygdum valldi.
 Bistt sem þad vissst ei fyr.

3. Cleophas fløtt med Simi, Text.
 Christi Spurn svaradi, i Jeru-
 & 4 salem

salem íni, ertu so framandi,
grenslast þu þurfer að, því, er
a þessum Dögum, þar hefur
gíörst sem klogum, HERRAN
spyr, Hvað er það?

Ms. 50, 15 4. HERRAN hefur það Síni,
Hörmung þa stríðir að, vill hann
að allir íni, Altsémi hans þar frá,
Með Bæn og blivgrí Lund,
Eymdir síðar auglýsi, og hönum
þær framvíssi, a hverri Harma-
Stund.

Job. 16, 30. 5. Allt veitstu Edsti HERRA,
allt a Himni a Jörd, allar Ord-
Hebr. 4, 13. rædur hverra, alla Húran og
Störd, en þó spurdir þu að, hvað
Ms. 139, 2. þína Sveina hrelldi, Hvað þa i
109. Sorgir felldi? allt þó þekkir þu
það.

6. O JESU! Elskan blíða,
Ángur mitt best þu síer, en þó
hvað eg má líða, Áldumfukur
Ms. 3, 20. býrti eg þier, Og Hiartad Hörm-
um þíard, Öpna eg Elsku þíni,
Álumstaddur mérugu Síni, þa
hlotnast Huggum bráð.

Deut. 7. Cleophas en þa ímír, um
JESUM tölum vier, öft til hans
alltíð

alltíð minir, áður var með
öf hier, Spáðooms frægd
hafði hann, Máttugur eins í
Orðum, og í Verkaða Gírd-
um, hiað Glídi, og hvern við
Mann.

8. Hann vorir Höfund=Prestar,
hier með Lands foringjar,
feyrdu í Kvalir vestar, Kross=
festur so hann var, Vier meint=
um mundi hann strax, Israels
Ríki rietta, Reiknast nu um=
fram þetta, þessi Tíð þridia
Dags.

Text.

9. Lærdoomlausnarans Þioon-
ar, listi hier allir best, að Trygd i Tim. 4;
þeirra Þínfioonar, ei hafi nokk. 14. seq.
urn Grest: Í Orði og Verkum i Cor. 9;
eins, Máttugir eiga að vera, 27.
eckert móot Kiening giera, Ills
alldreir orka neins.

10. Þeir sem að þyða giera, 2 Cor. 6;
þæg Orð Glíds Lærdooma, en 3. 4.
laxta ekki vera, Jðkanir Verkaða,
samhlíooda Kiening sínn, Ein
Bönd hvað upp nam bæta, Dáur
brytur, so giæta, þeir ei að þvng-
ri Þijn.

Ef. 43/24 11. Mið Jesu Syndir minnar,
 med Selstab Gydinga, þig seldu í
 Rom. 6, Kvaler minnar, þig giordu Kross-
 10. festa, þær voru Sef þar til,
 I Cor. 15, Drottinn að þu varst Deyddur, og
 3. Dyrðar Begjæmd sneyddur, eg þess
 nu yðrast vil.

Ef. 53/4-5 12. Enn þinn Þjóf Endurleysti,
 alla Þjóð Beralldar, af Hiarta
 I Joh. 2, eg því trensti, ei gieta Syndirnar,
 12. hamlad nú Herra fíer, að eg
 Hebr. 6, Jngöngu naxi, í Ríke þitt, og
 19.20. fari, Dyrð med þier Drottinn
 fíer.

13. O! hvað Sæll eg þá sanna,
 Ps. 27/13 að þu frelsadir mig, Þífs a lifandi
 Manna, Landi, nær sje eg þig, og
 Joh. 17, hærstu Hefð med þier, lætur mig
 22.24. Herra hljóta, og hennar um
 Eilífd nióta. O! GUD þess
 unntu mjer.

Lert. 14. Næst þessu nardu off
 hræða, nokkrar, Cleophas tier,
 Kvinnur, er allt so ræða, eins
 og nú segjum vier, að þær
 Aar-Degis snart, hia Gröfunt
 Graatnar stundu, Glids helga
 Engla fundu, við hæn þo vart
 ei vart.

Dext.

15. Og nockrir af oss gengu,
wt ad hans Grafar-Stad, han
ecti hitta fengu, hvernin sem
grenslast ad, en allt Sorgfullir
sæa, Lærisveinarnir lifuðir, líkt
med oss Sinnis-Hrifur, sem
Kvinnur sögdu frá.

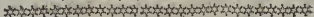
16. O! þu Cleophas kærri,
Kvinnurnar skilfdu þig, goodan þó
Bodskap bæri, best sem ad gledur
mig, ad Christur upp ried stæ,
Englar þann Sannleik sögdu, so og
fyrir þær legdu, ad greina glögt
þar frá.

17. Sama Postular prúðir,
Petur og Jóhann sæk, so sem þær
Sviðu Brúðir, samt varstu Cleo-
pha, Elska Lags-Madur þinn, Van-
trúadur, sem væri, víst eigi Drott-
inn kærri, af Dæda vpprísinn.

18. Nú þessa ædur innti, End: Mat. 16,
urlausnarinn flær, Hanns þegar 21.
Hervist linnti, og Hóld sitt hrði
Mær, þa samt a þridia Dag, frá
Dædum víst hann villdi, Barua
þess einginn skýldi, vísa, med Hefð-
ar Hag.

19. Af þessu eingu trúdu, Núm-
ir

- ir Læresveinar, Hugskotid Harm-
ar lódu, Hiartad Ungistín skar;
Gen. 37, Glede-Fregu síntu síst. Saul mín
35. þa Kross þig þíair, þótt nokra
Jer. 31, Huggun fái, hun opt til Hrygd-
15. ar snífst.
- Mat. 8, 20. Þeif Trwa velkist tíjdum,
24. víst sem i Dldu Sioo, Skip fyrir
Stormi stríjdum, steipist ei alltíjd
Ef. 42, 3. þo, því Drottín leggur Þid, Hái
ei Reir brotín brytur, Breiskur
2Cor. 12, háns Híalpar nýtur, þegar hellst
9. þarf hán víd.
- Marc. 9, 21. Eg trwi Ordum þínum,
23. O! Jesu gled þu mig, og Þorkieñ
Beikleif mínum, víl eg frvs trensta
Ps. 6, 7. a þig; midt i Mátraunum mín,
Job. 2, 9. Sorgirnar þo mig þíai, og þær
staldan afbrái, Vatn það snífst
señ i Þijn, Amen.

XIX. Psalmur.

Um Predikun Christi, fyrir Læri-
sveinunum a Beginum.

Ton: Mætturan öll og Edli Máns.

Text. **M**dur er greint: Ad gíördu
Tveir, Gudhræddir Læri-
svein-

Þveinar, herma JESU hvað
harma þeir. Hver þa með öð-
rum þveinar: Þeir tróðu síst,
því sem var lýst, það Christus risin
væri, Daudanum fræ, Grætnir
því gæ, glediast víst þó þeim
bæri.

2. Þa Cleophas með sagðan
Sæn, Særin beggia opnadi, JE-
sus sem lívfur Læknis-Mæn, leng-
ur so þau ei skadi, í Bndirnar,
ínhellti snar, allra fyrst beisku
Bjini, og straffa ried, Avístan með,
Örd haús fræ eg það syni.

3. O þier Heimsker! Kvad
Hærræn hier, í Hiarta Treger
lífa, öllu að trúa, er Örd
Glds tier. Althugum Rædu
lífa, Og þeim síðan, segja
ried hæn, So hlaut Christus að
líða, og í Dyrð síjn, Endaðri Þíjn,
Jngæ með Begsemd fríða.

4. Heimskæn víst falla hvern
þann ma, sem hafnar Gott að
stunda, og Tróvad festir eðt a,
Örd Glds nie vill þau grunda,
eñ Hólds Skinsemd, heildur með
Fremd, Hættulaust fylgia bæri,
un

Ex. 15, 26

Luc. 10,
24.

Text.

Prov. 1,

22.

Gal. 3, 6.

Prov. 23, 7

Ps. 14, 1.

Rom. 1,

22.

naði þanninn greina: Slaut
 Christur ei, hver kvedur Ney?
 Hier Lijda Þínu straunga,
 og þar epter, sem ádur tier, in
 i Þyrd sína gaunga.

9. Þu hlautst minn Hiartans Ps. 110, 7
 Herra tíar, Hier lijda Þíssl og
 Dauda, Syndlaus, Heilagur, Ebr. 9, 28
 Hreiñ og skær, hverskins fannstu ib. 7, 26.
 til Nauda, so frelstir Mañ, For-
 tapadann, Fadivinn slijkt af riedi, Eph. 1, 4.
 ádur en vier, vorum skapter, af
 Búld þinni þad skiedi.

10. Min Jesu eingiñ þreingde Joh. 10, 18.
 þier, þwngar Kvalir ad lijda, nema
 þijn Aft sem eilijfer, Og Mañkyns ib. 13, 1.
 Töpun strijda, vilíngur þvi, þig Es. 53, 5.
 gaffstu i, Þíaning og stærstu
 Þínu, Aftin þijn best, Synndin
 minn vest, olli Kvalrædi þínu.

11. Minn Saal, þess giættu sier:
 hvert Sinn, so og þad vel hugfestu,
 Vilíngur leid Lausnari þinn, Læg-
 ing og Þísslir vestu, fyrir Synd
 þijn: Þessa hañs Þijn, þier laxt I Cor. 9, 17.
 Þppvafning giera, ad vilíng þu,
 Þíoonir med Triv, þessum Livf- Col. 3, 24.
 asta Herra.

- Matt. 11, 29. 12. Medtak og viliug Christi
 Kross, Kross þíad ef skaltu vera,
 Gal. 6, 14 því þad er eilíff Vera off, Eptir
 Jesu hañ vera, So líjkiunst vier,
 i Heimi hier, Hrygdar Mynd vors
 1 Cor. 15, 49. Frelsara, Dyrðar: Mynd hañs,
 Síðdar til Sañs, so mun og a
 off vara.
- 2 Cor. 4, 17. 13. Þessra Tíjma Mootlæting
 mest, Mier giorir Dyrð eilífa:
 Eyr. 2, 4. Þessa Tíjd vil eg bera best, Ból
 mitt og en moot líjfa. Kom Jesu
 2 Cor. 4, 7. 8. mín, med Krossiñ þíñ, Coronu
 mun mier gíefa, Þíjn Naðin
 blíjd, þa þrístur Stríjd: Þetta
 skal eg síst efa.
- Text. 14. Ritningar allar íñ ríed,
 angryðum Læresveinum,
 Herrañ vor Jesus hjrt med
 Gíed, af hellstu Spáðooms
 Greinum, þær sem um hañ,
 hermdu med Sañ, Selgañ
 Mosen fyrst tíadi, Línit
 Spámenñ, alla i Señ, Utleggja
 best hañ naði.
- 2 Petr. 1, 3 15. Þig mín Jesu eg þecki best,
 þíjns Orðs af Naðar Naðu, hvar
 Ps. 119, p. 1. víð Gál mín sig huggar mest, I
 hver,

hverstins Sorg og Mædu: O!
 Garons Bloom, Ordin þínn Cant. 2, 1.
 from, Aldingard þánn eg segi,
 er gledur mig, þar sánn eg þig, Það
 gíeffst mjer víðdar eigi.

16. Sem eitt Gull Epli er 3. Prov. 25,
 sus, i Sýlfur-Skaal Ritninga, það 7.
 Snoss mín Andí elskar firs, eins
 nær mig Sorgir þvíngja, Laattu
 Ord þínn, Ond gledia mín, O!
 mín Lausnarið fromi, 3. Lífi og
 Dend, i hverstins Nend, Einkum
 a Síðsta Doomi, Amen.

*****

XX. Psalmur.

Áf Bæn Lærisveinanna, að Christur
 væri hiað þeim.

Ton: Nu hefst Noottin og hylur Dag.

Lærisveinarnir, Lausnarið Text.
 med, Loksins naalagíast
 Kauptrúned, þa var Dagurinn
 þrotinn nær. Þar af Sælin
 mín Suggun fær.

2. Loksins Pilagrijms Gæng: Gen. 47, 9
 ur mín, Gíerir að þríoota Eitt.
 hvert Síð, mín Eymda-Reysa Jos. 23,
 Ending 14.

Ending fær, um síðir hia þier
Drottinn fær.

3. J Emaus Himnest eg fíemst
Cap. 3, 1. þa, eðfert kañ mig þar lengur þia,
eingin Diefull mig æstriða, J þvi
Heim-fynni Blessaða.

Es. 61, 3. 4. Eingir Fiandmen þar ængra
mig, Eilíf Dyrð gíefst mter fyrir
þig, Frelsari min og Hugar Hægd,
Himnest Sæla med allskyns
Nægd.

Tert. 5. JÆsus liet sem hann lysti
hier, leingra ganga, en Svein-
arner, Þa Kauptrunnt komu
ad. Christinn Madur Hugleidtu
það.

Job 30,
21. 6. JÆsus optliga syner sig,
Sem hañ vilie forlæta þig, Kross-
1 Pet. 1, 7 inn þegar þig þiair mest, þína
Erv so hann reyni best.

Ps. 10, 1. 7. O! hvad margir Glds Aft-
Ehren. 3/3 viner, ætt hafa slíkt ad reyna hier,
Sem hafi Gld þeim horfed frá,
Jer. 14, 8. og hyrdti ei framar neitt um ha.

8. Freisting slíkt ef ad þiafar þier,
þu Christin Sæla, gíættu hier,
hvad til Bræða hellst þu fær, af
Herrans Sveinum þetta lær.

9. Þeir

9. Þeir neyddu frijðan Frelsar-
an, frá sér ei vískia gjörði han, a
Daginn lijdur meir og meir, Mieg
tekur Kvellða sögðu þeir.

10. Í Bænum vorum víst med Mat. 15,
Sann, vier kunnur neyða Lausnar. 2. 3.
an, Hann so off ekki hverfi frá, Luc. 8, 38.
Hér uppa Dæmin sína má.

11. Soddan Naudung af Synd- Mat. 11,
ugum, sem skier í þeirra Bænum. 12.
um, er Drottinn fær a allan Sann, Anshel-
alldreí við hana stygisti hann. mus.

12. Alldreí mislíkar Aftsemd Ef. 26, 16
þinn, O! minn Íesu, þó Bænin
mijn, neyðe þig Hiartans Herra Jer. 14, 9
fær, Híer mjer vera, og ganga
ei fær.

13. Víst ei burt Íesu minn frá Psal. 38,
mjer, mig lauttu frá að hallda þér, 22. 23.
Hyl þig ekki í Hörnum minn,
Hjálpur so alldreí sakni eg þinn.

14. Engin Tunga vtskíra kafi,
allra síst jeg ein fævið Man,
Hvad stoora Naudsyn þofum vier,
Herra biddia; Bert med off hér.

15. Af því nu Kvældar ærid Jer. 6, 4.
mieg, Í Heiminum a margan
Bog, Í hverri Stíett það synir

sig, soddan ma Tíjdum aingra mig.

Mat. 22, 16. Undlegir vellast Villu i,
28. Þífst kañ eingiñ ad neita þvi, og
I Cor. 9, þo ad Ritning rædd sie hrein,
27. Raung Verk giera þo stoorum
Mein.

Luc. 16. 17. Rieñimeñ blindar Þwfsorg
14. vest, þolbud Agyrnder er þar vid fest,
Mat. 23, Og Hraesnis Tal fyrir Hofdinga,
2. ium, hvar med er tortijnt Saal-
I Reg. 22, unum.
6.

Ex. 33, 8. 18. Ströffunarleysi um Synða-
Sid, soddan Þofstu opt festist vid,
Hoogvaerd a þad ad heita blijd,
Heimsens a sijdstu Ræduris Tíjd.

Joh. 5, 35 19. Giæt þíns Embættis Guds
Orðs Þioon, gior alldrei neinum
Matth. 5, Salar Tioon, Lærdoomur sie og
16. Þijferni, sem Þioos tendrad i Kvöld-
Ræfri.

Ef. 19, 11 20. Hiaa Beralldligum vænti
Joh. 7, 51 eg med, vera adsiigid Kvöld-Ræf-
red: Ef þu Madur villst ad þvi
ibid. 19, 7. gaa, Eg verd þar listid minast aa.

21. Heimskir og margir haals-
blinder, I helga Valldstienn inn-
troða sier, Þaarar sitia i Doom-
unum,

unum, dragast þvi Lög a Eyrum.
um.

22. Mætur og Gialld, þo ^{Prov. 17,}
Maallast sie, morgum sueri fraa ^{23.}
Riettvijse, Oriett leid opt saæ Uumi ^{Es. 1, 23.}
þvi, Eñ hiner Rijkugengu frij.

23. Athuged sljkt good Yfer-
völd, Vefnar fyrr eñ lijdur
Kvöld, stundid, GUDS Otta ^{Prov. 3,}
geyma best, Good Riettvijsi so ^{17.}
vidhalldest.

24. Hirvskapar Stiettin einen
er, I hverri Kvellida virdist mier,
Egta-Hioonana Elskan blijd, opt ^{Mat. 24,}
vill foolna um þessa Tjld. ^{21.}

25. Børnen æn Uga uppalaft, ^{Prov. 13,}
Jlra Forelldra nema Last, Læti, ^{13.}
Þioofnad og þess hættar, Það so & 24, 32.
sem ecki skadi par.

26. Af Hirvunum maæ Svifin ^{Ecc. 10, 7.}
flaa, Sorgligt er sljku greina fraa,
Ohlydni stora, Blfbvð med, Jll-
skupor morg og drambsamnt Gied.

27. A Kvellidin Soolin under- ^{ib. 1, 5.}
gaar, O! þa Riettlætis Soolin ^{Mal. 4, 2.}
flaar, Lys Heiminum i hverri
Stiætt, hañ so stundi að giera ^{ps. 13, 4.}
riet.

Deut. 28, 16. 17. 28. Kvöld þíðar Vefi kemur
 hier, Christið Madur þess vænta
 Eyr. 28, 6 ber, A Kvöldi hverju, og hveria
 Tíð, hygg þar að jafnan Gæll
 mínn blíð.

29. Kvöld míns Lífs hlíður
 foma viðst, þá þad fíærri að vera
 ib. 38, 23. líst, I Dag mter Líffins audid
 er, A morgun þá stíe, eg dena
 fer.

30. O! Jesu, Jesu, Seg við
 þig, Jesu forlaattu alldrei mig,
 I Lífi og Danda Dndu mínn,
 Öbrngdul huggi Málægd þínn,
 Amen.

*****

XXI. Psalmur.

Þú þad, hvernin Lærisveinarnir
 þættu Christum í Gísta Herberginu,
 og sneru aptur til Jerusaleim.

Ton: Jesu Christe þig þalla eg at.

Text. Lærisveinar, sem ádur er,
 minn gíeted, Herra þá þadu,
 þíat síer vera, því þvinn að fer,
 hver með öðrum so ríadu: og
 Jesus liet þad epter þeim, í
 þeir

beirra Bænum neyddur, og
blijðast beiddur, til Kauptrw-
sins so komu heim, Kostur var
þar til reiddur.

2. Oviñandi a allan Sann, Er Av. 6, 2.
DRottin vor Frelsari, Synðugs Scn. 32, 8
Mañs Bæn þo sigrar hann, so trwi
eg laungum fari. Gull. Bidiur
heidnir giordu sier, God sijn hiax
sier ad binda, med Bernsku blinda,
Almætt DRottins i Heimi hier,
hygg þier ei so ijmynða.

3. I Minskunar Ydrum er eg Cant. 2, 4.
þijn, inlæstur Iesu goodi, alldrei Es. 46, 5.
fleppir þu Dndu minn, i nockrum Joh. 10,
Sorgar-Moodi, Aft þijn forlætur 28.
alldrei mig, eg þa giori þig bidia, ib. 14, 18.
mig styrkia og stidia, hiax mier
Bæn og Trw bindur þig, betur en Matt. 7, 7
sterk Gull-Bidia.

4. Iesus gieft in i opnad Text.
Hws, og vid Bord settist mid-
ur, Braudid took og þad bless-
ar fws, brant eins og hans
var Sidur, Lærisveinum þad
liet i tie, kiofur med Kiarlets
Daudum, þvi bytti bændum,
S 4 han

hafi i því Augun opnadi, a sijn-
um Þoonum tiardum.

5. Jesu blessadi Brandid hier,
braut það so Lærisveinum: Athuga
þetta ellum þer, i Bordhallds riett-
um Greinum: Allmeñ Mæltíjd
þo þetta var, það so Ritningin
hreina, giorer off greina, um Sa-
cramentum ecki þar, er hier talad,
eg meina.

Ps. 145, 16. 6. Allt þitt Bypshelldi þiggur
þu, þess giættu Sæl minn fiæra,

af þijns Skapara Ust og Trw,
Cor. 39, 19, 23. alla hafi giorir næra. Gleypp ei

Eph. 5, 19 sem Hundur giefid Brand, gior
þijna Fædu blessa, sem Holld

1 Tim. 4, 4 skal hressa, Mettadur þa þu missir
5. Rand, minstu Rand þrijsa þessa.

7. Aldinin Svijnin svelgia
braadt, sem af Eikunum detta, en
uppa Trien a eingan Hætt, Aug-
un giora ad rietta, sa Oþacklæti
einin er, allt eins við Guld Siña-
dur, þo þiggi gladur, Gæfur hafi,

Col. 3, 16. þijda Þock ei tier, það varast
christin Madur.

8. Mæltíjd Sveinaña Hærran
hier, hyrdti ei um ad þiggja, Bood
henum

hönun samt til Bords med þier,
best skalt ad slífu hyggia, Þegar Ps. 107, 5
þu sedur swangan Mañ, sem er 1 Cor. 17,
hans Limur riettur, I Sorger 27.
settur, siakfañ fædir þu Frelsar, Mat. 25,
añ, Fær Laun þa hañ er mettur. 35.

9. Þegar ad Iesus Braudid
braut, braudliga opnast naidu,
Sveinaña Augu, Angrid þraut,
eingir Harmar meir þiaidu,
þeirra Hiortu, fyrst þecktu hañ,
þa snerist Sorg i Gledi, So ræda Joh. 16,
riedi, fyr vid þa goodur Gld og 22.
Mañ, Glegt nu allt þetta skiedi.

10. Adams og Evu Augun fyrst, Genes. 3, 7
I Synd þa fallin voru, Opundust,
so þau sáu tvíft, sína Blygdan
mieg stooru, Klædleysi sitt og
Lyttin lioot, litu med Angist stríjda,
I Kvæl og Kvíjda: Eingi sner
hugdu Harma-Boot, Horfni var
Glds Mynd frijda.

11. I Emaus urdu allra fyrst,
Augu Læresveinaña, Opnud, so
ad þeir þecktu Christ, þar med
fagnandi saña, ad nu Byprisiñ Ef. 6, 1,
hefði hañ, Heilagt Riettlætis 10.
Klædi, og Blessan bædi, Afrefad, Ap. 3, 18.

So ad aumur Mañ, Andliga ei
nakiñ stædi.

Tert. 12. Frar Sveina Augum
Herrañ hær, Hvarfnær hañ
þeckia riedu, um þad þeir væda
Orðin klær, og sijn a millum
tiedu: Brañ ecki oðkar Hiarta
heitt, Hañ þa Ritning wtlagði,
og Samleik sagði, Skrifrina
so vid skildum greidt, skjrt ad
þvi sama Bragði.

Rom. 1, 13. Eins sem af Gudi Orð hañs
16. er, eins verkar þad Gudlega, su
ps. 119, Leidar. Stiarna lysir hier, sem
105. Lioos um diñna Vega, af þessum
Jer. 23, Eldi uppkveikist, Jis. kallt Mañ
29. aña Siñi, med JI þar iñi, þær
Es. 6, 6. Andans Glædur allra best, And-
ligt byrta Heimfyni.

14. Mitt Hiarta Drottin miög
ib. 9, 2. er faldt, Myrkur er þar ad fña,
Synða og Gorga, sem aavallt,
& 5, 30. Sioon glepia Augna miña, Vermi
þad Hiartans Herra miñ, Heitur
ps. 147, þijns Anda Blossi, þo Tær fram-
17. fossi: Lat þitt Orð mjer til Þijf-
sins iñ, lysa wr øllum Krossi.

Tert. 15. I Emans Sloti einga
Bíð,

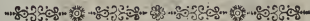
Bid, upplyster Sveinar hafa,
 Jesús þegar að þá stilst við,
 þeir gíora strax ánn tafa, til
 Jerusaleim ganga greidt, Guds
 Sonar Læresveina, að hitta
 hreina, þeirri Gledi sem var
 þeim veitt, villdu þá ekki leina.

16. Í Jerusaleim inntommer, Text.
 Ellesu Læresveina, fundu
 brædt, sem að hermir hier,
 hverier þá öðrum greina, Öpp-
 risu Jesús allan Sam, og það
 Petri byrtst hafði, hvern
 Strigdin vafði, hinir segja,
 þeir þekktu hann, þegar við
 Bórdid tæfði.

17. Líofsid þegar það uppkveift Mat. 5,
15.
 er, að Bórdid setiast skýldi, so að
 þess Líoomi lýsi gior, End þeim
 sem Hwosid fyllði: Öpplystur
 Madur, upplys hann, upplysast
 Þorf sem hefur, og Billan vefur Luc. 22,
32.
 huggadur huggi hvern Ánn, hord 2Cor. 1,4.
 sem að Angist kiefur.

18. Ein líflig Roos má ríett, Eyr. 24,
14.
 fallast, Ríett christin stierhver
 Madur, sem Ílmandi Bloom hann
 wtmarlast, aðra að gledia hrádur, Es. 40, 1.
 hvenær

hvenær sem GUD mier Huggun-
tier, hañ giefi mier það Stni, i
Mædu míni, að eg og huggi
Hrygga hier: hañs allðrei Dyrð-
in líni, Amen.

XXII. Psalmur.

Vm Tíjmañ a hverium JESUS kom
til Lærisveinaña þa hañ byrtist
þeim Fyrst i Jerusaleu.

Ton: Sælic eru þeim Gíafsur GUD.

Text. **S**ærisveinar, sem sagt er frá,
sied og þecit **JESUM**
höfdu, og um það tala aller
þa, i Hwösinu sem töfdu, það
var Kvöld síð, þrotin Mál-
tíð, þa af Hradslu við Juda,
var Dyrum læst. HErrans
Dyrð hæðst, hræðt styrkti Sveina
lívda.

2. Christur JESUS a Kvöldin
síð, kom opt til aunnra Míña,
þegar þa hrelldi Hörmung fríð,
hvad með oss GUDS Orð saña,
Gen. 3, 8. Aldam ríed hañ, um Kvöld-Tíj-
mañ, og Evu fyrst hugsvala, i Para-
dís,

díð, af hverin ríð, öll Heill og
Bootin Kvala.

3. Kvinnur Sædi sagði hann, Gen. 3, 15.
sundur skal brótt og troða,
Hoggormsins Haus, so hrelldur
Mañ, Helviðis firrist Boda: það Job. 19;
var nu stíed, því lýsa ríed, þægri 30.
a Kvöld-Stunduní, JEsus með
sáñ, er Sælan vaf, Sigur, í
Þpprifuní.

4. O! þu Helviðski Hoggorm- Luc. 11, 22
ur, Haus þín er sundurmariñ, þín
Styrkur allur Alenddur, allur þín
Kraptur fariñ: Af Hrensti þijn,
huggast Sál miñ, Herra miñ
laus við Trega, Sigurín þín, so Ap. 3, 21.
verdur miñ, sæll JEsus Eliflega.

5. Dvfan vtsend af Drkíne, Gen. 8, 11
um Kvöld ríed þangad færa, af-
brotid Blad af Olu-Trie, J sijnunt
Muní stíera, Noe þa fann, Með
fullan Sann, Kloodid npp: þorna
nædi, Fagnadi með, gladdi sitt
Gied, Guds af mildu Híalprædi.

6. Ad Kvöldi JEsus Híarta-
híe, hie nauhgast Lærifveina, yfir
hvern helgur Andi dyr, Afsemdar
Dvfan hreina, kom í Skírn hans, Matth. 3/
Christur 16.

Christur til Sanns, Kierum nu
Sveinum færði, Oliu-Blad frijdt,
þa fíck þeim bytt, Fridar-Gief
sem þa nærði.

7. Ald Morgni og um Middeg-
ed, mið JEsus Hiarta blijdur, sig
líóost Byprisu sína ríed, So ad
Kvellði Gíed-þíjdur, Þín allan
Ef. 65, 2. Dag, med Astar-Hag, wt Fadmið
sín hað breidir, og hvern ein þan,
sem hyllist hað, I Himna Dyrð
eíuleider.

Ps. 55, 18. 8. Mier fínst opt sem ad Sál
ín mín, Sorgfull a morgum
Degi, frá Morgni til Kvells þa
mædir Þíjn, mið Gíld, finni þig
eigi, O! hvad þad Stríð, eg sent
þa líjð, Ondina sáart vill þvunga,
Job. 16, 20. ad síæ ei þig, hryggir heílt mig,
í Þrelling Mootlætínga.

9. Ei má þig Sál mín undra
Ps. 40, 18. neitt, um Stund þo Mottín bíjdi,
Ald hefta þíjna Harma greídt, I
herdu Mootgarnas Stríði, hvad
opt a þig, haðs Míldelig, hroopar
Aírsémin besta, Bíoodandi þíer:
Joel. 2, 12, 13. þetra þig hler, þrautt og þvi eðe
fresta.

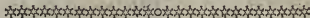
10. En þu dvelur með Ydran ^{Es. 22, 12}
þijn, Andæptir Jesu valla, Kor. ^{13.}
giesins ma hanns Milldin þijn,
margsiðnum til þijn falla, frá eini
Tíð, Elstan hans blið, til annarar
giorir að biðja, En þu þríoðskast, ^{Rom. 8, 7.}
með þvervöð fast, þijns GUDS ^{8.}
Næðar Næust hlyða.

11. Þvi hef eg forþient það með ^{Job. 11, 6}
Sann, þu minn Frelsarið goodi, að
lætur þu mig aumann Mann; I
mijnu Taira: Floodi, Groopa að ^{Pl. 70, 6.}
þig, að hugga mig, og Hialpina
lætur biðja, allt til Kvöldfins,
annars og hins, Ei skal minn Sæl
þó fviðja.

12. Þu klemur viðst þa Kvældar
mieg, Kvöld. Stund þijn er hin
besta, minni Yferboot ei skal eg, allt
til Kvöllds lengur fresta, Komandi ^{Sab. 2, 3}
þu, klemur með Trö, kom Jesu!
gior ei tefia, þa Þrygd minn hier,
sem hördust er, og Þiartad mest
Sorgir vesia.

13. Kvöld minns Lífs þegar
þomid er, Kom þu minn Jesu
bliði, og Hugsvala þa Alnum
mier, I hördum Daudans Stríði,
hvert

hvert Kvöld til þijn, hvarr Sæl
mijn, hvert Kvöld eg bid og sege,
Vertu hvar mjer, mín Herra
hier, Heidur þin þverri alldreie,
Amen.

XXIII. Psalmur.

Þú þad að JEsus kom að loftum
Dyrum til Lærisveinaña.

Ton: Dviñanlig Borg er vor Guld, 2c.

Text. **A**d læstri Gurd kom Laus-
Marin, Livfur med Krapti
hreinum, og i Midid stóð i
þad Sin, öllum jafn-nærri
Sveinum, Heilsadi þeim Herr-
an, hier næst somæla van, fyrst
sem hann feingu sied: Fridur sie
yður med. Minst skulud mæta
Meinum.

2. Engin Hindrun þig hamla
kæn, Herra min JEsu sæti, þu
leidst hier in i læstan Nañ, Med
Lifkama þjins Agæti, Engin opn-
Mar. 16, adi Dyr, Eins giegnum Steiniñ
3.6. fyr, gieckstu, sem lucti Gröf, gjorde
hann þier einga Töf, þad trivi eg
Þel mitt bæti.

3. Hier þíxíst eg með þvng. ^{I Sam. 3,}
 bært Hóld, það hlístur Sælin ^{18.}
 færa, aumur um síðir eg verð ^{Gen. 3, 9}
 Móld, Ormar Kroppinum tæra,
 En í Þoprisu mín, Dnd og Líf ^{Job. 17,}
 fagurt skín, eðert kañ ama þa, ^{4.}
 eilífum Gudi hía, fæ eg For. ^{Mat. 13,}
 flárun skíera. ^{43.}

4. Eg þegar velkíst Gyndum í,
 Angri og margskins Þínu, all ^{Luc. 10,}
 fæir líta eptir því, ei sína Boli ^{31. 32.}
 mínu, sem Híortun síeu læst, ^{I Job. 3,}
 Samannkan lítil fæst, ódrúvís ^{17.}
 Herrañ hjer, A Himnum þu sem ^{Job. 7, 17}
 býr, Hattad er Híarta þínu.

5. Lærisveinarnir læstu Hwð,
 Læst vard þó Drottín eigi, Híarta
 þínu, þu huggar fws, hvern þañ
 sem mædir Tregi, alldrei bregst ^{Job. 13, 1}
 Elskan þijn, en hvar þu til mín,
 Mýskunar Dyrnar mjer, munt
 þu ei læsa hjer, A Drottinu nie' a ^{ib. 10, 9.}
 Dege.

6. Eg kañast víð, að opt er læst,
 aptur Híartanu mínu, a það þó ^{Ap. 3, 20.}
 flappir, eðe fæst, opni eg það
 Bodi þínu, Lívsi Lausnari míñ,
 eg leidi eg þig þar íñ: Hwsum og ^{Luc. 16,}
^{20.}
 Híort:

Hiortum með, hardlæsa margur
ried, þa Lazarus laa i Pijnu.

7. Eg bid mier stioorni Andi
þin, O! min Frelsariñ blijdi, sem

1 Sam. 25, 12. Nabal eg ei nockurt Siñ, neiti

þurfanda Lydi, hiaa mier ad hysa
hañ, hvern eg sie Boladañ, Hiart-
ad og Hendunar, honum sie op-
nadar, Boot so a Maudum bijdi.

2 Cor. 6, 15. 8. Hier eyter skal eg Herra
min, Hiartad opna Villd þini, en

hreckvijs Diefull og Heimuriñ,

Zach. 1, 3. hverigur fær þar inñ: Þu gafst
mier Hiartad þitt, þier gief eg

Prov. 23, 26. lijka mitt, Lijssins Dyr laet ei mier,

Mich. 2, 13. læstar þa hiedan fer, so naai eg
himna Heimfyni.

9. Þa Jesum saau Sveinarn-
er, sem falliñ laa hañ eigi, helldur

stood, hvad nu herma ver, og

Es. 53, 5. 6 heilög Ritning segir, Synd vor
fyr felldi hañ, frægastañ Gild og

Mañ, I Diryp Ungistar Kof, I

Daudañ, lofs i Grof, a diñnum
Pijsla Dege.

Ps. 110, 7 10. Nu er hañ aptur Byppstad-

1 Cor. 10, 2. in, Ond mijn huggast vid þetta,
eg þo ad funi eitthvert Siñ, undir

Kross

Kross-Byrði detta, og (hvað opt-
liga skier) i Synd eg falli hier,
jeg glediast jafnan má, JEsus Luc. 1, 52.
stendur mjer hía, hafi mun mig
viist vidrietta.

II. Diefull og Heimur hier Ap. 20,
þó mig, hafi Samtök að fella, J 10.
Þjfla-Hvosi eilífleg, Eldar hvar
stífelst vella, Övini þessa eg, alldrei 1 Cor. 15,
skal hræðast mieg, Sæll JEsus 57.
Sigurinn hier, sem að stendur hía Rom. 8,
mjer, Hvað kafi mig því að hrella. 33-34.

12. Ó! minn JEsu mig ang-
rar mest, að þig felldi eg í Þjnu, Ef. 53, 5.
med Syndum er eg aðhafdest, 6.
moot Legmáli þjnu, Ég þessa
ydrast nú, eg vil í ríetti Tru,
Þakka og þjófa þier, þu min Luc. 1, 74.
Guld hier eptir, af heilu Hiarta
mijnu.

13. Ég aumur gled mig alltið
við, Endurlausnari þíni, að
Dieful og háns Illsku Lid, Al-
máttur þinn þinn skieri, felldi og Gen 3, 15
Footum trad, frægur stoodst eptir
það, Sigri hrofsandi hier, Heid. Col. 2, 15.
ur og Lofid þier, Haudur og
Dimnar færi, Amen.

XXIV. Psalmur.

Bæn þad, að JEsus stadnæmdist í
Míddid hía sínum Lærisveinum.

Ton: Eins og sitt Barn, 2c.

Text. **S**Erraþ JEsus, að hugga
sí fros, Harmandi Læri-
sveina, umlúttar Dyr, J Aft-
Ex. 15, 26 um fyr, sem int er fyr, Jákóm
Græðariþ Meina.

Text. 2. Og í Míddid, með Elstu
Síð, öllum jafn-nærri Svein-
um, JEsus stood þa, þad Guð-
spiöll tíar, Þeir glógt hæn síar.
J þela Kærleífs hreinum.

Ap. 5, 5. 3. Hvar sem til þijn, Sier
Saalin mín, Sigurvegariþ blíði,
Num. 11, þu ert í Míð, þitt styrkir Líð, a
20.
Ps. 23, 4. hveria Hlíð, hverfur þa allur
Kvíði.

1 Joh. 3, 5 4. Ef Himnum æ, eg vil þig
síar, Væðstu Náð þantu veita,
Míð-Persoonan, ertu með Saþ,
eín Guð og Maþ, í Guðdoomi
háaleita.

1 Tim. 2, 5 5. Þar ertu mín, mjer hvert eitt
1 Joh. 1, 2. Síþ, Medalgængariþ besti, í
Guðs

Guds Augsyn, Arnanin þijn,
sem alldrei dvijn, afplaxnar miþna
Lesti.

6. A Midri Noott, þijn Fæd: Luc. 2, 8.
ing flioott, Fiax: Hyrdum byrtast
nædi, Midnættis Brest, þa bættir
best, samt Brot miþn vest, og Bel
er Hiartad þicædi.

7. Ungur i Mid, med Sooma: ib. v. 46.
Sid, fastu hiax Meisturunum,
frædandi þa, þad Glds Ord tiax,
þijn Bitðkan hæ, þektist med For-
undrunum.

8. Eins ertu eñ, Aftgiafareñ, Matt. 18,
I Kyrkiu: Hrofi þijnu, og frædir 20.
hier, þañ off framber, Ord þijn, Es. 51, 16
og ver, eilífri Bistis Þijnu.

9. I Mid varstu, Mildi I Esu, Job. 19.
millum Evegga Reifara, Klæd: 18.
laus med Spie, i Kvøltne, A Kross-
ins Trie, Kenrdur af vondum
Skara.

10. Öll Brot miþn þa, eins Col. 2, 14.
Stoor og Smax, Endurlausnar:
iñ best, bættir þu frij: Frelsunin-
ny, flectst mier af því, föllnum i
Synd og Lesti.

11. Nu varstu hier, sem Textiñ

tier, tvístra a milli Sveina, eing-
um offiær, eins hverium nær,
Elstær þínn fíær, ei kúni sjer þar
leyna.

Matt. 26, 12. Petur með Sañ, Syndga
74 meir vañ, en sjer hver af Postulun-
um, þa þig afsoor, þínn Willdin
stoor, að þessu ei foor, þu stoodst
eins nærri honum.

ib. 28, 20. 13. Eins ertu mjer, mín JEsus
hier, mest þó eg syndgad hafi,
Naxlægur víst, nær sem eg sníist,
Naxð þínn rotbrntst, a því er eing-
in Bafi.

Rom. 8, 21. 14. Hvar sem mjer nær, Herrañ
mín fíær, hefur þu Naxvíst þíjna,
sje það i MJD, a hægri Hlid, eda
Vinstri vid, vískur fraa giorvell
Þíjna.

Pl. 69, 2. 15. Vera fañ Tíjd, þa Harma
Hríjd, hvefist yfir Saul míjna, ei
Job. 13, 4 sje mjer hía, ein sem vill þa, Alst-
semi tíær, eda Híalþ nokkra syna.

16. Samt ertu þa, mjer Hrell-
um hía, Herra mín JEsu blíði,
t Eynd og Þíjn, með Alstíend
þíjn, sem alldrei dvíjn, allur so
hverfur Kvíði.

17. Vertu i MJD, miñ GUD Zach.2,10
eg bid, mijnu i fröndu Hiarta,
Mid-Plattid þad, þier hvoti ad,
þar haf Bwstad, þa skal um neitt
ei þvarta.

18, O! Jesu skær, Báuustiñ Cant.4,7.
sker, Althvarf i Hattum Nauda,
Lijfs Eikiñ miñ, Lidsemin þijn, Ap.22, 2.
sem líoosast skijn, líjkna off midt i
Dauda, Amen.

*****

XXV. Psalmur.

Um Fridar Bodan Jesu Christi,
fyrir Lærisveinumum.

Ton: Hver sem ad reysir bæga Bygd.

SErraþ vor Jesus hugga Text.
ried, Garmandi Lærisvei-
na, eins sem eg hefi ádur tied,
Aft hañs sier kúne ei leina,
FXður Med Idur sagdi hañ
sie. I soddan Kærleiks Alvarpe,
byrtist Guds Gæstkan hreina.

2. Hier líoos i Myrkrum hafa Esa.60,1.
fveikt, held eg Líossins Skapara: Ps.33,16.
Hrigdanna Myrkrin hófdu veikt,
hañs Sveina blindañ Skara, i Job.30,

myrkum Stad, um myrka Noott,
meintu þeir Dfsookn koma fljótt:
Börn höfdu ei til vara.

Matt. 26, 3. U myrkri Noatt þeir fljódu
56. frá, Frelsara sínum blyða, i
Sorga Myrkum eptiræ, æptu

Pl. 38, 4. med Harna stryða, Frid Sam-
vitfkunar fundu síst, Fridarbod
var þeim eðfert lyst, þeir saxtu i
saxrum Kvíða.

Eol. 1, 21 4. Bid Gud D-saxta vissu sig,
vond þad Samvitfkan tíardi, en
JESu Alstin íniglig, ei þetta straffa
nardi, FRidlausum FRid nu færir
Es. 9, 6. hann, FRidar Hofdingiñ Gld og
Mañ, þess opt eg gládur gardi.

1 Cor. 1, 2. 3. 5. Himnest og Jardnest Far-
sæld fæst, fyrir þig JESu bliði,
FRidar Bod þitt hier hlíómar

1 Job. 3, 20. hæðst, hvert snertir alla Lyði, sturk-
ud Samvitfkan huggast hier,
HErrañ FRidiñ off kungíorer, i
saxru Sorgar Stríði.

1 Cor. 1, 2. 3. 6. Þa Sturlan fref og FRid-
uriñ, fara i Hvílu eina, þeirra

1 Job. 3, 20. Híóona-Sæng sama Síñ, saña
Gledi fær renna, JESu Bloods

Pl. 1, 5. Arnan blessar þaug, Blood JESu
er

er þeim heilnæm Laug : Blood
Jesu Bootin Meina.

7. Míjn Saxl víð vorum hallð. Ef. 48, 22
ín hætt, hófdum ei Frid nie Gledi:
eingiñ Maña fíeð Mein það bætt, Ps. 49, 8.
Mísgíerð Adams því ríeði, Fridi
off alla fírti hañ hier, Fridlausir,
Meñ þa urðum víer, hver var
sem Líðsemd líeði. Rom. 5,
12. seq.

8. Fridaríns Kongur Christur Hebr. 7, 2.
fíer, kom til vor Frid að bóða, af Ef. 61, 16
hans Fyllingu fengum vær, Frid,
Næð, og Lausn af Bóða, víð Hed. Rom. 5,
10.
ur síñ off Fridþægði, Fridar.
Hófdingín bleðaði, off fañ það æ Col. 1, 20.
að stóða.

9. Fridlaus wærd Glðs Son
fyrir off, í Fridi so víer næðum, Luc. 2, 19.
æðlast Fridaríns eilíft Snoff, með Esa. 9, 7.
ellum Fridar. Gíæðum, Frid víð
vorn Glð, sem Fridnum ríeð, 2 Joh. 1, 3
Frid Samvítskuñar líjka með, Gal. 1, 20
hier og a Hinna Hæðum.

10. Ei fañtu Glð nú uppkveif, Ex. 20, 47.
ia, Glðs. Loga Grímdar þíñar,
og míer an Fridar fortæra, Fyrir
Stærð Bónðsku minnar : með
Bloodi og Vatni Blossa þañ, Joh. 19,
34.
G 5 Barnid

Barnid þitt JEsus floekfa van, vr
Saxi Síjdu sínar.

II. Þu Christín Madur þeinktu
a, þad er víst Ömissandi: Ef þu
villt síjdar Fridin fa, i Fridar ei.
Ef. 26. 3. lífsu Standi, Frid þan sem JEsus
færir hier, fordastu mest ad bríoota
af þier, O Fridur ei so grandí.

I Pet. 3, 11 12. Hallt Frid vid Gld, med
helgum Sid, og hreini Ydran
Rom. 12, 18. Daglega, og þín Sam. christín
einin vid, alldrei mun neín þad
trega. Hverier sem Fridín hata
Ef. 57, 20 hier, Her. Men Andskotans vird-
21. ast mier, Glotunar ganga Bega.

Eph. 2. 13 13. Med sonum Gudi samdi eg
14. Frid, vid Syndena skal eg stríjda,
og vid Dieful, og allt hans Lid,
alldrei þo neinu fvijsa: Gief þu
Luc. 2, 29. mier JEsu Frelsi og Frid, i Fridi
laet mig hier skiliast vid, og Frid
eilijsan bíjda, Amen.

*****

XXVI. Psalmur.

Bm þad, ad JEsus syndi sínum
Lærisveinum sínar Hendur, Fætur
og Síjdu.

Ton:

Son: Sunga mijn af Hiarta blioodi.

Pegar Iesus frjdiñ færði, Text.
 fridþursandi Sveinunum,
 og þeim Kiarleiks Kvediu
 tærði, Kvijda bairu i Sugan-
 um, Otta þofdu, Hiartad vof-
 du, Hörmungar i Sorgunum.

2. Þeir hielldu med hræddu Text.
 Giedi, ad hefdu Andanocturn
 tied: Erwar: Beikin viist þvi riedi,
 vissu þo, hañ hafði tied, ad hañ
 villdi, viist og skylldi, vera þeim
 Ypprisiñ med.

3. Opt miñ Iesu, Ottiñ stæng: Bar. 6, 4.
 ar, opt vill Erwin veikfast miñ, Phil. 2, 12
 opt fæ eg med Graati ad gænga,
 Gledin þriistur, Hrygd ei dvijn, Ps. 6, 3.
 Dundu tvista, og Naadþyrsta, epter ib. 42, 2.
 Huggun længar þijn.

4. Þu komst hier, miñ HErrañ
 hijri, Hendur, Siidu og Fæturnar,
 sagdir skylldu Sveinar skjirir, siat
 og skoda opnadar. Budir þijnar, Esa. 5, 5.
 Budir minnar, allra best fæa læfn-
 adar.

5. Saxra: Þu þijn Guds Son
 goodi, sem giördu Þijsslar Berf-
 færen, syndir þu nu sviptur. Moodi,
 i Sigri

i Sigri frægum Bppriseñ, Hendur,
Fætur, min Gld mætur, mier
giorir þu syna eñ.

Eant, 5/7. 6. Þa horfi eg a Hendur min-
ar, hier med Fætur alsærdar,

Ap. 16, 2. Samvitskunar Swt ei dvijnar,
Særin Banvæn list eg þar, er

Rom. 2/9. Syndin gierdi: Þou er verdi,
Bondskan mier til Hegningar.

Es. 53, 5. 7. Þa horfi eg a Hendur þijnar,
hier med Fætur Jesu fæir, Sam-
vitskunar Swtin dvijnar, sier-
hvert Þr þitt læfnad fær, a Sæl
mini, i hvert Siñi, Steliandi
Sær Fraibær.

Zuc. 24/50. 8. J Anda og Trivni æ eg skoda,
O! min Jesu Hendur þijn, þær

2 Cor. 12, mier alltið Blessan boda, og besta

9. Styrk þa Kraptur dvijn, þær mig
Joh. 15/5 stidia, þa skal Ydia, þier til Dyr-

Eol. 3/23. dar Hondin min.

Joh. 14/6 9. Færtur þijnar list eg lifka,
Lijffins Braut mier vifsa þær, ef

Jer. 2/17 þijn Hiælpin Elsku rifka, ei mig
leidir Jesu fæir, mundi eg gaanga,

Matth. 7, Leid af-længa, sem liggur Him-
13. nariðfi fæir.

Eph. 5/30 10. Dpt synir þu Guds Son
goodi,

goodi, gjerla þinnar Hendurnar, Mat. 25,
a Boludum er mæta Moodi, og 35,
mega ei abla Þiðs: Biargar, Eg
vil syna Almkán minna, a þeim
sem þu nærir þar.

11. Hendur, Fætur minnar Ps. 6, 3.
mæda, margra handa Veiskindin,
Nærdin þína Guddooms Gæda, Cant. 1, 3.
gjörst styrkia Brennileik min, þinn
Hönd leidi, þess eg beidi, þiðdan
mig í Himininn.

12. Medan mig í hættum Heimi,
Herra lætur dvelja hier, Hægr
Hönd þinn good mig geymi, aiori ib. 2, 6.
hin Vinstri skjula mæ. A Efta
Degi, eg þa segi, Efta Lofid
sælfum þier, Amen.

*****

XXVII. Psalmur.

Um Samtal Jesu við Lærifvein-
ana, og hvernin hann Nætti
Matar med þeim.

Ton: Gaddir vor, sem a Himnum ert.

Þegar þu erast, sem hest eg tied, Text.
Hendur, Fætur og Siður
med, Syndir hafði hræddum
Svein

Sveinum síjn, Svört þeirra
mest og hrygðin drýjn, Þing=
in þó trúa Þflautt kañ, Af
fögandi það koma vañ.

Lert. 2. Þa sagði JEsus aptur en,
Öll so burt tákist Vantrw señ,
med hoogvart Gied og Hug=
ar=Spekt, Hafid þier nockud
Matarlegt: Afsteiktum físki
Stycki þa, Straxlögdu Svei=
nar Bordin at.

Lert. 3. Hier med og listu Hun=
angs=Seim, hvad hañ took
afstauði þeim, og at. Þó
þess ei þyrfti hier, því forklaradir
Ps. 17, 15 Lískamer, þurfa ei nockrar Fædu ad
fa, Fegnudur Himna mettar
þa.

4. Samarlig Mautn þó þetta
var, því hun eitt Samleiks Bitni
Act. 10, bar, ad Christur væri Byprisin,
14. Byprisu þessi Botturin, samur
hlaut því ad vera víst, var Guds
Vísioo i því bevíst.

5. Naturlig ecki Mautn er
það, Natverd Drottins þa set=
iumst ad, og HErrans etum Holdid
hier, hañs Blood forklarad dreck=
um

um vier: Sannarlig Nautn er Job. 6, 55
þetta þó, það off vor JEsus so til
bioo.

6. Af Nautn þessari æ eg fin, Job. 38,
Þppriðu Krapt þín JEsu mín, J 17.
mier siaksum, og i þeim Styrk Prov. 2,
Eg feta þó ad Braut sie myrk, 13.
um Eydimorku Almanna, allt til 1 Reg. 19,
Hinnestu Kiall Bygda. 8.

7. Lærisveinarnir fædu fæ, Text.
frelsarannum sem greint er frá,
Fisk og Hunaung med hreinum
Sid, Hæn took Blessadur þessu
vid. Og med Nautn síni vitna
væn, Bære frá Daudum risin
hæn.

8. Eg hef mín JEsus ekkert
hier, ad Dyrðligum eg bioodi
þier: Fisk bakadañ vid Eymda-
Eld, Eg i Krossi Þolgiædi helld, Althanoss.
þa Hest framber eg fyrir þig, us & alii.
forþmar ecki hæn edur mig. Patres.

9. Hunaungs Seim listin hefe
eg til, hæn og fyrir þig bera vil,
veik Trw fyrir hæn merklast ma,
mitt Traust set eg þar jafnan æ,
Bræfadañ Meyr ei brotid fær, Es. 42, 3.
Blessud Giærdstæn þijn JEsu fæer.

10. Þa

Lect.

10. Þá Erraþ JEsus hafði snædt, harðliga fíeð við Sveina rædt, Þantrw og Siartans Hardwd hañ, hiaþ þeim allra mest straffa vañ, að hefdu sem Trwar tæpir Men, treyst ei þeim sau hañ Oppriſeñ.

11. Þantrw og Hardwd veit eg Tvær, vestu Systur, alþektar nær, Veik Trw að eðert við þær
 Ps. 51, 19 skyldt, þó verdi opt af Brensfeik
 & 147, 3. fylt, hana aljurt HErraþ hja, hana umfadmáð Náð Glds dyr.

Lect.

12. Þú sagði JEsus Svein- um sijn, sja, þetta eru Orðin mín, áður sem gjörði eg að tíá, yður nú meðan var eg hia, allt hvað sem ritad af mjer síest, er skrifad, so það fullkomnest.

Lect.

13. I Mosis Lögum er um mig, allviðda Strifein merki- lig, og i Sparmána Bókum bert, Þodan þeirra far eingiñ skierdt, Psalmarnir listá segia af mjer, Sierhvers Oppfyll- ing koma þer.

14. Öll þang Orð sem að um þig

þig skra, O minn Jesu! og segja
 fra, Þínu þíni og döprum Deyd,
 draga burt mína Hiartans Reynd, 1 Cor. 15,
20. seq.
 En þó fagnar mest Önden minn,
 af Þyprisu og Sigri þínn.

16. Þu uppfylltir minn Herra Act. 13,
29.
 hjör, hvað min þig mælti Ritning
 skíör, og fullkominadir allt það einn, Joh. 19, 3
 af þíör hvað sagdist ÖRottinn Pl. 130, 7.
 hreinn, eeki vantar nu a það neitt,
 Er því fullkomin Lausn míör veitt. Hebr. 9,
12.

17. Þegar þu skíördir þessu Text.
 fra, þínnum Postulum: Nærð
 þínn har, Öpnadi Skilning
 þeirra þar, þeir so að helgar
 Ritningar, undirstoodu, og
 efast síst, auk þessa fíeckstu
 lístun lyst.

18. So hafi Christo san-byr- Text.
 iad, Selast í Þíssl og Dand-
 ans Bad, og þann Þridia Dag
 eptir a, Öpp að Ríssa þeim
 Daudu fra, og boda láta
 allstadar, Í sínnu Nafni Ríen-
 ingar.

19. Iesus auglýsir en fram- Text.
 ar, að því hyggi hans Þien-
 arar, Predikast egi öllum Lyd,
 S Xdran

Ydran og Synda Kvittun
 Jon. 3, 4. blijd. Jonas i Breidra Bygda
 seq. Stad, Borg Ninive fyr gierdi
 þad.

Es. 1, 16. 20. Saa Guds Rieñimañ satt
 eg tel, sñi Predikun hagar vel, I
 2 Tim. 4, 2. 5. Jesu Nafni þa Ydrun hañ, og
 Synda Kvittun boda vañ, Saa-
 Er. 33, 7. um Mañana, sem hañ er, Settur
 seq. yfir ad stioorna hier.

Ps. 38, 6. 21. I Logmaals Rieñing synir
 señ, sañra Guds Orða Þienareñ,
 Jer. 30, 17. fwin Samvitöku Saurin vest, so
 Es. 30, 26. ad Mañestian uppvekiest, med Yd-
 Ps. 6, 5. ran ad leita Lækningar, Ljknar
 Vidia og Mystunar.

22. Vandau þa gengin Ydran
 Ps. 141, 5 er, Vndir Samvitöku lækna ber,
 Med Vnda Salve Orðsins Þioon,
 Er. 16, 9. ei so ad lijdi Saurin Þioon, Synda
 Kvittun er Salve þad, Saur
 Hiartans grædir öll i Stad.

Rom. 3, 20. 23. Logmaalsid Synda Saurin
 20. minn, syner mjer opt og verkar
 ib. 4, 15. Þijn. O minn Jesu! aumfadu
 Jer. 8, 22 þad, Væðsti Lækner i Gilcad, at
 þinn Tungu er Balsam best, Bless-
 Bernhard. ud Huggunar Orð þijn flest, Am.

XXVIII. Psalmur.

Um Insetning þess H. Predik-
unar: Embættis.

Ton! Heidrum vier Gud; ic.

St Fridarins i Mád Sin, Text.
Jrreka giörði JESUS
min, Vid Lærisveina lifsa sin,
(lientist Gledi en Sorgen drin)
og so Kienemans Embætted,
Insetti Drottin vor þar med.
Um þad hier eptir er so tied.

2. Ljka sem Fadur mildur Text.
min, mig hefur sendt, kvad
Lausnarin, so ydur alla sendi
eg, sanan ad byrta Ljssins
Dag: Ad fienavoru þeir falladir, Mat. 10
af Christo Jesu adur fyr, en þess 1. seg.
ordner Overdugir.

3. Þeir hofdu friðan Frelsar ib. 26, 56.
an, forlætid, þegar þjundist han,
og yfirgafu han allir þa, en JE-
sus þar ei mintist a, Bppreistar, ps. 84, 3.
Bref þeim aptur hier, Vedstur
Drottin nu meddeiler: Þad æ
mijn Hiartans Huggun er.

4. U! hvad opt flode eg þier Es. 1, 2.
fæi, O min Jesu! þa hliop eg a, Jer. 3, 21

Ap. 12, 9. Gælaus þan hættu Glæpa-Stig,
sem gjorde Satan að leida mig:
Prov. 3, En eg hugga mig aptur við, að
Ps. 32, 17, 2. þu munir miera syna Gæd, So
sem Postulum lagdir Líd.

5. Althuga, Gæd minn, Engla-
Her, ei setti Gæd að kenna þér,
Jud. 13, Mælgæd þeirra, þan sialfur sá,
22. Syndarin mundi ei stadið sá, I
Bodan Orðs og Afslafnar, af
Eap. 4, Glæpa Mergd þa Hædflu þar,
20. Mænlígt Híarta, sem Þou til var.

6. Synduga Mæn þvi settir þu,
Sætaði Drottinn minn Iesu, og
Marc. 16, Fullmægt þína þu gæfst þeim, þitt
15. Orð kenna um viddan Heim: So
Ef. 60, 1. sem Fædirinn sendi þig, sendir þa
seq. Mæd þín mæðilígt, að fræða og
hugga auman mig.

Mat. 20, 28. 7. Þig sendi Híartans Herra
minn hængad, eilífur Fædir þín,
ITim. 2, 6 að líða hær fyrir Misgiörð minn,
Tit. 2, 14. Mestu Kvalir og Dæðans Þín,
og Endurleifa alla þa, a hverium
Hof. 13, 14. Fæðæmingin læ, So þær Hel-
visti frelsist fræ.

8. A þenna Hætt þu sendir
líst, Sveina þína, og þad er víst,
þu

Pu hlautst Kvalaþna Kaleik ein, Jóh. 18/
 kvaliñ ad drecka Jesu hreiñ, og 11.
 Glds Bijnþrvgu einsamañ, ad Ef. 63/ 3!
 troda fyrir Syndarañ, So Post-
 ula, sem sierhvern Mañ.

9. Öll Lögmaals Bolvan æ, Gal. 3/ 3.
 þier lax, öll Guds Reidir þig giordi Rom. 8/
 flax, þu barst Heims Syndir 32.
 allar ein, ei so ad skylde tapast Pl. 42/ 8.
 netiñ, Andskoti og Daudi einañ
 þig, æ sookti JESU, fyrir mig, Ebr. 2/ 9.
 bætti so Aft þijn iñilig.

10. Allt þetta boda Þioonar
 þijn, þar til verda þeir en til miñ,
 Sendir, Drottin af skalfum þier,
 Sannliga Kieñing þeirra er, D! Jóh. 6/ 63
 Livse Jesu! Lijfs Ord þitt, sem
 Lijfgar Daudvona Hiartad mitt,
 So um Giljfd er Dnd miñ kvitt.

11. Er Drottin hafdi Aftsend
 med, wtgiefid Sveinum Kalls-
 Brefed, Sitt Jnsigle þar sette vid, Eph. 4/ 30
 so talande: Medtakid þid, Heilag-
 añ Anda, og æ þæ, under eins
 blies hañs Tignen hæ: ad því
 miñ Saul, en frammar gæ.

12. J Bpphafi þa Adam var, Gen. 2/ 7?
 af Jordu skaptur, Ritningar, segia

Gud hafi utan Bid, in i Mannsins
 Nasir blaxid, Sælin Holldi þa
 Mat. 19, samteingdist, Sem Lijfid alldrei
 28. gietur mist, so fied Aldam Lijf allra
 fyrst.

Rom. 8, 13. A Postulana, HErran hier,
 10. hveria i sin Stad vtsender, blies,
 1 Cor. 12, so þeir ødlist Andligt Lijf, Andans
 11. Gæfur, hans Bernd og Hliff,
 Rom. 8, Andans Styrkleif i Andligu, Em-
 26. bætti, þeim nu skipudu, Andlegir
 2 Sam. 23. 2. Men þeir þa urdu.

Es. 52, 7. 14. Fridarins Bodar Blessad-
 ir, af Blessudum Gudi vtsendir,
 Mat. 22, af Børnum Heimsins erud þrætt,
 6. Dvyrðter hier a margan Hætt.
 Luc. 21, 19. Verid holgoodir Þigonar hans,
 Matth. 5, A þessu øllu verdur Staans, þa
 11. 12. þier hestest til Himna Naans.

15. Andi þin Jesu eilijfi, Efli
 Styrki og Vardveiti, Andlegar
 Stiettar alla Men, af hverium
 bodast Kvittunen, Synda vorra,
 og Blessan blid, Blessud Hug-
 svolun fyrr og Stid, O GUD!
 þialpa þeim allan Tijd, Amen.

XXIX. Psalmur.

Um þad Rieñimañliga Lyfla
Valld.

Ton: Allir Gluds þioonar athugid.

Sæd Fridarins Heilsan Frel- Text.
sariñ, fiece sijnum Lari-
sveinum, Himnest Lyfla Valld
Hærra min, Hverium lifka
sem Linum, sem i Stad dyrra
Sveina hañs, settist um Bygd-
ir Veralldar Rañs, ad varna
Andar-meinum.

2. Hverium þier giörid sier- Text.
hvert Siñ, Syndirnar fyrir-
giesa, sagdi Dor Fragur Frel-
sariñ, forlatnar skulu an Lfa,
þær allar þeim, um Heiminn hier,
a Himnum lifka eins þad stier:
Slijft kan Sorg minna sefa.

3. Og hverium Syndir einin Text.
þier, apturhalldid, þær verda,
apturhalldnar, þeim Hærra
tier. Hver kan slijft Valld ad
skierda? Drottinn vor JEsus dñr Mat. 16,
18. 19.
þad gaf, Drottinn Heimins þad
taka ei af, hversu sem Bolld sijn
berda.

4. Eg fíem fráð sefur opt og tíjdt, ei fíð mler neitt til Bóota, í Híarta og Sælu halldíð líjt, HErrans Þíoonum til Fóota, þeirra Þýkka: Valld lenfir mig, Lausnaríð JESU fyrir þig, fæ eg so Maðar níoota.

Róm. 10,

8. seg.

5. Þegar mig mæðir þvngur Kross, þegar mig Sorgir þína, JESU blessaður Benia Foss, blæðir a Sælu míjna, fráð af Munní Hyrdara háns: A Híartans Sorg þa verður Stans, og øll gíerir Angist dvijna.

Es. 52, 2.

Lúc. 13,

16.

6. Syndin þa bindur Sælu míjn, og særa Glæpa Hleðir, fly eg mín GUD til Þíoonu þíjn, þeirra Maðt eingíð hneðir, Blíwgur fráðkryp eg fyrir þa, Frelsis Bóðan þeir gíora mler tíaa: Þeirra Lausn efa eg eðfi.

7. Laungietnir Synir ei fæðrf, eptir Foreldra síjna, Skilgietnum þryla þvi ei þarf, að þeirra Erfd skuli dvijna: Eptir Þostula erud þier, til Embættisins Skilgietner, Þíoonar Guds: það maa syna.

1 Petr. 2,

21.

8. Frelsara síjns þa Feta Spor fara

fara þeir Villt alldreie, i hañs Joh. 8, 12
 Kieñing med þref og þor þa sem Tit. 1, 15.
 a raungum Begi, ganga, i Lær-
 doom Leidrietta, med Lijfs-Braudi Joh. 6, 15
 þa forsorga, Sænliga eg þad segi.

9. Dvyrð því alldrei annur Luc. 10,
 Mann, ædsta Glds Sendiboda, 16.
 hver þa forsinnar, forsmar hañ, Mat. 22,
 fætt kañ slikañ ad stoda: HErr 7.
 añ þioona sijn hefuir ört, sem Zach. 2, 8.
 honum siaksum þad væri giørt:
 varastu soddañ Boda.

10. Maxdar og Lijfsins Kieñing Joh. 6, 63
 flær, Christniñi bydst Daglega,
 af þioonum Guds, þad stödugt
 stær, stillir hun Andar Trega,
 allra þeirra sem þicast i Þijn.
 Þijns Orðs Kraptur er Huggun Rom. 1,
 minn, O Jesu! Vefinlega. 16.

11. Bidiandi Folksins Bænar Eph. 1, 16
 Naust, bera þeir til Himnaña, þad
 sem var bundid, lauta laust, sem Phil. 1, 4.
 Lausnarans Ord hier saña, þeir
 græda sollin Synda Sær, so ad Jac. 5, 19
 Glæpaña vondsligt Fær, ei deydi
 Andir Maña.

12. Þier Guds Orðs þioon, er
 þad og sagt, þitt Lykla-Ballid ad
 H 5 brwka,

brúka, ekki með neinni Ofur Magt,
því attu Meikning að lívka.
Hab. 13, 1 Þdrandi Sælið afleys þú, en
þverbrotnum með Hoogværd
2Tim. 4, 2 sínu, flax þriotska, sær ei Sívka.

13. O Jesu! sæti Afsvín mín,
O Jesu! Lansmátt blíði, wr
Sýnda Fiotrum Fænga þín, fyllt-
að af Sorg og Stríði, Lens þú
mín Gld, og liettu Þijn, Lausn
Mat. 18, 18. míjns Kieñimañs er sem þijn, Lof
sle þier Frelsariñ frijdi, Amen.

*****

XXX. Psalmur.

Bm Fall Thomæ Postula.

Ton: Jesus Christur á Krossi var.

Text. Þegar HErraþ vor Simnum
frax, Seilagt Lykla-Dalld
giordi faa, lív fustu Læresvein-
um, Thomas ein var þeim ekki
híax, Ond hañs því fylltist
Meinum.

Text. 2. Þa fyrst til þeirra heim
kom hañ, hönum þeir greindu
riettañ Sañ, Gladir í Sæl og
Síni, sögdu, vier höfum sied
HErra

SErran, sem var hier med oss
mi.

3. Til þeirra sagði Thomas Tert.
þa, trwa alldrei eg þessu ma,
nema eg i hans höndum, fyrst
megi Nagla förið Sica, er sieck
han a Örmum höndum.

4. Og ad siarandi eg þar in, Tert.
Efa= Friðlæti Fjngur min, og
Sendur i hans Siðu, leggja
naxe i sama Sið, siðst Trwi eg
Bodi þjdu.

5. Sica og athuga Sæl min
fiær, Sancte Thomas var þurt
og fiær, þa JEsus sig Sveinum
syndi, Trwar Missir því mestast
fær, er mæddi hans Gied og
pijnde.

6. Frai Gllds Barna Sofnud Hebr. 10,
2. 3.
gief þig siðst, af Gllds Ordi Trw:
in fveikist viðst, Gllds Ord heñi Rom. 10,
17.
við helldur, i Kyrkiunni fær Lioos
þad lyst, End þeim i Blindni er Eph. 4, 18
felldur.

7. I Kyrkiu Gllds Ord fiendt Ps. 119,
25.
og rædt, Kyrkiu Safnadar Hiart:
ad mædt, hressir, huggar og nær: Es. 50, 4.
ir,

Mat. 4,4 ir, Andar Saurin þad öll fær
grædt, og nýa Gledi færir.

8. Thomas var eitt Síñ eðfi
við, þa Endurlausnariñ bodar
Frid, og byrtist síjnum Sveinum,
af því mætti hañ utan Bid, And-
ar Skada og Meinum.

9. Hvað meinar þu að hendi þa,
hina sem ydugliga sinar, Kyrkjur
Ps. 69,21 og Kiening gooda? Þó þeir hrell-
ist, ei Huggun far, af Hæðstum
Frelsara Þjóða.

Ex. 20,24 10. Í Söfnudinum Son Guds
er, Syndugi Maður, vísst hía
þier, ef hañs Orðum villt síña,
Huggun, Blessan og Hialp þar
tier, Hañ mað þar alltið síña.

Ap. 12,
12. 11. Andligur Himiñ heita mað,
Herrans Söfnudur Jorðu að,
Sool Ríttlætisins sæta, lætur
þar Gensla sína síá, sem Hiortun
sturlud fíæta.

Mat. 8,
12. 12. Ef þu villt Maður eðfi því,
þeim ytstu Myrkum fveliaft í,

Ps. 119,
105. lættu þier Ísum lysa, með Orði
1 Pet. 5,
10. síjnu, um Eitíð frij, audnast þier
hañ þa prijsa.

13. Vantraust þó stundum veiki
mig,

mig, veittu JESU ad fyrir þig, Matth. 5,
 Lioos Ervar lifni minar, altíð 16.
 gief þu hun æfi sig, J Yðkun Col.2, 19.
 Gudræfniðar.

14. Fadur Lioosana lauttu mier, Jac. 1, 17.
 Iysa altíð i Berold hier, Lioos
 þína Lijssins Orda. Eg befala mig Act. 7, 3.8
 einum þier, Illri Bantw mier
 forða, Amen.

*****

XXXI. Psalmur.

Bm Bidrietting St. Thomæ, af
 Skodun Sara. Draña JESU.

Ton: Lifandi Gud þu list þar at.

Ntta Dögum sem Ord Text.
 Gluds tíat, epter þad
 HErran blíði, Læresveinana
 liet sig síat, Iwona af Harma-
 Stríðe: Kom JESUS en til
 þeirra þar, þegar Thomas og
 með þeim var, so. hañ sæi og
 tryði.

2. JESUS sat Hædsti Hyrdir er, I Petr. 5,
 hañ leitar tíndra Sauda, a Herd- 4.
 um síin þa heim færer, wr Hæska Luc. 15, 5.
 allstins Nauda. Eingiñ fær Hiord Joh. 10, 6.
 hañs 28.

hans unid Mein, Ei ferst hans
 Hof. 13, Saudar: Skiepna neir, Han ein
 14. hialpar fræ Dauda.

Text. 3. Til Postulana Herra
 hier, I Siarta og Ordum
 bliður, Kom, þa Hurdin læst
 aptur er, Endurlausnarið þið-
 ur: Ofar þeim Fridar nu á
 Ny, af Næddar Avarpt glad-
 dist þvi, Læresveinana Lyður.

Text. 4. Iesus til Thomam talar
 þa, að trúa siertu hráður, með
 fjingre taknu Orum á, i
 Höndum mínum gláður, Ut-
 riertu Hönd og einn þinn, In-
 legg hana i Siðu mín, Vert
 ecki Vantrwáður.

5. Herra Itrefar Ordin hier,
 öll þau sem Thomas hafði, lætad
 heyrá af siðalfum sier, Saul hans
 þa Efið vafði, um Bypriðu Drott-
 ins Daudum fræ, er dygger Post-
 ular giördu tíð, en han að trúa
 tafði.

Deut. 4/3. 6. A minnar Syndir mintu mig,
 Efa. 43, min IESU hier i Lijfi, so minist
 25. 26. Hefud þinn hrædelig, i herdu
 Ps. 32, 1. Doomsins Rífi, ecki þeirra:
 Gleynt

Gleym Glepum minn, gíeri þa Rom. 4/7.
hýlia Sarrin þijn, sem míc
Syndugum hlífi.

7. Alstíæru Drottins Augun Hebr. 4:
sía, ell Verf og Þænka Mánna, 13.
hvert þeirra Ord hañ heyrir æ, Ps. 139,
Heims um giorvalla Rána, þegar I. seq.
þu Syndgar, sít hañ það, Syrg Job. 42/2
því, og Grætt þíñ Misverknað, Mat. 3/2.
og gíer Yfirboot sána.

8. Thomas hieð edlast Hugar:
Hægd, og Híartans Gledi naði,
þa hañ í Trívar sagri Frægd,
Frelsarans Benia gæði, Þan-
trívar Glepur hvarf burt hañs, a
Hormum öllum gíordist Stans,
fyrir Hrygd, Fognud þæði.

9. Eg fæ O Jesu! einen sía,
Dr þína Handa og Foota, Trívar
Dönd mín þeim tekur æ, tel eg
míc slíkt til Boota: Handa
Sarrin sem þíædu þig, I þíjnar Ef. 49/16
Hendur skrifa mig, því fæ eg
Næðar niota.

10. Þa mínar Fætur þreht. Ps. 38,
ast hieð, og þíæst a Krossins 17. 18.
Begi, Set eg strax fyrir Stóonir
míc, so að eg styrkíast megi, Foota
Drin

Drin og Vnder þijn: öllum lína
 Ef. 53, 5. þau Naudum mín, O! JESU
 Elskulegi.

II. Syndir þa hrella Hiartad
 mitt, og Heljar Þínu boda,
 Hiarta og Síðu Særid þitt,
 Sæti JESU eg skoda, Líoomandi
 af því Elskan skijn, er bætti fyrir
 Glæpi mín, og öllum varna
 Boda.

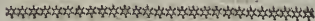
Cant. 2, 14. 12. Þíjna Síðu Þúndin mín,
 O! mín JESU skal fyna, Seinast
 þa Holldfins Hiervist dviyn, hana
 veit eg þar frija, Eingiñ heñi þar
 Sap. 3, 1. ama fann, Eingiñ Hæski nie Lög-
 3. máls Bañ, Eingin Ungist að lya.

13. Öpt sie eg Synða Drin
 mín, Þfast, Svíða og Blæda,
 en eg veit JESU Vndir þijn, öll
 þaug mífka og græda, því skal eg
 leggja Sær við Sær, Særaña
 mína skadligt Fáar, síst fann þa
 Hug mín hræda.

Zach. 12, 10. 14. A forklarudu Holldi hier,
 HErrans vors Willdin skera,
 Act. I, 11. Særa. Drin sijn blessud ber,
 Bríóost mitt þaug Endurnæra,
 Ap. I, 7. Hann mun sijn Þedur Himnum a,
 til

tíð Híalpar míc en þang láta
fíca, og með þeim Fríð míc færa.

15. Í Himna Sælu Or þínn Ambrosius
fíer, O! Íesu mín Frelsari, Eing-
laña þíña helgur Her, Híer með
Útvalldra Skari, sem Sigur-
Zeífn þínn um eilíf Alar, öllu fegri
en Soolín flaur. Þínn alltíð Beg-
send vari.

XXXII. Psalmur.

Um Ervarjatning Thomæ
Postula.

Ton: Íesus Guds Son Eingetlín, 2c.

Þegar Lausnarañ Lyða, Lífs Text.
vera Thomas sat, Vantrw-
ar vond Aftriða, veit strax í
burtu þa, í fognudi Siartans
híjrum, hroopar með Ordum
stíjrum, hverium nú herme eg
fræ.

2. Til Íesum Thomas sagdi, Text.
Trwgoodur þetta Síñ, Dreg-
ín frá döpru Bragdi: Drott-
ín Míñ og GUD Míñ. Ord
þessi eg vil grunda, í þeim, nær
Í glegt

gløgt þang stunda, Lærdoom eg
fagrañ siñ.

3. Hier sie eg Thomas hafa,
Herrañ vorn Guld og Mañ, jaat-
ad vera aan Vasa, (Bijst þad ei
efast kañ.) Hañ er sax hædsti
El. 57, 15 Herra, hañs Balld kañ alldrei
Dan. 7, 14 þverra, a Himni og Heims um
Mañ.

4. Miñ Drottiñ, jeg þig jaata,
Jesu Lausnariñ fær: Ond miñ
Ebr. 9, 14 skal ei aflata, eptir sem megnad
fær, þier ad þioona og hlyda,
Eyr. 2, 9. þiñ Kross vera og liyda, og hylast
þig Herra skær.

5. Þu ert med øllum Sañi,
allir þess skylldu ga, Herra, sem
hverium Mañi, hæfir Lotning ad
Phil. 2, 9. tici. Þu virdst mig þu þiñ
10. Kalla, þessa Heims Begfemd alla,
Ps. 116, 16 Einstis þar agta eg hici.

6. Þu, allañ þig, mier giefur,
Eant. 2, 16 þier gief eg aptur miq, miñ Saxl
þig ein umvefur, ein skal þu gryn-
Deut. 10, 20. ast þig, ein siñ Herra þig hallda,
Hlydni þier einum ghallda, miñ
Elfa mildelig.

Ebr. 2, 17 7. Miñ Guld eg þig medfieni,
miñ

miñ Jesu hvøria Tíjd. Hørmung
þó Hiartad speni, huggar mig Jer. 23/
Nad þijn blíð: þu ert GUD 17.
Gíæðsku goodur, GUD Trw, Tit. 2, 14.
GUD Þolinmoodur, GUD sem
þín lenstir Lyd.

8. þu ert GUD, þad' eg Jæta,
þín Mættur alltíð stæ, þíer ber
í allan Mæta, Væ og Þyrðing Deut. 6,
flær, Þyrðkan, Bæn, Þotning 13.
Lyda, Þofað síe Mæta þitt blíð, 1 Tim. 1,
miñ GUD um eilíff Vr. 17.

9. Vid Thomam Son Guds Text.
sagði: Sænliga Trwrdir þu,
og þessi Ord tillagði, Af því
mig Jæstu nu, en eg þæ Sæla
segi, er Sía kúna mig eigi,
hafa þó breina Trw.

10. Med Holldfins Augum ecki, Job. 16,
eg fæ Jesum að Sía, hvað 16.
eingri Belferd hneðir, hañ fyrst
eg Lijta mæ, med Trwar Augum
mínum, í Mædu og hverfins
Þijnum: Sodðann maa Sælu
tíæ.

11. Ega mun þig eilíflega, O! 1 Cor. 13,
Sæti Jesu Christ, litid fæ, laus 12.
vid Trega, í Lívfrí Himna Þíft, Job. 19,
J 2 med 27.

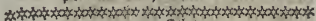
med Lífamans Stoon Líoomandi,
 1 Pet. 1,4 í Líffins Sælu Standi, sem alldrei
 umbreitist.

Lekt. 12. Morg Teikn nam Guds
 Son giera, sem greiner Jo-
 hannes, ecki uppreiknud vera:

2 Tim. 3, 16, 17. En mín Sæl, giættu þess, að
 hafi liat allt það rita, er Máneffian
 þarf að vita, so hlíoti a Himnum
 Gess.

Lekt. 13. Og að Íesus Aft-
 eiri, einu með fullan Sæn, Christur
 Guds Sonur færi, komið í
 Heimsins Ræn, að þeir sem a
 hafi trúa, allir, og til hafs
 sinna, hafi Líff fyrir hafi.

14. Jeg Trúi Íesu goði, Jeg
 Trúi a Nafni þitt, Sæl mín
 þvi sviptist Móði, af Syndum
 öllum þvitt, eg skal þvi alldrei efa,
 einu muntu Líff mæ gíefa, Lífid
 þu líni mitt, Amen.

XXXIII. Psalmur.

Um Spinberan Christi við
 Stöðin Líberias.

Ton: Christi er Roma fyrir Höndum.

Vid

Sid Tiberias Sioo=Sijdu, Text.
 sig byrti JEsus byr, Vpp-
 risin en med Blijdu, iner so
 Ritningstjir, Læresveinar Sis
 saman, soøkt høfdu fistidratt,
 Petur var fyrir framan, fengu
 eckert þa Natt.

2. Ad Morgni i Fjörni, Text.
 Endurlausnarin stodd, af því
 þo flart ei tūni, Kienast hans
 Asynd ríood. Morgun-
 Skuggin þeim meinar, ad mættu þekia hann,
 þo liwfir Lærisveinar, liti þar
 standa Mañ.

3. Eg er i Angist staddur, opt Ps. 69, 2.
 sem a diwpum Sioo, af selltum seq.
 Lærum saddur; Syndin mier & 42, 4.
 slíkt til bioo. Huggunar Abla eigi,
 um Noott þo leiti eg tíjdt, mædd. Eant. 3, 1.
 um a Mootgaangs Begi, mier
 vill þad gaanga lítt.

4. Og þo med allri Blijdu, Ps. 46, 2.
 Endurlausnarin fær, vid Sorga seq.
 miña Sioo=Sijdu, sie, og standi Luc. 24,
 ei fær, eg hann þo ei gløgt þekti, 16.
 Angistar-Skuggin því, velldur, Ef. 5, 30.
 sem Blindañ bleckir, Bolinu
 þwngu i.

- Ps. 107, 30. 5. Eg þá af Eymda Hafi, Jñ-
 kiemst i Sælu Hefn, er þar a eing-
 in Vafi, en þó hier væti Drosn,
 ib. 30, 2. J Esus i Vst um skiptir, eg sie þá
 gládur hañ, Gloo-votum Bwning
 swiptir, sierhvern Niett-trwadañ.
 Exod. 14, 24. 6. Ad Morgni utan Nauda,
 J Israel leiddi Gld, Med Heill um
 Hafid Nauda, i heitin Lands Fogn-
 ud: ad Morgni a Efsti Degi, wr
 Ps. 90, 5. 6. Hafs-Naud Beralldar, eg kiemst,
 hvad efa eigi, i Hefn Paradysar.
 7. Þar mun Frelsariñ frijdur,
 ib. 91, 15. J Fíoruñ standa nær, wr Brim-
 Gardi Daudans bljidur, burt taka
 I Tess. 1, 10. Naudar-skier, þetta mitt Holld
 hrörnada, hier med Sæl Dr.
 Mat. 25, 22. þreytta: þar fæ eg Huggun hrada,
 J Hoop Glds Utvalldra.
 Text. 8. Hafi þier HErrañ sagde,
 Siarta Børn fædu ei, svörudu
 braidt ad Bragdi, Brædur
 þar stadder, nei. O hvad opt
 aumir flaga, ei hafi Morgun Verd,
 og um all marga Daga, Utvínan
 giorist skierd.
 Em. 12, 10. 9. So hefur Sann-Gudhrædda,
 siakls Drottins Forsioon bljid,
 reyndt,

reyndt, og giørt opt miög Mædda, ib. 26, 1.
 a megnri Hwngurs Tíjd. Abram, ib. 42, 2.
 Isaac goodi, og Jacob reyndu slijkt, 1 Sam.
 David þeim mætti Móodi, ma 21, 3. seq.
 off og henda lijkt.

10. Alldrei O. þolinmoodur, Matth. 6,
 yfir því klaga skalt, þo GUD þín 31. seq.
 Gæstu Goodur, giese þeir ei þad
 allt, hvad hellst til Holldfins Muna
 hentast lijst sialsum þier, nu att
 því alltíjd una, ad hañ best fyrir-
 sier.

11. Huradu a hverium Degi Luc. 10,
 hvad Naudsynlegast er, ad Saul 41.
 þijn sediaft megí, i sætri GUDS 1 Tim. 4, 8
 Naid hier: Otti hañs Ubla þessa, & 6, 6. 8.
 orkad med Niettu fær, hañ kañ best
 Siartad hressa, Hwngurs-Tíjd þo
 fle nær.

12. Forsooma eiñiñ ecki, ad 1 Cor. 7,
 stunda, Kallan þijn, Hurdulaus 20.
 Leti hneckir, HErrañs Unñ sorg: Prov. 20,
 so dvijn, hia þier hañs Blessan 4.
 blijda. Bænræfni yðka tíjdt, so Rom. 12,
 mun GUDS þelid þijda, þier 11. 12.
 hialpa Barnid mitt.

13. O! miñ GUD, eg skal lijda,
 allt þad sem oiltu hier, lættu mig

Bolid biðda, sem Blessiðum lískar
 hier. A lifandi Maða Landi,
 Ap. 7, 16. Líssins Braud sedur mig, i Líssi
 17. því Lifandi, losa eg alltið þig,
 Amcu.

XXXIV. Psalmur.

Þú skalt Kraptaverkið, er JEsus
 giordi við Giooiñ Tiberias.

Ton: Dagur i Austri sllum, 2c.

Text.

Postular svínir svára, sem
 hermt er aður fyr, sínum
 lívsa Lausnara, i Lindi Hoog-
 varir: Síst nockurn fengum
 eigi, fer Skípið Toomt til
 Lands: skaltur JEsus þa segir,
 sem hliooda Ordin hans:

Text.

2. Kastid wt, Börn mín
 blíðu, braut nockur sínd
 hier, Netti við skalts Skíps
 Síðu, sem Sagramegin er:
 Þeir giordu sem hann sagði, síst
 gættu dreged þa, físta-Mergd
 flíott að Bragde, er fengu
 Skíbið a.

Jer. 16,
 16.

3. Orðsins Þienara alla, Und-
 liga

liga Fiskara, flærliga máx eg Ex. 47, 10
 falla, af Ríening Rítninga: greidt
 Net til goðdra Veida, Guðspíalls Gregorius.
 Lærdoomur er, hvern þeir un
 Heimta breida, þótt hætt sé
 Fiski: Ver.

4. Harma Mótta hafa tíðum, Job. 7, 3.
 hier Mottins Veidi: Meñ, hía Es. 49, 4.
 Bondum Veralldar Líðum, því
 veitist ei Albateñ: Þeir víð Vínstre Mat. 25,
 Hönd verða, víst a þáñ efsta Dag, 41.
 næst ei, því Híertun herða, með Act. 7, 51.
 Hreðiafullt Símislag.

5. Þionar Guðs þó ei meiga, 2 Tim. 4, 2
 þrenfast, nær veidist lítt, an For-
 soomunar eiga, Orðsins Net leg-
 gia títt. Þa þeir til hægri Hand-
 ar, hafa því vtfastad, og hver
 ein Verk sitt vandar, verdur nokk-
 ud Fiskad.

6. Utvaldir veidast allir, allir Rom. 8,
 Ríett: Erwadir, þá i hinneskar 30,
 Hallir, wr Harma Síoo GUD Pl. 107,
 færir, i hverium hier a Jorðu, 29. 30.
 háns Orðid verka ríed, og því
 með Híarta hordu, hófdu ei
 móttstaded.

7. Víð hægri Hönd Son Guðs Mat. 25,
 R 5 setur, 33.

setur, síðasta Dege a, Feng þan,
og mikels metur, miog vel er Fisk-
ad þa, Veidimeñ verda gladir,
veidt er godt Fiska-Ryn, fallegir
Fiorustadir, hvar fyrir er þeirra
Vin.

Text. 8. Af furdu Fiskidrætti, er
fengu Postular, af því med
eingum Hætti, attu hans
vanta þar, Læresvein liwfur
sagdi, sem Lausnarinn elsta van,
þa til Peturs, hver þagdi, það
er sialfur Hærran.

**Videas
Textum &
Commen-
tarios.** 9. So hradt sem Petur
heyrði, ad Hærran væri þar,
Hlsturiskur ei eyrdi, Utbyrdis
sler kastar, Klædsfar, og kom
ad Landi. Kraptaverk segiaf
mat, a Eioonum greidt Gang-
ande, giordi ei søkka þa.

Ap. 3, 17. 10. Far Klæddur fer eg tijdum,
a Fund þinn Jesu kær, Helgunar
Fatnad frijdum, flettur, og Alsber
Es. 61, 1. nær, en þu mig aptur klædir, i Alf
Riettlæti þinn, Sær þegar Sorgin
mædir, so hylst öll Blygdan min.

Text. 11. Postular adrir prwdir,
Petri komu síðar, med Skip,
af

af Mædi lwdir, miog langt ei
þetta var, Tvo Hundrud Almir
eigi, en nar því Ritning tier,
og hermer hase dregid, Sapp
sitt og Net med sier.

12. Og er þeir a Land stigu, Text.
allir sen litu þa, med Giede
Glediligu, Glædur, og Braud
þar a, einin físt yfirlagðan, en
JEsus vid þa tier: Sætid af
físt þeim, sagdi han, sem nu
strax fengud þier.

13. Þod JEsu blessad rætir, Text.
braudt eptir Vilja hans, Si-
mon Petrus, og sætir, sitt Net,
og droo til Lands, stoorer
Fiskar þad fylltu. Fannst Talan Pl. 8, 9.
eðke riir, HErra síns Skipun hyll-
tu, Hundrad Fimtiþu og Þriir.

14. Þo Fiskar sem þier segir,
So marger fylltu Net, En samt
rifnar þad eige, undrast þad síst
eg giet, Almættis Hønd þijn, ib. 89/36.
HErra, hefur en verkad slíkt, þín
Mættur en þan þverra, þitt Vald Mat. 28,
18.
er Krapta-riíkt.

15. Til Læresveinaþa sagdi, Text.
Sonur Guds en, og tier, Med
flauru

fláru Kíarleiks Bragdi,
 komid og snædid þier, Braud
 og Físk gaf þeim Goodur.
 Gled þig mín Sæla hier: JEsus
 þín blíður Broodur, Bord-
 halld en veitir þier.

Ps. 145,

15. 16.

Luc. 24,

43.

16. Litlu fyrir Þærisveinar,
 Lausnaraðn höfdu fædt, a steiktum
 Físk, Fædur hreinar, þa fíck hann
 þíat þeim snædt, Sigurvegarið
 sætur, Sadning þa borgar nu:
 Mat. 10, O launad eckert lætur, Aft hans
 42. og Míllðin trív.

Es. 55, 1.

17. Komid, JEsus en fallar,
 komid hjagad til mín, Maðest-
 iur mæddar allar Míoolk kaupid
 og so Bijn, komid, fyrir alls ecke,
 ydur eg sedia vil, þeir Þyrstu þar
 med drecki, því Svölun noog er
 til.

1 Cor. 10,

3.

18. Trvundum öllum giefur,
 Andltgt Braud JEsus fíær, hveria
 hann fallad hefur, Hressing þa
 Sælin fær, Þískaman lífsa sedur,
 Þísknar Höndin hans blíð, Þíorg
 Holldfins bestu medur, Blessud a
 hverri Tíjd.

19. Míg og Utvallda alla, a
 þann

það Sjðasta Dag, min JESU
muntu falla, J mestan Dyrðar-
Hag, Ur selltu Sorgar-Floodi,
Sico-votañ mettar þa, vid Bord Luc. 22,
þitt Guds Son goodi, J Gledi- 30.
Vist Himnum æ.

20. Þa mun eg þurfa ecki, þar Job. 16,
noðru spyria ad, Gllds Son eg 23.
gladur þeki, vid Gllds Bord i 1 Cor. 13,
þeim Stad, Mijns Guds Sioon 12.
mig þa sedur, mier er sw Huggun Ps. 17, 15.
vijs, Utvældum øllum medur,
J sællri Paradys, Amen.

*****

XXXV. Psalmur.

Þm Samtal Christi vid Petur.

Ton: Ein Herra eg best ætti; 1c.

Postular HErrans hyrir, Text.
Þa þofdu fædu neyte,
Skriftin en framar skjrir, skul-
um þess minast greidt, Til Pet-
urs Son Gllds segir, Simon
Elstar þu mig, meir en þessir:
Sinn hneigir, hier til Svst and-
mirklig.

2. Ad eg þig elsta gieri, Ef-
laust Text.

laust Herra veitstu, um adra
fætt eg mig kieri, ad þessu Síne
nu, Þrisvar Já þar til tíadi,
það Jesús Elftadi, en lofsins
angrafi nardi, af Spurn so
tíðt heyrðri.

Tert.

3. Med fyrstu Spurn frels-
areñ blíður, fyr=nefndum Þo-
stula, Lífur i Lyndi byður,
Lomb síni íkule hañ ala, og
fæda sína Saudi, St. Petri
stípar, a besta Líffins Braudi,
Baud Jesús so Þrisvar.

Mat. 26,

34. 70.

72. 74.

4. Afneita Þrisvar aður,
Aumliga Petur ríed, sínum Her-
ra, Samræður, Satans Bíld,
Bræðslu med, hrestañ i Sæl og
Síni, Son Glds syrr Þrisvar
nu, um Elsku hañs, so iní, Open-
bert sína Trw.

2 Sam.

12/13.

5. Hier med so hañ inísetur, i
Heilagð Embætti, aptur, og en
þess gietur, ad hañ fyr hrasaði:
þa eg Synd mína syrgi, síst
verdur heñar mínst, Blood Jesu
hana byrgir, Brot kvítt hía Gudi
ei finst.

Ap. 1, 5.

Ef. 43/25

6. Hveriu villt Sæl mín swa-
ra,

ra siertu nu spurd þar að, hvert þín Hiartans Lausnara, hafir þu ríett elskad? Þu munt ei þora að Rom. 7, 18.
 jaxta, það og líkligast er, þvíad i margan Mæta, má sína Brest hjar þier.

7. O Jesu! Elskan blijda, af Hiarta vil eg þig, elska, og allt það líjda, er þu villt leggja á mig, Elska af Hiarta hreinu, af hrein- Mat. 12, 37.
 um Stöðugleik, eðki með Orði einu, I Job. 3, 18.
 en það fer tíjdt á reik.

8. Eg veit allmargir kúna, að elska Jesum heitt, þeim vil eg þess vel úna, það er mier siælfum I Cor. 13, 9. 10.
 leidd, að eg alldrei sem bæri, alldrei sem skýldugt er, heita Aft hön- um færi, hán það forlaati mier.

9. Hvað má skýldara heita, En hafa þán Aftkæra, Gott Eph. 3, 20
 allt sem gjerir veita, gefa vill og það fán, og er sat Aðsti Goði? Elska því Jesum Christ, So Phil. 4, 19.
 muntu sviptast Moði, Saul mjin i Himna-Bist.

10. Offhyrri Elskad hefur, End- I Job. 4, 19.
 urlausnariñ dyr, af Elsku off um- Eant. 8, 3.
 vefur, en nu hans Willdin skjir, off
 hán

Joh. 13, 1 hañ Elskar til Enda, Elskum því
försir hañ, frá Elsku hañs alldrei
venda, attu þú Christin Mañ.

Joh. 3, 16 11. Af Ust til aumra Maña,
Elskugin vor Jesu, frá Hædum

Gal. 4, 4. Himna Maña, hingat a Jorðu
5. föð, kom og Holdinu flæddist,

1 Joh. 3, 16. Kvalir, Forsman og Dend, hier þa
hañ hicað oss mæddist, af Hiartans
Elsku leid.

1 Cor. 16, 22. 12. Ef þu hañ efi aptur, Elsk-
ar minn Sæl af Trö, Eins so sem
er þin Kraptur, Eklaust tilbyrger
þu, hañs Ustar. Bruñ eilijfa, Elsku
hañs færðu sijst, af því hañ gior-
tisa, Elskuleysid þitt vjst.

Mat. 22, 38. 13. Ef þu vel að því hyggur,
og villt þess riett gieta, Einn

1 Joh. 4, 21. hier a því liggur, að elska þin
Matunga, hañ er Einnur lifandi,

Eph. 5, 30. Lausnaraus, Sæla minn: Hvað
opt i Harma Standi, hañ lijta
Aungun þijn?

1 Joh. 3, 10. 14. Hver sá sem Elskar eigi,
af Hiarta Matungan, a riettum
Elsku Begi, efi framgengur hañ,
einga Ust hefur helldur, hañ til

ib. 3, 14. síns Frelsara, frá Jesu Kier-
leik

leik felldur, fínur Skadsemd
bræda.

15. Hollds Gyrendir alldreí at-^{ib. 2, 15.}
tu, Elska, þu Christín Mañ, nie
vonda Heimsins Hattu, sem
hryggja þín Lausnarañ: ef að þu
alla Bega, um-flyr slíkt Sæl
mínn fíær, Ást Jesu eilíflega, og
híer í Nað þu fær.

16. Lómb og Sauda. Híerð
síjna, Simoni Jesus baud, að
fæda: ei fañ dviina, Elskan hañs: ^{Ezech. 34}
Líffsins Braud, Hwngrudum ^{15.}
hverium gíefur, Hýrdir sá besti
er, Lómb síju veit að híer vesur, ^{Es. 40, 11.}
Bansæra Saudi ber.

17. Ei lætur af að falla, Ástin ^{Job. 10,}
hañs Míldi-ha, fyrr en til Him- ^{27. 28.}
na. Halla, hañ fær íñ leidda þa,
Naust hañs sem heyra og hlýða,
Himnest Fæda gíeffst þar. Þess ^{Ap. 7, 17.}
gíori eg gláður bíjða, Glíð allrar
Mýskunar.

18. Hýrðarar allir heita Herr- ^{Jer. 3, 15.}
ans Jesu þíðonar, Þetr eiga eins
að breyta, og Petri bodið var, að
Fæda HErrans Híerdu, en hana ^{Tit. 1, 7.}
reita slíkt, með hollri Dygd híer a
K Jerdu,

Luc. 6, 23. Jorðu, a Himnum er Raupid viðst.

19. Eg er sem aumur Saur-
ur, O Jesu! Hyrdir mín, Beif-
ur, Drumur, Hálfdaur, hial-
pi mier Kraptur þín, Byrðstu
mier villtum greida, Beg þín, so
Job. 10,
18. gangi eg fró, Og um síðir Jn-
leida, J Eilíft Sauda: Hró, Amen.

*****

XXXVI. Psalmur.

Vm Bodan St. Peturs Píllar-
vættis, og Befalning Jesu, að Pe-
tur skuli síer Eptirfylgia.

Ton: Glöds Son kallar komid til mín.

Tert. Til Peturs Son Glöds sag-
ði en, So hermir oss það
Ritningen, Sannlega eg þier
segi, áður þig síalfur upp-
gyrðter, og gíetst hvert sem að
lyndti þier, a unga Aldurs
Degi.

Tert. 2. En þa þu eldist ei so stier,
Eflaust það fyrir segi eg þier,
Ut muntu Arma breida, Ánar
þig gyrdir, og þangad, Ei sem
þu

þu villt, so JEsus kvad, þan mun þig hruman leida.

3. Petta Simoni sagdi þan, Text.
Og somu Ordum teikna van,
víst þo Petur ei villdi, með
hveru um Deyd, þa Hiet víst
þans, hefði og fallvallt Líf
Stans, Drottinn þan dyrt
stýldi.

4. Petur Attrædur vel þa var, August.
Eusebius.
við þan framkomu Þjófslirnar, sem
JEsus fyrir sagdi, Með niður
hengdu höfði þan, Hiervístin
þegar. Dvijnna van, Krossfestur Líf
aflagdi.

5. Gataus i Ungdóms Giat. Gen. 8, 11
lífi, gyrdti eg mig morgu Raung. Job. 6, 18
læti, og vondum Verfum vafði,
og framgíeft þrætt þan illa Beg, Ps. 107,
eins sem það fíalsfur vildi jeg, og 17.
hvers Hollds Gyrendin krafði. Rom. 6,
12.

6. Alls þessa vil eg ydrast nu, Ps. 32, 5.
Þfirboot gjöra i ríetti Trú, og ib. 101, 1.
með þíðu Þacklæti, Mínaft alltið
alMínstun þíjn, mín GUD sem ei i Mat. 10.
Heljar Þíjn, þrættst mjer tv
Heimins Ríeti.

7. O goodi JEsu, mngyrd mig,
K 2 aud:

audmínvæfuga þess beidi eg þig,
 Linda þínum líoomandi, Niðt-
 Ef. 11, 5. lætis Bellti þitt síe það, því mier
 Rænglærtum vefdu að, J sáru
 Synða Standi.

Cant. 1, 3. 7. Og leid mig þængad þu sem
 vilt, þitt Ræd skal jafnan af mier
 Ps. 106, 13. hylt, J Hæska hverfkins Mauda,
 Laattu og Drottín lofsins mig,
 leidast hiedan, so fæe eg þig,

Phil. 1, 20 Dyrkad med mínum Dauda.

9. HErran Petri þa hafde tied,
 hafs Piisslarvætti, segia ried, Til
 Text. hafs so en talandi: Fylg þu
 Mier Lptir, inte han. Athugi
 Bod það Christín Máñ, Sier-
 hver i sínu Standi.

Ebr. 13, 17. 10. Goodum Begviissir Dhætt
 er, epter að fylidia, han færer, En
 neiñ a villtum Begi: JESU eg
 Joh. 12, 46. engan jafnan sín, JEsus er besti
 Leidtogiñ, A dñmri Moot sem
 Degi.

II. Ordsins Dienarar ega fyrst,
 med allri Dngd og Hiartans Lyst,
 fylgia sínum Frelsara, i hremri
 Rieñing hveria Tíjd, huxandi þar
 2Tim. 4, 2 unñ fyrr og síjd, Umvöndun eing-
 um spara.

12. Þeir sem ad Guds Ord Ebr. 13,
 heyra hier, af HErrans þienur- 12.
 um, jafnan ber, Kappfosta, Kieñ-
 inguñi, fylgia eptir: Þeir fylgia
 þa, Frelsaranum, sem Styrk mun Luc. 10;
 lia, a Leid þo hfast fúni. 16.

13. I Lijferninu lijka þu, Lijf- I Pet. 2;
 ernis Ferel þijns JEsu, feta Guds 21.
 Barn firslega, Hoogværd, Trw, Mat. 11;
 Elsku, Hreinliifi, Hiartgroona 29.
 Mýskun, Miettviifi, yðkadu alla 2 Tim. 2;
 Vega. 13.

14. Hliðne, Þolgiædi, Heilag. Ebr. 7/26
 leif, Hia pier lauttu ei fara a Luc. 1/78.
 Reif, liwft stunda Lijtilæti, i øllu Ebr. 5, 8.
 þessu utan Fleck, undan pier siælf-
 ur JEsus gieð, i hæðsta Himna Ap. 14/4.
 Sæti.

15. Athuga Saal mijn etúin
 hier, Andskotiñ lijka skipar pier, Mat. 4/9.
 Fylg þu mier, so hañ segir: Það
 skaltn varast, þviad hañ, þeim Ap. 6, 8.
 øllum sem hañ raða kañ, i For-
 dømingu fleigir.

16. Veröldin lijka vielar þig, 2 Tim. 3;
 vill ad þu skulir stunda sig, og 13.
 fylgia Ferel sijnum: O! mijn Saal
 fordast alltið það, einum JESU I Joh. 2;
 þig 15.

þig haltu að, a Begum öllum þínum.

Act. 14, 22. 17. Í gíegnum Sorg og sicalfa
ań Deýd, Sanliga er Guðs Barna
Ebr. 12, 6 Leid, sem Íesu síjnum Herra,
eþtirfylgia a alla Lund, Elstu hańs
Ap. 3, 19. ræfia hveria Stund, Sorg þeirra
seint vil þverra.

Rom. 8, 38-39. 18. Fylgdu þó Íesu, hvert
sem hań, hier vill þig leida christ-
iń Mań, ef til Þíffs eða Dauda:
Job. 14, 6 Hań er Begurín víssastur, villist
sa þonum fræðhverfur, a Braut
eiliþfra Dauda.

Ps. 23, 4. 19. Hvert sem þu gengur greið-
ań Stig, eða gíerist Færdin For-
vellðlig, a þínum Gynda Begi,
æ meðan Íesus er þier hía, eð-
ert kań þig að skada þa, hańs Fylgd
er Fallvellst eigi.

Eap. 2, 8. 20. En þó að leidi eðst mig, a
Rosunum um Þíffsins Stig, Frelfs-
Ei. 32, 13. arańs Forstoon blýða, helldur um
þraungan Þyrni-Beg, það alle
skal Giarnan Þýða eg, þonum
fylgia og hlýða.

Mare. 15, 21. 21. Og ef þonum so synast ma, 21.22.
fle eg í Fylgd til Golgatha, það
skal

skal eg Giarnan giera, og Kross
hans taka uppa mig, Allsins so
refia hans Blood: Stig, sem vill
hann laata vera.

22. Eingin Hermung, og eingin Rom. 8,
38. 39.
Pijn, æ medan varir hier: Bist
min, eigi Lijf, Daudiñ eigi, skal
okkar Hiertu skilia ad, Skiærasti
Jesu veit mier það, og leid mig
a Lijfsins Begi. Amen.

*****

XXXVII. Psalmur.

Um Forvitni St. Peturs ad epter-
grenslast um Forlög Postulans
Johannis.

Ton: Matturan öll og Edli Mañs, 2c.

Pegar Petri, sem aður er, Text.
vingietid, Jesus sagdi:
Fylg þu mier eptir, og hann stier,
ad þessu sama Bragdi, Lære-
svein þin, sem Lausnariñ, lív-
ur heitt elska riedi, hver ed og
la, hans Bríðosti a, Selg
Kvöld-mæltíð það stiedi.

2. Hann sem og spyria Her- Text.
an van, hver er sa þig mun
K 4 sviktia:

svíktia: Lioost sem Petur nu
ljítnr hañ, langt ecki burtu ví-
tia: Svad skalnu þa, þessi sem
híá þier gengur: Petur segir,
til JEsu þar, sem því gaf
Svar, og þáinn Ord sítt
hneigir.

Text.

3. Ef ad eg vil, hañ ein fyr-
ir sig, allt til þess eg tiem, blífi,
hvad tiemur Petur, það víð
þig: Þitt Siarta sig ei yfe,
Fylg þu mjer framt, fws eptir
samt, fást um Johañes eigi.
Þolgiædi med, þitt styrktu Gied;
þjnum a Lífssins Begi.

4. Johañes Sælan segia má,
sem ad a JEsu Bríostí, um
Kvöld: Verðs Tjmañ ein þar la,
einguin svo mætti þíostí: Herr-
añ vor hañ, heitt elsta vañ, hon-
um unte Soott-Daudum, Hæ-
Dlldrudum, i Heiminum, Holld-
sins lensast frá Raudum.

Hierony-
mus,

Polycrates

Es. 40, 11

2 Sam. 7,
21.

5. Þig hefur Saul mjin lífka
lagt, Lausnariñ JEsus blíði, a
sitt Bríostí, það med Sani sagt,
sástu i morgu Stríði, þa Hugg-
un hañs, hafði ei Stans Siarta
þjnu

þjinnu að svala, sem Hiartad sitt,
við Hiartad þitt, hann lagði með Df. 11, 8.
Aft fala.

6. Þíni fíeru Kvöldmæltíð, Cant. 2, 6.
fíemur mín JEsus goodi, til
mínn, hvar Aft hans einka blíð, Joh. 6, 32
öllum mig svíptir Móði, þar á
sitt Bríðst, mig leggur líðst, ib. 4, 14.
Lífsgíafari mín sæti, þadan Sál
mínn, sígur til sínn, Svölun, Náð Mat. 26,
og Ríettlæti. 28.

7. Petur Forvitinn fregna van,
Frelsara vorn hinn blíða, um
Johannes, hvert ei sem hann, ætti
Krossfesting líða: Þessi hvað
skal? Það var hans Tál, þeinkia
(mæstie) so ríede, að sig mest ein,
Þerran vor brein, af heitu elst-
aði Gíedi.

8. En Drottinn segði einum
sér, að hann Krossfestast skyldi, af
því um Johans Utfarer, Of Hyn-
sinn Petur villdi, Forvitnast brátt,
á hváða Hartt, hann mundi Líf
sitt enda: Soddan Freisting, sem
míg er fríng, Sann Gud hrædda
nám henda.

9. Eingann Heilagan utan Brest, Ps. 32, 6.

& 53,4 i Heimeuum máa sína, ei hefur
 nokkur Syndlaus síst, síst kan
 Rom. 3, þad Ból ad lína: Guds Aftviner,
 10 sem Ord háns tier, Almiliga fall-
 Matth. 26 id hafa, Hollds Beikleikin, vid
 69 189 hvern Christin, hefur so breitt,
 ann Bafa.

Jer. 1, 18 10. Hafi þeir Stoolpar hætt
 skotid, hvers skal þa vænta mega,
 Galat. 2, 9 ríykandi Hór og Reirstraxid, med
 rasandi Krapta deiga: Vier vora
 Mat. 11, því, Otta Guds i, eigum Sælu-
 7 hialp verka, off ríjma frá, sem
 Phil. 2, 12 orka máa, Althugaleysid sterka.

II. Forvitni Peturs Frelsarin,
 Ioc. 36, og Synn hier straffa náadi, varastu
 23. Madur sierhvert Sin, síakls
 Rom. 11, Guds þijns eptir Náadi, Grenslast,
 3, 4 því þier, ofhætt þad er, Dransak-
 andi Begir, eru víst háns, Hug-
 skoti Máns, háns Doomar Furð-
 anlegir.

Prov. 6, 26 12. Lioosinu of nær ef þu fer,
 27 eilijfrar Drottins Speki, ad þig
 breiier, ei Dhætt er, og han þig
 Ef. 64, 8 burtu hreki: Þu ert Leyrin, þad
 vid Smid sin, þrætta máa ei,
 Rom. 9, nie segi, því giördir þu, mig þannin
 20. nu?

nu? Þier kañ slijkt leyfast eigi.

13. Hvað sem Guld lætur hlot: Col. 3, 20.
nast þier, hygg að því Sæl min
blijða, siælfur allra best sjer fyrer, Matth. 20
So sem Barn skaltu hlýða, mis: 15.
un ei þeim, sem hier i Heim, hañ
giefur Eptir-læti, læt þier hañs 2 Cor 12, 9
Ræð, nægiast og Ræð, Naun
þo þier veitist Riæti.

14. Þeim fagra Josephs Kyrtli Gen. 37, 3
kañ, flæðast hver Mædur eigi, En
allir fromir eins og hañ, a þeim
Sijðasta Degi, Guds Elsku na, 1 Cor. 15,
giefst Begjend þa, Guld ein þar 53.
Mæzt til þefur, hier við sin End, Rom. 10,
a hverri Tíð, hendla, sem Bíld 21.
hañs krefur.

15. Meda Bræðraña Orð Text.
það en, utgieft, og hver ein
segir. Þessi Læresvein sriptur
sen, Soott og Þijn, deyr alld-
reie, Og Jæsus van, Ecti un
hañ, Ordum þessum að tala,
Læresveinar, þa giordi þar,
þviljkt með sjer að hiala.

16. O hvað opt giorir Ordin Mich. 2, 5.
þijn, Endurlausnariñ best, af-
baka eptir Jæsku sin, Omíldra 2 Tim. 3, 1
Fold.

2 Petr. 2, Flokkur vestri, Villu: Lærdoom,
2. 3. 4. med vöndum Goom, vefia og
þrætt vötbreida, Einfalda Þjóð,
a Heljar Glood, Afvega þánn
leida.

1 Cor. 1, 8. 17. Tilkomu Dagur Drottins
er Dauda: Tíð Ríett: Christína,
Eol. 5, 23. i Jesu dena Btvallder, allar
Sorgir þa lína, Bler sofumum sætt,
Rom. 14, Gælen er fíætt, I síæls þaús
8. Gædmi blíðdum, I gíegnum Dend,
Joh. 5, 24 þa liggur Leid, Til Lífs frá
Heims Afstríðdum, Amen.

*****

XXXVIII. Psalmur.

Bm Spinheran Christi a Þíallinu i
Galílaa, og þaús Skíðan, að Post-
ularnir vötfæri um allan
Heiminn.

Ton: Guld vor Gædir vier þöckum þier.

Lert. Þærisveinarnir Lausnarans
líðost sem að Skrístin
greinir, eptir Bóði og Orðum
þaús, Ellesu Lyndis þreinnir, I
Galílaa a eitt Þíall, Utgengu.
so ei snerti Þall, þar voru þo ei
einir. 2. Þínn

2. Fim. Hundrud Brædra ^{1 Cor. 15,}
 fylgdu með, Frelsarañ strax til- ^{7.}
 bændu, er þeir höfdu hañ allir sied,
 Af Fögnud glediafst naðu, en
 nokrir giordu efa það, Ei hafði
 slijkt þo laingañ Stad, ad Jesu
 grandt þa gæddu.

3. Þppriñi lauta sig ad siat, ^{Marc. 4,}
 Sonur Gllds losa riedi, Giæsku ^{7.}
 frvs i Galilæa, gierla nu þetta ^{Es. 34, 16}
 skledi: alldreie bregdast Hentim
 hañs, hañ er Drottin Gud Sañ, ^{Ps. 31, 6.}
 leikans, hier af æ giefst mier
 Gledi.

4. Hælærdra Maña Meinung
 er, mundi Fiallid Heilaga, ^{2 Pet. 2,}
 hveriu byrtist Herrañ hier, hvar ^{18.}
 til viss Rök þeir draga, a því For- ^{Mat. 17,}
 klaxan syndi sijn, Sonur Gllds ^{2. seq.}
 fyrr en leid hier Pijn, Og allañ ^{Rom. 3,}
 vorn bætti Baga. ^{24.}

5. Borg sem ad Fialli bygd er ^{Mat. 5,}
 at, Blessud Gllds Christni heitir, ^{14.}
 þar fær þu Jesum Sæl mijn siat,
 sem alla Gledi veitir, Hañ þig
 hressir, hañ þig lifgar, Hold hañs ^{Job. 6, 55}
 og Bload þig nærir þar, þa Synda- ^{Mat. 11,}
 þwngin þreytir. ^{28.}

6. Af

6. Af þessu Fialli eg mun fæ,
Ebr. 12, eptir Lijfid ad fara, A Zions Fiall
uppstijga þa, og min sæta Lausn-
ara, med Ultvöldum þar ellum
sía, I Borg Guds siaksum
Drottni hía, Og skíærum
Engla Skara.

Ex. 19, 2. 7. Af Sina Fialli Ísrael, wt-
3. gíefa Drottín naði, Lögmaðlid,
Deut. 27, sem ad Hrygd og Hel, hverium
26. sem einum spædi, af því þad kúni
Gal. 3, 10 eingín Mañ, uppfylla, nie þess flýa
Act. 15, Bañ, Of þess so alla þíadi.

10. 8. Af Tabor Fialli Frelsarín,
Text. floct helgra Postulaña, Ut-
senda giördi um Heimín, Evan-
gelium saña, ad boda og kíena
allri Þjóð, I sem Lögmað-
sins Bañi stood, Og segia
Kvittun Syndana.

Text. 9. Allt Valld er gíefid einum
mier, Endurlausnarín tíadi, A
Himnum, sem ad alldrei þver,
eínin a Jærdar = Lædi. Ad
soddan riett athugudu, eptir
Máðoomsins Mátturu, Þessa
Mágt ÍEsus þædi.

10. Af því ÍEsu gæst Eilíft
Valld,

Valld, Aftkæra Broodur mínum,
Fyrir mig allt hañ greidir Gialld, Ebr. 2,
17.
Gudi og Fodur sínum, hañ mig
Voladañ framfærer, fyrst hañ er 2 Pet. 2, 2.
so Naðskýldur mæ, Og sviptir Rom. 10,
12.
öllum Þínum.

II. Eg er Níett-dæmdur uppa
hañ, Vætt okkar kañ eg segja, Hóld Eph. 5,
30.
af hañs Hólldi: sv med. Sañ,
Söñ Skýldsemi mun hneigia,
Hiartad hañs til að hialpa mæ, Joh. 10,
28.
hañs Valld lætur ei slíða af stæ,
Önd mín, þa eg skal deyja.

12. Af Jesu Valldi rötferdir,
urdu hañs Lærisveinar, Styrktir, Ps. 43, 2.
Gladdir og Hughraustir, hvers
vegna eingiñ fveinar, frosir hañs Act. 5,
41.
Skipun fylgdu um Heim, fanst ei
Tregdan híað nokkum þeim, Þó Mat. 10,
v. 6.
væri ei Brantir beinar.

13. Ald fíeña og skíra alla
Þjóð, Endurlausnariñ blíður,
um þa viðdu Verallðar Slood, af
Valldi og Mýskun byður, Helgum
Postulum Heims um Nañ, Hier I Tim. 2,
v. 4.
af er líosast Vísie hañ, að tapist
eingiñ Þyður.

14. Í míni Skírn eg ordiñ er, Gal. 3, 26
Óska.

Oská Barn Guds Lifanda, Urður
 Rom. 8, 17. Himneskur blotnast mier, er hugg-
 ar nu best minn Anda, Gledi, Frid-
 Tit. 3, 5. ur, Farsæld og Dyrð, sem fæstet
 1 Petr. 1, af nokkrum hier wtstíjrd. Erfd
 svo skal eilíff standa.

Text.) 15. Eg em með yður, en so
 tier, Endurlausnarið sæti, allt
 til Veralldar Enda hier. O! þá
 Fagnadar Riæti, sem hier nu od-
 last Gælin minn, sæll JEsu minn
 af Málægd þijn: O! Himneskt
 Gtirlæti.

16. Eg vil Lofordid þetta þitt,
 þíðasti JEsu vefia, með Erwar
 Rom. 8, 31. Hónd um Hiartad mitt, Hórn-
 ung so alla kessia. Þu ert minn
 Styrkur, Hialp og Hliff, Hugg-
 Job. 14, 3. un, Frelsi: J Eilíft Líf, hiedan
 muntu mig hessia.

17. O minn sæte Emanuel! O
 JEsu Gld og Mádur! vertu hia
 mter, so vegnar vel, Eg verd þá
 Syrgiandi Gladur, Hia mter
 vertu i hverri Meyd, Hia mter
 vertu i Líf og Dend, HErran
 minn Hættlofadur, Amen.

XXXIX. Psalmur.

Vm Undirbröning Jesu Christi
til hans Uppstigningar.

Ton: Hatt off Blud vid þitt hresna Ord.

Eptir sjna Opprisu hier, Off Text.
sem Ritningin þad seger,
I fíorutíju Daga dyr, Dvaldi
vor Jesus Míldi-skíjr.

2. A þeim Dögum vor Text.
Drottin ríed, Darsendum og
Kíeningum með, sínum Post-
ulum safna i Litt. Sem við
Híord fær ein Hýrdir breytt.

3. Vörð sæta Jesu Sveins
arner, Sorgar-Stunder fíoru-
tígger, eptir han hófdu Andadan,
I Grofini þa liggja van.

4. I fíorutígger Daga dyr,
Drottin vor Jesus Gíæstu-híjr,
aptur nam gledia alla þa, a hver-
ium tíjdt þeir fengu han stá.

5. Eptir Sorgina gíefur Gud, Ps. 39, 6.
Gledi, Hugsvölun og Fögund,
eptir vort stundlegt Erfídi, enlíjfa Ap. 14, 13
Hvílud og Roosemi.

6. Ut Jerusalem wtíeiddi, Text.
allra síðast vor Lausnari, Læ-
risveina

risveina sem Letrin tíar, Líf-
ur allt til Bethania.

7. Bethania sem angliðost er,
Angistar Heimkyni þyder, þar
nærri lax nu Lausnarans, Leid, er
hann stíe til Himna Ráns.

8. Minn Sál þín alltið liggur
Leid, Líffsins meðan þu hlypur
Act. 14,
22. Skeid, um Sorgar Begu all-mar-
ga, upp í Dyrdar Sál Himna.

Text. 9. A Olú fíalled Elstufws,
uppstíggur Drottín vor JEs-
sus, af hverju hann til Himna
fer. Suggun bestu þad giefur
mier.

Luc. 22,
44. 10. A þessu Fíalle hafði hann,
hálldid sterfasta Bardagan, víð
Ap. 5, 5. Dandan fyrr og Dísfuls Magt,
og darsamliga þa undirlagt.

Joh. 17,
24. 11. Oss hvað hann fíed þa af-
refað, 3 þessum nú hann byrtir
Stad, Sem er Himna-För
ib. 3, 16. Heimi frá, hverjum er Nasu
hans trúa a.

Luc. 21,
37. 12. A Fíalli þessu Frelharið,
Fyrr hafði Tíjdum Mátt-Stad
fín, og fínum Bænum wthellt
Joh. 8,
1.2. þar, áður en leid hann Þíslirnar.

13. Hefur sanliga HErran þa,
Himna Föf sjna minst þar at, og
þvi fíofari uppbyriad, allar Þíflir
í þessum Stad.

14. Af þvi Dyrðlegur Þpp nu
stíe, Endurlausnariñ Blessade, med Col. 2, 15.
Sigur: Þroosan í Himna Dyrð,
hver alldrei verda kan vtskjírd.

15. Undlig Himna-För Eflaust
er, ad bidia Gld a Jorðu hier, Mat. 6,
þvi þa er, Hiartad Himnum at, 22.
HErranum JEsu fíalsum hía.

16. Sax þad gíorir, víst hef, Luc. 17,
ur hañ, Himnariñki a allañ Sañ, 21.
J sínu Hiarta, hvar ed fus, Eph. 3, 17.
Herbergi tekur sler JEsus.

17. Bæniñ hefur í Himniñ, Act. 10, 4.
Hiartad, sem fadmar ÞRottíñ
sín, í hañs Skaut sig inleagur
þar, sdlast so Traust hañs Mísst-
unar. Augustí-
nus

18. Fyr en HErran til Him-
na foor, hañs nam en byrtast
Elstán foor, við Postulana,
hveria hañ, Med Hiartans
Aftsemd fvedia vañ. Text.

19. Med lyptum Höndum Text.
Himnum ad, HErran vor JEs-
us

sus giörði það, og Blessaði þá alla senn, Elíjfur Dyrðar Kon- gurenn.

Epð. 1, 3. 20. Af Jesu Höndum Bless-
Gen. 22, an best, byttist og jafnan tvödeilest,
18. öllum Ervudum: Einn þeim hann,
Gal. 3, 9. Abrahams Blessan veita þann.

21. Af Blessudum Særum
Handa hans, hýngad a Jörd til
Zach. 3, 1. Syndugs Máns, þeim Líffins
Bruðum fram: flóota, fegurstu
Straumar Blessana.

1 Job. 3, 2. 22. J Líff og Dauda eru hier,
O Jesu! þínar Höndur mæ, Blessan,
Huggun og Híalpræde, a Himnum bær eg galdur síe.

23. J Líff og Dauda eg bíð þig,
J þínum Höndum geymdu mig,
þa eg dey Herra, Höndin þín,
Ps. 31, 6. J Himna Bist taki Sælu mín,
Amen.

*****

XL. Psalmur.

Önn Sialfa Bypröfninguna, og
Sess Jesu, til Glöds Hægri
Handar.

Ton: Med Himna Lag,

Leptir

Eptir það JESUS hafði Text.
 hráðt, Seilaga Lærisveina
 kváðt, við þá stildi, og var það
 Síu, með Vægsemi hæðstu
 upphumi.

2. Þeim Aftatendum eitt Text.
 Sky hafi, frá Augum þeirra
 taka van, i Himninu so upp þá
 foor, Endurlausnariu JESUS
 vor.

3. Til hægri Handar Himn- Text.
 um a, Hæðsta GUDS situr.
 Vægsemi þá, af Adam komið Eph. 1, 20
 eingiú Maú, áður nie síðan ad Finem.
 hlíoota van.

4. Athuga Saul minn áttu Dan. 7, 13
 hier, Endurlausnariu stígti er, Matth.
 upp til Himnanna af Jorðu, epter 26, 64.
 Máúdoomsins Mátturu.

5. Eptir Guddoomsins Edli
 hafi, Vpphefd neina ei hlíoota
 van, hafi var GUD hæðstur Ef. 5, 15.
 Himnum a, Hefð fúú einga
 meiri ad fax.

6. O! hvað gledur mig Alm-
 an þad, ad i Himnestaú Dyrðar Eph. 2, 6.
 Stad, Hold mitt i Christo hafid
 er, hvers eg má lifa vænta mier.

Joh. 17: 7. Hofud mitt JEsus, HErran
 14. min, i Himna Dyrð er uppstígið,
 Efb. 1, 22. 23. mæi haðs Linn einn hlötnast a,
 Hofdi minnu þar vera hia.

8. Þy ad Himninum i Skye,
 Auglööflega vor Þrottinn stie,
 Pl. 104. 3. Valld og Dyrð JEsu vottast hier,
 Þagn haðs til Himins Skyed er.

9. Eg þegar lypti Augum min,
 i Skyen, Þrottinn min til þinn,
 jafnað gieri eg ad þeinkla þa, þig
 muni eg gladur liita fa.

10. Aptur koma a efsta Dag,
 Mat. 24: i Skynnum med Dyrðar Hag,
 44. hafandi Þyrðing Bollauga, og
 Beglega Samfylgd Englaða.

11. Ald eg verdi þa Þiddvinn,
 veiti mæi helgur Andi þinn, og med
 1. Tess. 4: þier sialfum Sigri ad na, sæt
 17. asti JEsu Himnum a.

12. Ridur af Himnum þingad
 kom, HErran JEsus i Faxtæk,
 Phil. 2: 7. doom, og i Þioons Wmynd hier
 8. umgitefst hað, a Jorðu medan
 devlia vað.

13. En til Himins hað upp
 stíggur, aptur sem HErra Dyrð-
 Pl. 8: 6. ligur. Soddan Byti við Børn
 sin

sijn hier, blessadur Drottinn en
gíorer.

14. Af þíoonum gíorir Herra Job. 15,
hañ, af Þrigðarfullum, Gladvær. 15.
añ, af Kross-þíokudum Eymda Ef. 61, 3.
frij, Aft hañs og Naud so skíkar Eren. 3,
þvi. 32.

15. Í Skapadañ Himninn eski er, a Eph. 4, 10
hverium líoomar Stíarna Her,
Endurlausnariñ uppstígiñ, off sem
líoost kíentr Rítníngiñ.

16. Í Eilífsañ Himninn, Eilífst
Þvö, íngíed Þrölsariñ vor Jesús,
í þa Tíaldbvöð, hver eigi er, af Ebr. 9, 29
Þöndum byggð, sem Skrístin
tíer.

17. Þessi Himninn er Þefð og Matth.
Þvöð, hver aldreí verður noog 26, 64
vöskíjrd, Utvaldra Stáður Eilífs- 1 Eor. 2, 9
ur, Eilífs Gledi og Þögnudur.

18. Adam lófadi aptur fyrst, Gen. 3, 6.
Aumslíga þa hañ syngadíst, Himn-
tínum fyrir öllum off: eilífst so Rom. 5,
místum Þvöðar Þvöff. 14.

19. Sá Añnar Adam af Himne, 1 Eor. 15,
í síne Þvöð nær þangad stíe, upp: 22. & 45.
lauf Himntínum öllum off: eilífst seq.
so hrepptum Þvöðar Þvöff.

2 Cor. 5/8 20. Í þa Sæluðar Sælu Vist,
 seð leidd mig Herra Jesu Christ,
 Rom. 8. í Bonni eg er hlæð þier, a Himn-
 24. 29. um meðan það ei stier.

Matth. 21. Þar lifa allir Utvaldir,
 22/30. Englum heilögum samstjfir, í
 Ap. 21/4. Dyrðini sem alldrei dvijn, eingin
 smertur þa hrygd nie Þijn.

Ek. 64/4. 22. Ei hefur nokkurt Auga sied,
 ei nokkurs Hiarta fullskiled, hvað
 1 Cor. 2/9. stóora Gledi Himnum a, hlæð
 Guði Utvaldir þar fæ.

23. En skaltu Sæl min at-
 huga, um Jesum Christ þin Frels-
 ara, að til Glds hægri Handar
 hað, a Himnum situr, þó sem
 Mað.

Job. 4/24 24. Gld er ein Andi og til
 Sæns, ei hefur Holld nie Lime
 Luc. 24/ Maðs, Almættis Stiorn haðs
 39. Giliif er, æðsta Glds Hænd, sem
 Ps. 77/11 Skristin tier.

Matth. 25. Í þeirri Stiorn að Giliifu,
 28/18. eptir Maðligri Mætturu, rædur
 Phil. 1, Jesus, hvers eingum að, Allsta-
 20/22. þar Mærværandi Mað.

Ps. 139/8. 26. Í Himins og Jærdar hver-
 9. 10. ium Stad, og Helviti eins glærie
 það,

það, eptir Mánddómsins Mægt,
sem er, með deild hönum; þar ei
af þer.

27. Gled þig nú Sæl mín,
gled þig hier, Guds Sonur sem Phil. 4, 4
þín Broodir er, a Himni og Jorðu 15.
það stjórnar, það er og með þér Matth. 28, 20.
Alstadar.

28. O-teliandi Guds Engla
Her, Efalaust hefur fylgst með
þér, þegar þig hófst í Himni,
með hæðstri Þegsemi Jesu mína.

29. Nær eg held mína Himni Pl. 34, 8.
naferð, biddan þa burt falladur
verð, æðstur míns Jesu Engla Ebr. 1, 14
Her, ei mun þa verða langt frá
mér.

30. Mína Ond þér meðtaka Luc. 16, 22.
þa, mæðst sem að hefur Jorðu a,
í Abrahams Skaut þér bera
bliðt, hvar hvíð er Sælu Plagid
friðt.

31. O Sæte Jesu! tölleidd mig, Phil. 4, 19
vín það af Hiarta belði eg þig, þa
Endast Stundlig Gynðin mín, í 2 Tim. 2, 10.
ævarandi Dyrð til þijn.

32. Heidur, Speki, Bassid, Ap. 5, 12.
Þegsemi, Dyrð, Vitska, Styrkur
25. og

og Lofgiord skjrd, sie pier O!
 Jesu Christe flær, Kongur
 Dyrðar um Eilíf Ur, Amen.

*****

Ein

Psalmur.

ut af

Byprisu = Historiuni,

Ordtur af

Sal. SR. HALLGRÍMI. PETURS SYNI.

Ton: Gíæsturíðkastle Græðare mín.

Hiartad sagnar og Hugur mín, Herri Jesu
 er Byprisin, Kvöl þó a Krossi ætte, arla
 Sunudags er það skied, áður en Soolin lysa ried,
 af Guds Dyrðar Almætte, þyður, fryður, Engill
 Fiemur, Kraptin fremur, flær eg greine, Af Grot
 ene velter þeim stora Steine.

2. Jarðskjálste mestur skiede þar, skærasta Lioo
 ma Engill bar, Vardmen þa sordan sæu, Otta
 myklum yfer þa floo, Af og Styrkleika frá þeim
 droo, líka sem daudir laxu, þegar, Þegar, Lioosed
 skapta, Lijssins Krapta lofsins fengu, Heim i Borg
 ena hrygger gengu.

3. Hofud, Prestana hittu seín, Herndu öll þesse
 Lijðenden, Hiner þeim bietu Gíofnum. Seged ad
 Læresveinarner, Sooktu Lijkamán burt med sier,
 Þegar bier þreytter svarfum, Hraðer, glader, Gíallde
 ed þiggia, Þar ad hyggia, Lijðan sögdu, líka sem
 Sudar þeim. Ræden sögdu.

4. Aldur

4. Aldur en Dagurinn uppran klár, Utgengu af Stadnum Kviður þriar, María Magdalena, Móðer Jacobs hins minna var, Með þeim ljúka Salomé þar, Þær hugdust Christo þiena, Hryggar, dyggar, Laufnarans villdu, að lifre Skýldu, Ljfed smyria, Hver ried aðra þa hljótt að spyrja.

5. Hver mun burt besta hordum Stein? Hindrar sat oss á marga Grein, Þegar sem litu þangad, Opin stod Grof, En Engill var, Alhvístu flæddur Ljné þar, Hæðslaried Hiartad fanga, Hljóðdar. Móðar, Hryggar Kviður, Sagde sviður, Syrged eige, Byprisen Jesum eg yður sege.

6. Kviðurnar gladar gengu heim, Bræðarinn Jesús mætte þeim, Segiandi, Bered Sælar, Þær fiellu syðan fram til Sann, Á Fætur fystu Laufnarans, Hann ried byrlega að mæla, Eg bid, að þid, Mjnum blidum, Bræðrum þidum, Brætt þad ined, Í Galilæa þier fyrst mig fined.

7. Magdalena á meðan fer, mjög hljótt þangad sem Petur er, og Jóhannes með honum, sagdi Ljfsamað sælastað, síðar hørge eg nie finna kað, Burt tekeð þær hað vonum, Bæðer, þiæðer, Búðrast þetta, Er þad frietta, og ein Tæfar, Ut þang að gengu nu öll til Grafar.

8. Fyrstur Jóhannes framkom þar, Fornam að Grofinn opið var, Petur þa greitt Þingeingur, saxu þar lögð Ljfn-klæðin minn, Ljfsa og Jesu Sveita, Dvöl, Forundran af því fengu, Allshljótt, og hljótt, aptur sumu, og því trúa, öllu að sönu, Burt mune Ljfed bored af Móðum.

9. Þende María vtestood, Þá í Grofenta hørðe Hljóð, Englum Sveim gaf að Giatur, Bæð þun
nu

nu hrædd, og vidleit þá, Baktarañ Gardfins hugde
est siar, Hañ spyr strax hvað hun grætur, Hun kvæð,
hellst það, Miñ HErra þjǫdur, Hiartans bljǫdur,
híer finst eige, Efneð Sorgar eg það sege.

10. Hæfer þu bœred hañ burt með þíer, Bíð eg að
HErra seger míer, so að hañ þængað sæke, Máð-
ureñ svarar: María, Meistare sagde hun aptur þá,
Ei leysde a síer tæke, öll hrygd, og Stygð, snífst
í Glede, skíott það skiede, Er Christum kende, heim
til Þóskula hana sende.

11. Hun kom strax og heim kúngjorde, Christur
af Dauda ríseñ síe, Aðburde alla sagde, hinar Kon-
urnar hermdu með, Hefdu þær lista Jesum síed.
Líjfs og í líwfu Bragde, Þetta, Rietta, Bífu hiełldu,
Hug síñ hrełldu, HErrans Sveinar, Sioon hverfs
íngar það segdu einar.

12. Til Emaus gengu einer Tveir, Þm HErr-
añs Þjǫnu tala þeir, það skiede a þessum Dege, Eñ
so til þar sem sege eg frax, siarlfur Jesus nærlægde
est þá, þó að hañ þecktu eige, Hañ spyr, Hugþyr,
Hvada Hialeð, hrygdar Taled, Hæfð Brædur,
Cleophas anfar með fleckre Ræðu.

13. Ertu eñ so Dlíendur Mañ, Í Jerusalem
að Gíorning þañ, sem er fyrer skómu skiedur, Beiststu
ecke? Eñ hañ spyr að, þonum Cleophas sagde það,
Jesus sem oss var meður, Hæðstur, Þedstur, Af
Spædooms Ordum, og Gíæskfugjórdum, Fyrer
Gude og Móñum, A Krossi deyddur, það siarlfir
sóñum.

14. Eñ nu í Morgun ætla víjst, ædur eñ síeck
af Dege lýst, Kviñur frax oss tǫtgengu, Lífande
segðust lista hañ, Lífklegt það eingum vírdast kañ,
Selmtur

Selmtur þvi aller fengu, Heimska, Gleymska, kvad
þa báda, Kongur Dáda, fiende sijdan, Christur
so hefde hlóted ad lijda.

15. Alla Ritning wtleggja ried, Dýnade þeirra
Hugskot med, Skriftena glógt ried skilia, Kaup-
tuned aller nælgast nu, nær þvi endud var Leidin sw,
gáanga lieft lengra vilja, Beiddu, neyddu, Christ
ad blijda, kvádu Lijda a Kvölded næsta, Jñ med
þeim gengur Milldin hædsta.

16. Settest til Bords og Brauded þar, Blessade
sem hafis Sidur var, og sijdan ad þeim riette, Báda-
er i Gen hafi þecktu þa, þeirra Sioonum hvarf
burtn frá, Harne wt Huga liettu, Hrader, Glader,
Postulum hinum, HErrans Vinum, hier frá
sögdu, eingafi Erwnad þeir a þad sögdu.

17. A somu Stundu þad so til bar, siakfur Jes-
sus var komiñ þar, og midt i Mided stendur, Þeim
Ofkar Fridar þessu næst, þa var Dyrnum aptur
læst, siak liet a siñar Hendur, En þeir, þvi meir,
Brdu fegner, Ottaslegner, og þa trúa, Graut riede
öllum i Glede snúa.

18. Ekke var Thomas þa med þeim, en þegar
seirna hafi kom þeim, þeir sögdu allt hid Sanna,
Alldrei trúa eg hafi ansa ried, utan ad Nagla-Förin
sied, fáa med Fjngre kanna, Lidu, bidu, Allta Dag-
ar, Dyrðar bagar, Drottin sætur, ad luktum
Dyrum kom milldur mætur.

19. Hia þeim stood HErran hiir i Mid, hier
næst Thomam so Rædde við, og vill hafi verða
Gladur, 3 Nagla-Förin læt Fjngur þin, Flíóott
legg mier Hónd i Sijdu in, Bert ekke Bantrwad-
ur, Drottin, Gld min, Sagde Dyggur, Erwar
tryggur,

truggur, Þvíburin frijdur, aptur JEsus þu ansar
bljdur.

20. Sanlega Thoma tröðder þu, Tilsond minn
þessu olle nu, og eg en frammar sege, Sæll er sat
hver mig ster ei hier, Samt þó af Hiarta trenst
er mier, Huggun so hlioota mege, Fleire, meire,
Jardteikn brein, fyrir sínum Sveinum, síðar
giorde, öll þó að greind hier ecke verðe.

21. Þíð Genesareth Vatned brætt, voru þeir
þá að Fiske, drætt, En sig Openberaðe, Petur að
spurdur Þrisvar þar, því jattade sem vonlegt var,
að hafi JEsun elskade, Þyður, Þljdur, Liffins
Braude, sína Saude, Simon fædde, Þm hans
Danda og Þtför rædde.

22. Þíorutíju Daga ÞKottin ríed, Þvelíast hier
Læresveinum með, epter Byprisu þýra, Til Himna
upp síðan hiedan stíe, hía Þond Þodurs Allmætt
ugre, Situr vor Þíaxþin þjira, Amen, Amen, allar

Þíjder, Þose Þyðer, Þausnarán Þooda, Þon
um skal þafnán Þeíðurín þíooda,
A M E N.

Registur

yfir þessa

Þpprisu = Psalm.

A.

Marla sem eg nam greina,	13
Angardar Kvinnur aðad Ginn,	48
Madur er greindt að giordu Sveir,	76
Að læstri Hurd kom Lausnarið,	96
Matla Dögum, sem Ord Glds tíar,	125

B.

Blessadur Engell, eins sem er,	51
--------------------------------	----

C.

Eg vil minn Jesu, Aðad Ginn,	8
Eptir sjna Þpprisu hier	161
Eptir það Jesus hafde bradt,	165

F.

Frax Borginni med Hngdar Hag,	62
-------------------------------	----

G.

Gudspjöllin segia HErran hise	66
-------------------------------	----

H.

Heidnir Stríðsmen, sem Historlan,	59
HErran Jesus, að bugga fros,	100
HErran vor Jesus hugaa ried,	103

J.

J Þpprisu Jesu eg viist fin,	21
------------------------------	----

K.

Kvinnurnar komu bradt,	28
------------------------	----

Registur.

Kviðurnar grætnar gengu,	31
Kviðurnar gladar gengu heim,	56

L.

Lausnarans Lærisveinar, litu	71
Lærisveinarnar, Lausnarni med,	81
Lærisveinar, sem áður er,	86
Lærisveinar sem sagt er frá,	92
Lærisveinarnar Lausnarans, líkost	156

M.

Maria Magdalena, mijn Ord	36
Maria ecki sína fíck,	40
Med Fridarins Heilsan Gressarinn,	119

N.

Nú Fridarins i Aðad Gífi,	115
---------------------------	-----

O.

Postular sviðir svára,	136
Postular HErrans hjótt,	141

P.

Pil Peturs Son Guds sagði ein,	146
--------------------------------	-----

R.

Ryprijs mijn Gatt, því Ryprijsin,	3
Rtgengnar af Borginni,	16
Rid Grofina, sem greindt var fyr,	44
Rid Tiberias Síoo Síjdu,	133

S.

Sa Jesus Rypreis, Ofanstie,	24
Segar Jesus Fridinn færði,	107
Segar HErran, sem hefi eg tied,	109
Segar HErran vor Himnum frá,	122
Segar Lausnaran Lyda, Lífs vera	129
Segar Petri, sem áður er.	151

